

കൾകി

KALKI
1.12.1965
30 രൂപ

வெளுக்கும் துணிகளெல்லாம் வெண்மை மயம், துப்புரவான தூய்மை மயம்! வெல்வது ஸர்ப் சலவைபின் எல்லையற்ற வல்லமை! கரைகடந்த நுரைவளம்! கேட்பாசனேன், சேலோ, சிற்றடை முதல் சிறுவரின் ஆடைவரை ... எதற்கும் நிகரிலாத வெண்மை, சிகரமான தூய்மை! கைப்பட வீட்டிலே துணி வெளுக்க ஒரே வழி, கைகண்ட ஸர்ப்!

ஸர்ப் சலவை: வெள்ளைவெள்ளை சலவை

இத்துஸ்தான் லீவர் தயாரிப்பு

5U, 18-140 TM

சேபெருது. கார்த்திகை 76 ★ டிசம்பர் 1

கலீகி

வாருளடக்கம்

விளக்கம் 66-ம்
பக்கம் பார்க்க

★ என்னும் வாழ்வார்	3
காரியத்திந்தான் குறை:கருவியில் அலுவ	4
சுவி நினைவு	8
முதல் துவர்	11
ஞன்னுமில்லினை	12
கவகவரும் சுதிகனி	20
விருதுபெற்ற கலிஞ்சுக்கள்	32
★ அமைதிக்க நோக்கில் கம்பர்	33
கனரா பாய்மடிவான் இணைப்பு	36
★ சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி	38
கற்பகம்	31
நிபிஷக் கதைகள்	33
★ ஆங்கிலேயத்தில் ஆண்ட அரவி	35
விட்டுக்காரவன் காப்பாற்றுங்கள்!	39
அறிவுக்களவே, அருட்டினவே!	41
கொண்டோயும் மலிவும்	50
பொன் விலங்கு	54
★ விஷப் பரீட்சை	62
பத்திரிகைக்காரட்டம்	74
இன்னும் சிறியவன்	82

"கலீகி"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் உற்பலம் பெயர்களே; உற்பலங்களும் உற்பலமே.

**நான் முழுவதும்
நேரத்தியாக கிடுக்க**

**பெர்லின்
ப்ளான்ச்
லாவண்டர்
ப்ரிலியண்டைன்**
உபயோகியுங்கள்
PEARLINE PARIS
P.O. Box 101 SCHWAB 1

BR-5.T

பிறப்பு : 29—5—1917

இறப்பு : 22—11—1963

என்றும் வாழ்வார்!

மிகத்தான் சோகமும், இளம் தெரிவாத பயங்கரமும் உலகைச் சூழ்ந்துவிட்டன.

இயேசுநாதரும், சோகரதரும், ஆபிரகாம் லிங்கனும், கர்த்தியடிகளும் அடைந்த முடிவை இளம் வயதிலேயே அடைந்து நம்மிடமிருந்து பிரிந்து விட்டார் அமெரிக்க இருபிபி கென்னடி அவர்கள்.

அமெரிக்க மக்களுக்கு அதுதரமும் தெரிவிக்கும் அதே சமயத்தில் நாமும் ஆறுதலித் தேடித் தலிக்கிறோம். எங்கோ உள்ள ஒரு நாட்டின் தலைவர் மறைந்ததாக இன்று உலக நாடுகள் எண்ணாவிலே, தத்தம் நாட்டின் அருமைத் தலைவர் ஒருவர் மறைந்ததாகவே எல்லாத் தேசங்களும் ஹயுந்நு நிர்வென்றன. இது வல்லரசான அமெரிக்கா உலகின் போக்கையே நிர்ணயிப்பதால் மட்டும் ஏற்பட்டிருக்கின்ற விலகல், தலிப்பிட்ட முறையில் கென்னடி அவர்கள் பெற்றிருந்த சீரிய குண நலன்கள் அவரை உலகுக்கெல்லாம் உற்றவராகி விருந்தன.

செல்லச் செறிப்புள்ள அமெரிக்காவிலும் உலகம் முழுவதற்கும் பொருளாதாரத் துறையில் பேருதவி புரிய முடியும்; இந்த உதவினை மெல்லாம் கென்னடி அவர்களின் ஆட்சியில் கண்டோம். இதைவிடப் பேருதவாரம் ஒன்றையும் அவர் செய்திருக்கிறார். அது ஆயுதப் போட்டியினாலும் சோதனைகளாலும் உலக நாடுகள் முழுவதையும் வல்லரசுகள் அச்ச வலையில் ஆழ்த்தியிருந்தன. அந்த அச்ச வலையிலிருந்து மனித குலத்தைப் பொருளாவுக்கு மீட்டு, உலக களாதாரத்துக்கும், இனி பிறக்கப்போதும் எத்தனிகளின் அரோகியத்துக்கும் நல்லுறுதியை ஏற்படுத்தித் தந்தார் கென்னடி. இத்துறையில் மெறும் பல தன்மைகளைக் கென்னடியின் ஆட்சியில் உலகம் எதிர்பார்த்து வந்த தருணத்தில் பேரிடியாக வந்துள்ளது அவரது மறைவுச் செய்தி. கென்னடி அவர்களின் நுள்முடிநிகையுப் மனிதாபிமானத்தையும் மக்கட்குலம் என்றும் மறவாது.

கென்னடி மனித 'அபிமானம்' கொண்டவர் என்று மட்டும் குறிப்பிட்டால் போதாது. தனி மனிதனின் உயர்வின் அறிந்து அதற்கு மதிப்பும் மரியாதையும் செலுத்த அறிந்திருந்தவர் அவர். புனிதக் கிரந்தங்களுடன் சைத்துப் போற்றத் தக்க அவரது மதவியைப்புச் சொற்பொழியில், 'மக்கள் தங்கள் உரிமைகளை அரசாங்கத்தின் தலையில் பெறவில்லை. பிறக்கும்போதே, ஆண்டவர் கையிலிருந்து அவற்றைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்' என்று கென்னடி கூறியது நம் நெஞ்சிலிருந்து எள்ளும் நீங்காது.

மனிதனை மதிக்கத் தெரிந்த இந்த உயரிய உணர்வு காரணமாகத்தான் அவர் அமெரிக்காவில் நீக்கோக்களின் அத்தன்மை உயர்த்த அருள்பாடு பட்டார். அதிந்து - முஸ்லிம் ஒற்றுமைக்காகக் காந்திஜி பிராணத் தியாகம் செய்துபோல் வெள்ளையர் - கறுப்பர் ஒற்றுமைக்காகவே கென்னடி தம் இன்னுயிரையும் அளித்துவிட்டார்.

கென்னடியின் உடலைத்தான் குண்டு கட முடியும். உடலுக்குள்ளே உள்ள அவரது போன்றான ஆத்மா இப்போது தியாகத் தீயில் புடமவி மேலும் தேக பெற்றுவிட்டது. சமாதானத்தையும், சமயாவத்தையும் போற்றுபவர்களுக்கெல்லாம் அந்த ஒளி என்னென்றும் வரிகாட்டும். 'வேசுவியில் விழுவதெல்லாம் வீரமும் புரமும் மிகு முள்வதுண்டு உலகுக்கு' என்று மகாகவி பாடியதற்கேற்ப, அன்பு வேசுவியில் தம்மை ஆற்றுவதாகக் கொண்ட கென்னடி மீண்டும் உலகின் வீரமும் புரமும் மிகத் தோன்றி விரிகாட்டுகார்

காரியத்தில்தான் குறை; கருவியில் அல்ல

[உயம்பர் மூப்பதன் நேதி 'கங்காநீர்' இதழில் ராஜாஜி எழுதியுள்ள கட்டுரை
யின் சுருத்தக்கதை இங்கு 'கங்கி' [வாசனாசுடன் பதிவ்து கொங்கி]லும்]

காரியத்தைச் செய்யத் தெரியாத
வன் கருவிகளைக் குறை சொல்வது போல
மூல அரசியல் சாஸனத்தில் குறை காண்
கிறது காங்கிரஸ் சர்க்கார். நல்ல முறையி
ல் அரசாங்கம் நடத்தவும் மக்களின்
சுதந்திரத்தைக் காக்கவும் ஒரு சிறந்த
சாதனமாக அரசியல் மூல சாஸனம்
வகுக்கப்பட்டது. அரசாங்கம் நடத்தத்
தெரியாத ஆட்சியாளர்களுக்கு அந்தச்
சூழலையே முறைப்படி உபயோகிக்கத்
திறமை இல்லை. எனவே, தேச மூல்
சுதந்திரத்துக்கான உபாயம் என்று
நாங்கள் எதை நினைக்கிறார்களோ அதற்
செற்ப மூல அரசியல் சாஸனத்தை
மாற்றிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

மூல அரசியல் சாஸனம் வகுத்துத்
தந்த ஆட்சியே வேண்டும் என்பதுதான்
சுதந்திரக் கட்சியின் கொள்கை. சுதந்
திரக் கட்சி உருத்துப் போன பழைய
கொள்கைகளின் கட்டிக் காக்கும்
'கன்ஸர்வேடிவ்' கட்சி என்று சிலர்
சொல்லுகிறார்கள். பழையமையில் உள்ள
நல்ல அம்சங்களைக் காத்துத் தரும் கட்சி
என்ற முறையில் சுதந்திரக் கட்சியைக்
'கன்ஸர்வேடிவ்' என்று சொல்வதில்
தவறில்லை. என்றாலும் வெளிநாட்டா
ருக்கு விளக்குவதற்காகக் சுதந்திரக் கட்
சிக்குச் சரியான ஒரு பெயரிட வேண்டு
மானால் "மூலசாஸனக் கட்சி" என்றே
சொல்லலாம்.

மக்களின் சுதந்திரத்தை அழிக்கா
மலே தேசத்தை முன்னேற்ற முடியும்
என்று அரசியல் சாஸனத்தை வகுத்த
வர்கள் நம்பினார்கள். அதே நம்பிக்கை
யைக் கொண்டிருப்பதுதான் சுதந்
திரக் கட்சி. மக்களின் சுதந்திரத்தை
அழிப்பதன் மூலம் அரசியல் சாஸனத்
தின் அடிப்படைக் கொள்கையைப்
புறக்கணித்து விட்ட காங்கிரஸ் ஆட்சி
யில் நாட்டில் தொழிலோ, விவ
சாயமோ முன்னேற்றம் இல்லை. பெர்
மிட் - லேஸ்டன் - கோட்டா என்ற
மூன்று வேலிக்குள் தேசத்தைச் சிறை
வைத்து அதன் இயற்கையான வளர்ச்சி
யைத் தடுத்து விட்டது காங்கிரஸ் ஆட்சி.
சதுக்கங்களும், அவதூறல் கொண்டு
ஏமாந்தவர்களைச் சுரண்டுவதுமே தடை
முறையாகி விட்டது. இன்று நாட்டில்
ஏதேனும் முன்னேற்றம் இருக்குமானால்
அதற்குக் காங்கிரஸின் பொருளாதாரக்
கட்டுப்பாடு காரணமல்ல. இத்தனை
கட்டுப்பாடு இருந்த போதிலும் மக்

களின் ஒரு சிறிது உற்சாகத்திலும் எப்
படியோ முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது
என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.
இத்தியானின் சுதந்திரத்தில் என்றமே
இருக்கிராத அளவுக்கு இன்று சர்க்கா
ரின் பிராகப் பிடி இருக்கிவிட்டது. தனி
மனிதர்கள் தம் செல்வங்களைப் பெருக்
கிக் கொள்ள முடியாதபடி சர்க்கார்
கட்டுப்பாடு பெரும் பூதமாக அமுகி
வருகிறது. தனி மனிதர்கள் செல்
வத்தை வளர்க்க ஆர்வம் கொள்ளாத
போது அவர்களின் கட்டுத்த தொலை
வாகிய தேசத்தின் செல்வம் எப்படி
வளரும்?

உழவர்களும், தொழிலாளர்களும்,
குத்தகைதாரர் போன்ற மத்தியஸ்தர்
களும் முதலாளியின் கொடுமைக்கு
ஆளாகி விடக் கூடாது என்பதிலும்,
அவர்கள் தக்க பாதுகாப்பு பெற்றிருக்க
வேண்டும் என்பதிலும், சுதந்திரக் கட்
சிக்கு உள்ள கருத்து வேறெந்தக் கட்சிக்கு
மேல் குறைவல்ல. சர்க்கார் தனது
வரம்பு அறிந்து நாட்டு உற்பத்தியை
மேற்பார்வையிட்டு எவ்வாச் சாரா
ருண்டவ தனக்கெனவும் காத்துத் தர
வேண்டும் என்று சுதந்திரக் கட்சி கருது
கிறது. இன்று சர்க்கார் தொழில்
துறையிலும், விவசாயத்திலும் மேற்
பார்வை இருவதோடு நிலலாமல் ஓயா
மல் தலையிடுவதைத்தான் சுதந்திரக்
கட்சி ஆட்சேபிக்கிறது. சர்க்கார்
தானே தொழில் நடத்துவதையும் அது
ஆட்சேபிக்கிறது. மூதனம் வளராமல்
அறித்து போரும் அளவுக்கு வரி
விதிப்பதால் நாட்டில் உற்பத்தி
குறைத்து போகும் என்று சுதந்திரக்
கட்சி கருதுகிறது. மக்கள் சுதந்திரம்
பெற்று, தங்களது உழைப்பின் பயனை
யும் முதலீட்டின் பயனையும் பெற
முடியும் என்ற நம்பிக்கையுடன் உழைக்
கவும், பொருள் சேர்க்கவும் உதவிலு
தான் நாடு முன்னேறும் என்று சுதந்
திரக் கட்சி கருதுகிறது.

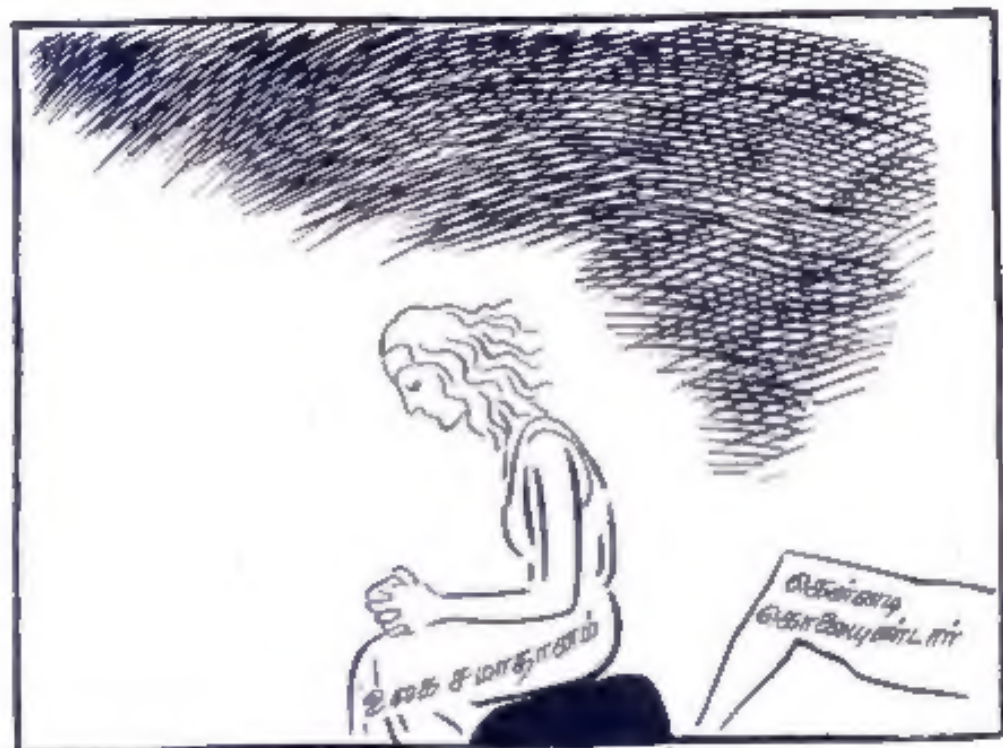
நமது விசாலமான தேசத்தின் சிக்க
வான விவசாய வழக்கங்களைக் காங்
கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் உணர் வேண்டும்
என்று சுதந்திரக் கட்சி வற்புறுத்து
கிறது. இத்தாட்டில் பருநிக்குப் பருநி
விவசாய முறைகளிலும், உபகரணங்களி
லும் மாறுபாடுகள் உண்டு. இவற்றை
அறிவாத ஒரு கட்டம் பொது மக்களின்
பரம்பர வேறுபுணர்ச்சியைத் தூண்டி

விட்டுத் தங்கள் கட்சிக்கு வலுத் தேடிக்கொள்ளும் தோக்கத்துடன் நாடு முழுவதையும் ஒரே மட்டமாக்கும் 'ரோடு-என்ஜின்' சட்டங்களை அமுலாக்கி வருகிறது. வரிக்ர ஆளட அணித்து துவேஷத்தைக் கிளப்பிப் பிரொபகார வேஷம் போடுகிற சர்க்கார் சர்வாதிபத்தியத்தைச் சுதந்திரக் கட்டி எதிர்த்து.

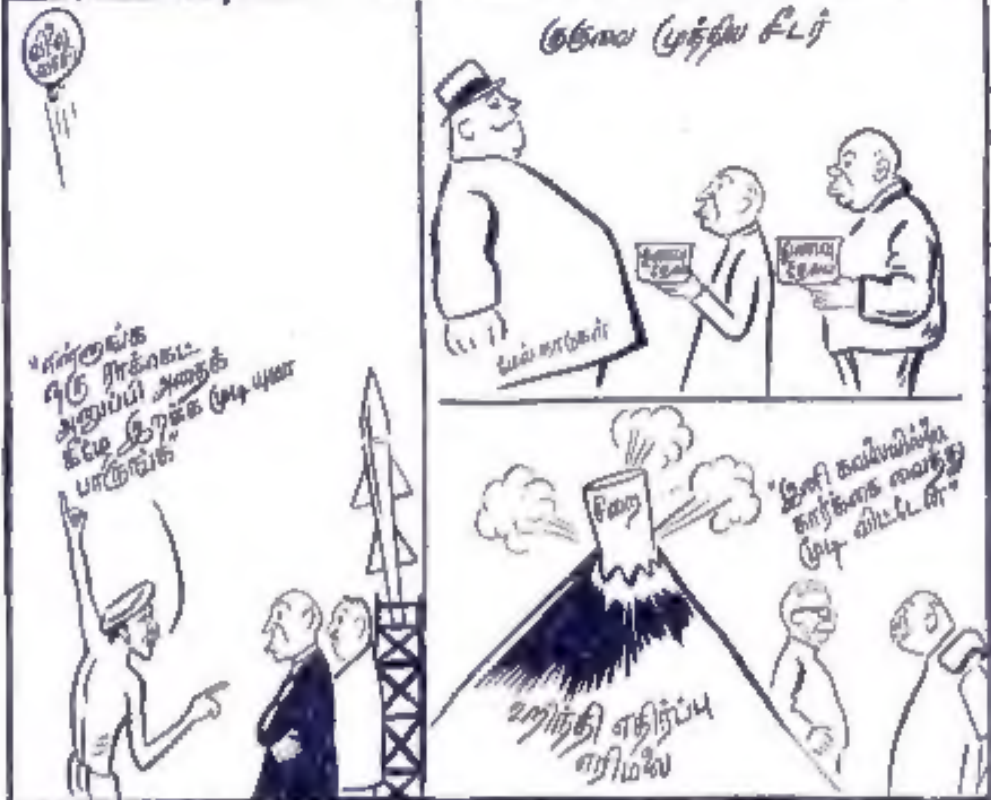
சாரூபடியாளருக்கும், தொழிலாளருக்கும் காங்கிரஸ் கட்டி எத்தப் பாதுகாப்புக்களை அளிப்பதாகச்சொல்கிறதோ அந்தப் பாதுகாப்புக்களின் அவசியத்தை அரசியல் சாஸனத்தின்மீது அறிந்தே இருந்தார்கள். மக்கள் சுதந்திரம் என்பது இவ்வாத கம்யூனிஸ்த் தந்திரத்தையே — யாருடைய ஜீவாதார சுதந்திர உரிமைகளையும் அழிக்காமலே — இந்தப் பாதுகாப்புக்களை அளிக்க முடியும் என்று கருதித்தான் அவர்கள் சாஸனத்தின் மூன்றாம் பிரிவை வகுத்து. அதற்கு முதல் ஸ்தானம் கொடுத்தார்கள். இந்தப் பிரிவின் வுர்த்துக்களை மீறாமலே நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்கு வழி காண்பதற்காக நான்காம் பிரிவை வகுத்தார்கள். இப்போது நான்காம் பிரிவு கூறும் தேச உபிச்சத்துக்காக மக்கள் சுதந்திரத்தைச் செலத்து. சாஸ

னத்தின் மூன்றாம் பிரிவை மாற்றுவது அதனை வகுத்தவர்களை அவமதிப்பதே யாகும். தங்களுக்கு ஆளத் தெரியாத தோஷத்தை அரசியல் சாஸனத்தின்மீது ஏற்றி, மூலதனத்தை அழித்து வருகிறது காங்கிரஸ் சர்க்கார்.

மக்களின் சுதந்திரத்தைப் பறித்து உபிச்சம் தேடலாம் என்ற காங்கிரஸ் கொள்கை கம்யூனிஸ்த் தந்திரத்தின் நகலேயாகும். மூலம் பொய்த்து விட்டதை நன்றாகக் கண்ட பின்னும் நகல் விட்டபாடாகக் காணும். கயசாடுபாடு, தல்வ முறையில் பரஸ்பரம் போட்டி விட்டுப் பொருளை உற்பத்தி செய்வது — இந்த அம்சங்களைக் கொண்ட சுதந்திர முறையில் உள்ள ஊக்கத்துக்கு ஈடாகக் கம்யூனிஸ்தின் திரிப்பந்த முறையில் எதுவும் இடையாது. மலித இயல்புகளுக்கு மாறாக உருவான பொருளாதார முறைகள் காலக்கிரமத்தில் நசித்துத்தான் போகும். கலையிலும், நுண்ணறிவுத் துறையிலும் ஈடுபட்டவர்களை இவட்சியப் பற்று ஓரளவுக்கு ஊக்கும். ஆனால் நடைமுறை உலக வாழ்வின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளும் பொருளாதார உலகில் இவட்சிய வாதத்தால் பயன் விளையாது. தங்களது

பிரிவுத்துயர்

முதலீட்டையும் உழைப்பையும் ஒட்டிச் சம்பாதிக்க வேண்டும், சாப்பிட வேண்டும், சேமிக்க வேண்டும் என்ற நியாயமான ஆணைகளில் மீதே பயிர்த் தொழில், கொத்து வேலை, நெசவுத் தொழில், முதலிய பல தொழில்களில் மக்கள் ஈடுபடுகிறார்கள். முதல் இவ்வாத தொழிலாளிகளும் எதிர்காலத்தில் முதல் எடுக்கலாம், சொத்துச் சேர்த்துத் தங்களைக் காத்துக் கொள்ளலாம் என்ற ஆசையில் ஆர்வத்தோடு தொழில் செய்கிறார்கள். சொத்து சேர்க்கும் ஆசை போய் விட்டால் உழைப்பில் யாருக்கு ஊக்கம் இருக்கும்? உழைப்பு இல்லாத போது உற்பத்தி பெருகுவது எப்படி? சொத்தும் சுதந்திரமும் அழிந்து போய், சர்க்கார் ஒன்றே தனி முதலாளியானால் ஊக்கமின்றமையும், அகிரததையும்தான் மிஞ்கம். அதிகார வர்க்கத்தைப் பெருக்கி, நிர்ப்பந்தங்களை வறுவாக்குவதால் செல்வம் பெருகாது. நிர்ப்பந்தங்களை எப்படி மீறித் தப்பலாம் என்பதிலேயே மக்களின் கவனம் செல்லும். மொத்தத்தில் உற்பத்தி குன்றிப் போகும்.

ஆனபடியால் தேசத்தில் பொருளாதார அபிவிருத்தி உண்டாக வேண்டுமானால் அரசியல் சாஸனம் தந்துள்ள சுதந்திரங்களை யெல்லாம் மக்களுக்கு மறுபடி பெற்றுத் தர வேண்டும் என்று சுதந்திரக் கட்சி போராடுகிறது. இந்தப் போராட்டத்தில் எதிராளியான காவிரஸ் கட்சி மக்களின் வாழ்க்கையைத் தன் முழு வசமாக்கிக் கொண்டு அகிரசத்தியோடு இருப்பதைக் கண்டு சுதந்திர அபிமானிகள் 'நாம் வெற்றி பெற முடியுமா?' என்று ஐயம் கொள்கிறார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் கிதாசாரியவின் உபதேசத்தைத்தான் ராஜாஜி நினைப்பாடுகிறார்.

“செய்ய வேண்டியதைச் செய்வதே உன் அதிகாரம்; அதன் பணலில் உனக்கு அதிகாரம் இல்லை. பலகை நினைத்துக் க்குமம் செய்யாதே; க்குமமே வேண்டாம் என்று சோம்பியும் இராதே” என்ற கண்ணன். அந்த வாக்கை உள்ளத்தில் இருத்தி, ‘உண்மையே வெல்லும்’ - சத்தியமேவ ஜயதே - என்ற துவஜ வாசகத்தில் நம்பிக்கையோடு போராட நம்மை அழைக்கிறார் தலைவர் ராஜாஜி.

புகை விடு தூது!

காரியத்துடன் ஒருவரை அவரது அதுவலகத்தில் காண நேரும் போது, உங்கன் யானை அறிவிக் கப் பெரியதொரு புகைப்படலம் எழுப்பிக் காட்டலோ, வந்ததற்கு அறிஞரியாக கணக்கற்ற சிக ரெட்டுத் துறுக்குகையும் திக் குச்சிகளையும் சிதறவிட்டுச் செல் லயோ தேவையே இல்லை.

உயரிய பண்போடு உபயோகிப்பதற் கும் உதவுவதற்கும் உகந்தது

பனமா

இழக்க
இழக்க
விளம்பம் -
இறுதிவரை

விசேஷக் கவனம் செலுத்தி
கோல்டன் டிராக்கோ கம்., புகைபிடித் திட்.
பம்பாய்-55.

பாடிதத்தில் இத்தகைய தேசிய ஸ்தாபனங்களில் மிகப் பெரியது.

கோர விபத்து

அகிரச்சிதரும் நிகழ்ச்சிகளையே இவ்வாரம் ஒன்றைப் பின் ஒன்றாகக் கண்டு வருகிறோம். உயர் பதவி வகிக்கும் ராணுவ அதிகாரிகளான தெளவத் சிங், பிண்டோ, விக்ரம் சிங், நானுவதி, ஓபிராய் ஆகியோர் விமான விபத்தில் உயிர் துறந்தது நாட்டை ஒரு கலக்குக் கலக்கிவிட்டது.

இரண்டு ராணுவ அதிகாரிகளுக்கு மேல் ஒன்றாக விமானப் பயணம் செய்வதில்லை என்ற வழக்கத்தை மீறி இந்த ஐந்து மாவீரர்களும் ஒன்றாகச் சென்று

உயிரை விட்டதை விதியின் சதி என்னில்லாமல் வேறெப்படி அழைப்பது?

இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தற்பணி புரிந்தவர்கள். இவர்களின் சேவையை இழக்க நாடு என்றமே தயாராக இருக்கவில்லை. சீன அபாயம் சூழ்ந்துள்ள இச் சமயத்தில் இவர்கள் மரணமடைய நேர்ந்தது நாட்டின் துரப்பாக்கியம்.

கடமையை ஆற்றும்போது உயிர் துறந்து வீரகவர்க்கம் புருந்த அதிகாரிகளின் குடும்பங்களுக்கு நமது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

கல்கி ரினைவு

பண்டைத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கும் வளரும் தமிழுக்கும் அருந் தொண்டாற்றிய பேராசிரியர் கல்கி ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களின் நினைவுக்குச் சென்ற பக்கலைக் கழகம் தக்க முறையில் கௌரவம் அளித்து அஞ்சலி செலுத்துகிறது என்பதை அறிந்து தமிழ் கூறும் நல்லுலகமெல்லுமூள்ள கல்கி அன்பர்கள் பெருமகிழ்ச்சியடைவார்கள்.

வருகிற டிசம்பர் 3, 4, 5 தேதிகளில் சென்னை பல்கலைக் கழக ஆதரவில் பேராசிரியர் கல்கி ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி நினைவு இலக்கிய சொற் பொழிவுகளைப் பேராசிரியர் அ. சீறிவாச ராகவன் அவர்கள் ஆற்ற இருக்கிறார்கள். பேராசிரியர் அ. சீறிவாச

ராகவன் அவர்கள் ஆங்கில இலக்கியப் புலமையும், தேர்ந்த தமிழ்ப் புலமையும் பெற்றவர்கள் என்பதைத் தமிழுலகம் நன்கு அறியும். பேராசிரியர் கல்கி அவர்களை நன்கு அறிந்த ஸ்ரீ சீறிவாச ராகவன் அவர்கள் முதல் நினைவுச் சொற் பொழிவு ஆற்ற இருப்பது மிகவும் பொருத்தமேயாகும். சென்னை பல்கலைக் கழக மண்டபத்தில் 'ஒரு நூற்றாண்டுத் தமிழ்க் கவிதை' என்னும் பொருள் பற்றி டிசம்பர் 3, 4, 5 தேதிகளில் மாலை 5-15 மணிக்குச் சொற் பொழிவு ஆற்றுகிறார். இந்நிகழ்ச்சியைச் சென்னை பல்கலைக்கழக உப அதிபர் டாக்டர் ஏ. வடகமணஸ்வாமி முதலியார் அவர்கள் தொடங்கி வைப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும்.

சுமத்த வாரக் கல்கி- ராஜாஜி இதழ்

அன்புத் தலைவர் ராஜாஜி அவர்களின் என்பத்தியாருவது துணை நினைத்தை ஒட்டி வெவ்வேறாகும் டிசம்பர் 3 தேதிக் கல்கி இதழ் பஸ் சிறப்பு அம்சங்களை அளிக்கிறது.

உலகப் பெரும் தலைவர்க் ஒருவர்
— பி. வெரால்

துறநாயக உணர்வின் உருவகம்
— கே. எம். முன்ஷி

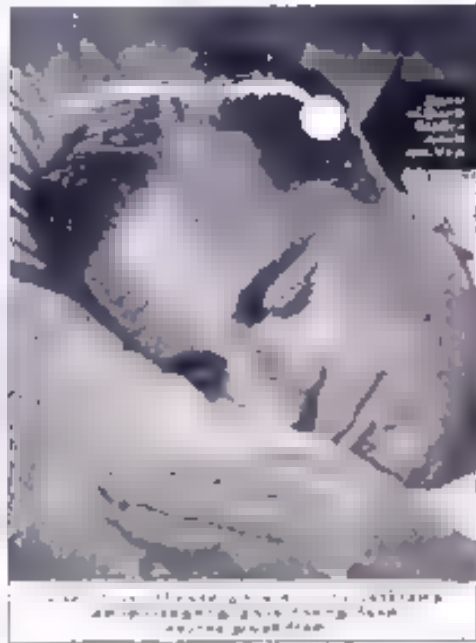
மனிதாபிமானம் மிக்க மதிப்புக்
— ஜி. ராமச்சந்திரன்

கடவுளின் வகையில் ஒரு கருவி
— ஆர். ஆர். திவாகர்

விக்ஸிசுத்து இரூமலை நிறுத்தும் புதிய கண்டுபிடிப்பு

அடமுள்ள இருமலை நிறுத்துகிறது

இரூமல் உடனடிபாடு கேந்திரத்தில் இரூமல் ஆரம்பமாகும் இடத்தில் செயல்படுகிறது.

இரூமல் உலகம் தொண்டையில் படும் இருமல்களை உடனடிபாடுகிறது. உண்டாகிய இரூமல் உடனடிபாடு கேந்திரத்தில்தான் இரூமலானது ஆரம்பமாகிறது. நென்ற தொண்டை கழற்சி மூலப்படுதலால் அடைப்பு ஆயினால்தான் இரூமல் உடனடிபாடு கேந்திரத்தின் மூலத்தில் இருக்கிறதாம். இரூமல்தான் அப்படி தொடர்ந்து இருக்கிறதாம்.

விடம் பார்முலா 44-ல் உள்ள புதிய பிரதமேசனம் "இரூமல் மெனி" நாமச்சுத்துக்களால் உலகம் இரூமல் உடனடிபாடு கேந்திரத்தை அடைபிடிப்பதை. இரூமல்

தடுத்த அடமுள்ள. அழற்சி மிகை இருமல்கள்தான் இதற்கு பெற்றிருக்கின்றன. அப்படியான இரூமல் தடுத்த அட அடைபிடிக்கிறது.

அந்த நேரத்தில் விடம் பார்முலா 44-ல் உள்ள அதிபுல குணப்படி கேந்திரத்தில் அகலியாதல் படுத்து அடமுள்ள இருமல்கள்தான் உலகத்தை புது நிறத்தில் அக்கடி உடனடிபாடுகிறது. உலகத்தை புது நிறத்தில் பார்முலா 44-ல் உள்ள புதிய பிரதமேசனம் புகிறதே.

உலகம் மூலத்தில் செயல்படுகிறது

விடம் பார்முலா 44-ல் உள்ள அதிபுல குணப்படி கேந்திரத்தில் அகலியாதல் படுத்து அடமுள்ள இருமல்கள்தான் உலகத்தை புது நிறத்தில் அக்கடி உடனடிபாடுகிறது.

உலகம் தொண்டையில் செயல்படுகிறது

விடம் பார்முலா 44-ல் உள்ள அதிபுல குணப்படி கேந்திரத்தில் அகலியாதல் படுத்து அடமுள்ள இருமல்கள்தான் உலகத்தை புது நிறத்தில் அக்கடி உடனடிபாடுகிறது.

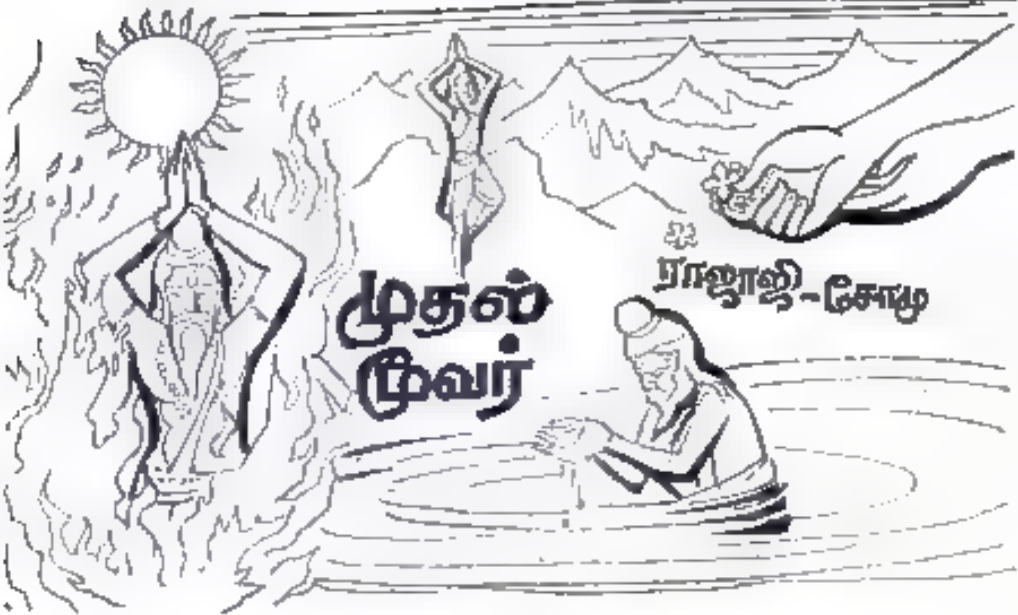
உலகம் மூலத்தில் செயல்படுகிறது

விடம் பார்முலா 44-ல் உள்ள அதிபுல குணப்படி கேந்திரத்தில் அகலியாதல் படுத்து அடமுள்ள இருமல்கள்தான் உலகத்தை புது நிறத்தில் அக்கடி உடனடிபாடுகிறது.

விக்ஸ் பார்முலா 44

விடம் பார்முலா 44-ல் உள்ள அதிபுல குணப்படி கேந்திரத்தில் அகலியாதல் படுத்து அடமுள்ள இருமல்கள்தான் உலகத்தை புது நிறத்தில் அக்கடி உடனடிபாடுகிறது.

34

இறைவனுடைய திருவருளைப்
பெறுவதற்காகக் கடுமையான தவம்
புரிவீரர்கள். மீதியில் சென்று, சிந்து
நிலையிலேயே தவம் செய்வீரர்கள்
சிலர். பொய்யினையிலே குளித்து சிவ
மங்கள அறுபதுக்கீரர்கள் மறிதும்
சிலர். பஞ்சாக்கினி மத்தியிலே நின்று
கடுந்தவம் செய்வாரும் உண்டு. அந்
வது நான்கு பக்கமும் நெருப்பு மூட்டிக்
கொண்டு; தீயின்மேல் குளிய வேப்
பமுமாக சின்று தவம் செய்கதே
இந்தக் கடுந்தவம். இந்தநகைய உடல்
வாநனைகள் ஒன்றுமே அண்டாம்,
மிக எளிய மார்க்கம் ஒன்று இருக்
கிறது என்கிறார் பெயாழ்வார்.

**பொருப்பிடையே சின்றுத்
புனல்குளித்தும் ஐந்து
நெருப்பிடையே நிற்கவும்நீர்
வேண்டா—**

[பொருப்பிடையே தின்றுத் - விஷாகைத்
திருந்து மகேயினே கொன்று தின்றுத், புனல்
குளித்தும் - பொய்யினையிலே நொடியும், ஐந்து
நெருப்பிடையே - பஞ்சாக்கினி மத்தியிலே,
நீர் திற்கவும் வேண்டா - நீங்கள் திற்க
வேண்டிய அளவியம் இல்லை.]

—விருப்புடைய

வெகையே சேர்த்தானே
மெய்ம்மலர் துய்க கைதொழுதால்
அக்கையே திவினைகள்
ஆய்ந்து

[விருப்புடைய - மனத்துக்கு உகம்பான,
வெகையே சேர்த்தானே - திருவெக்காவில்
எழுந்தருள்வுள்ள விஷ்ணுவர்த்தினய, மெய்ம்
மலர்தால் - பக்தியோடு ஏதேனும் ஒரு
மனவாக் தானே. கைதொழுதால் - அஞ்சலி
செய்தால். திவினைகள்-பாவங்கள். ஆய்ந்து-
இதன் பந்திக்கு மத்தியில் தங்களுக்கு இருக்க
இடமிக்கா என்று கண்டு. அக்கையே-நீங்கிவிட
மாட்டாயோ; தங்கிவிடும்.]

பாவங்களை நீக்கிக் கொள்வதற்குச்
செய்திருக்கையில் சொல்லியுள்ள கடு
மையான தவங்களைச் செய்து உடலை
வருத்துவது இல்லாமலே எளிய முறையா
யான பக்தி மார்க்கம் இருக்கிறது.
அதைப் பின்பற்றுங்கள் என்கிறார்.
வெக்காவிலுள்ள விஷ்ணுவர்த்தினைய
வழிபட்டால் போதும். வினைகள்
நீங்கிவிடும் என்கிறார் ஆழ்வார்.

**பொருப்பிடையே சின்றுத்
புனல்குளித்தும் ஐந்து
நெருப்பிடையே நிற்கவும்நீர்
வேண்டா— விருப்புடைய**

வெகையே சேர்த்தானே
மெய்ம்மலர் துய்க கைதொழுதால்
அக்கையே திவினைகள்
ஆய்ந்து!

உங்கள் சோபை
பன்மடங்காகத்
திகழ்கிறது

பின்னிடிக்ஸ்

கைநேசவுப் புடவை
உடுக்கும்போது

பின்னிடிக்ஸ்

மேற்பார்வையில் நெசவாடி அவர்களால் விற்பனையாகிறது

மேலேயுத்தம், புதுச்சேரி, பள்ளிக்கு
தொடர் போட்டு, கை புடவை நயக்கக்
கூடு உகந்த, தயாரிப்பு பின்னிடிக்ஸ்
கைநேசவுப் புடவை, பின்னிடிக்ஸ் மேற்
பார்க்கவும் தயாராகும் பின்னிடிக்ஸ்
சிறந்த தரம் பண்படுத்திவருகிறது. ஒவ்வொரு
சீரான தீன், அவற்றில் தயாராகும்
இவை மெட்டிராசாவத்திலும், தீர்த்த
உருவாகும் புதுப்பெற்றவை.

உருவாகும் மேற்
பார்க்கவும் பின்னிடிக்ஸ்
கைநேசவுப் புடவை
தீர்ந்த தரம் பண்படுத்திவருகிறது. ஒவ்வொரு
சீரான தீன், அவற்றில் தயாராகும்
இவை மெட்டிராசாவத்திலும், தீர்த்த
உருவாகும் புதுப்பெற்றவை.

திருவிதி உருப்பணி (மதுரை) மியிட்டட், மதுரை

குனிர் மலங்கை

அரு. ராமநாதன்

அத்தியாயம் இருபத்தொன்றாம்
அன்பின் தொல்லை!

"உமா! என் காதலி யார் தெரியுமா?" என்று டாக்டர் துகத்தாதன் அவரைக் கூர்ந்து பார்த்துக்கொண்டே கேட்டார்.

உமாவின் அழகிய விழிகள் அமைதி விளக்க சரிந்தனவே தவிர அவளுடைய அதரங்கவிலிருந்து பதில் வரவில்லை.

துகத்தாதன் அந்த வெருவாக ரசித்து நெட்டைகை புரிந்து விட்டுக் கூறலானார்.

"உமா, நான் எதிலும் பற்றற்றவனும், எந்தவிதத் தடைகளிலும் பிடி கொடுக்காதவனும், எத்தனையோ பெண்மகளின் எத்தனையோ விதமான ஆசை வசைகளுக்கு இடம் கொடுக்காமல், வாழ்க்கையை விளையாட்டாகக் கருதி நடத்திக் கொண்டும் சுதந்திர புருஷனாகத் திரிந்துகொண்டும் இருக்கேன். அந்நாட்களில் நான் கிங்கப்பூரில் தங்கி விருந்த சமயம் மக்னிகா என்ற பெண் வினாசுத்தி மட்டும் என் வாழ்க்கையில் நுழைகிட்டு, எப்படியோ என் உயிர்க் காதலியாக உருவெடுத்தாள். அவன் அழகாகவும், நயவ சதைப் பிடிப்பாகக் குண்டாகவும் இருப்பான். அதையும் அவளை நான் குண்டெட்டிகை என்ற பரிசுசொலாகக் கூப்பிடுவதும் உண்டு. அவளும் கொழுகொம்பைச் சுற்றிப் பின்னிக்கொள்ளும் பூங்கொடி போலவே

பொங்கிப் பளித்தது குதூகலப்படுவான். அவன் என்மீதுவேறு யாருமே வைத்திராத அளவு மதிப்பும் அன்பும் கொண்டிருத்தான். என்னை ஒரு நிமிஷம் கூடப் பிரித்திருக்க அவன் சம்மதிக்க மாட்டான். என் விழிகள் அவளை விட்டு ஒரு விதாழகூட இயலாததே நிரம்புவதைவும் விசும்ப மாட்டான். அத்தகைய அளவு கடத்த அவளுடைய காதலை ஒருவித ஆசைப் பித்து என்றோ, வைத்தியக்காரத்தனம் என்றோ, குழந்தைத்தனம் என்றோகூடச் சொல்வதாம்! ஆமாம்... அவள் குழந்தை போலவே என்னிடம் கொஞ்சிக் கொஞ்சிப் பேசுவாள். பழகுவான்; சிரிப்பான். விவசாயங்களில் குழந்தை போலவே சிறு சிறு விஷயங்களுக்குக் கூடச் சிணுங்குவான்; அடறும் பிடிப்பான்; அழவும் செய்வான்; பேசுகாகச் சண்டையும் போடுவான். எனக்கோ அளவியெல்லாம் வேடிக்கைகளாக இருக்கும். குழந்தைகளைத் தின்னி விடுவதைப் போல் அவளை அழ வைத்து வேடிக்கை பாசும் பழகூட எனக்கு உற்சாகமாக இருக்கும். ஆனால் சில சமயங்களில் அவளுடைய குழந்தைத்தனமான கொஞ்சுதல்களும், பிடிவா தல்களும் எனக்குச் சங்கடமாகவும், பெரும் தலைவலியாகவும் மாறிவிடுவதும் உண்டு. இருந்த

மிகுந்த வந்திர மனிதனாக என்
னிடம் அவன் தன் உணர்ச்சிகளைக்
கொண்டு ஒரு புதிய இருதயத்தைச்
செய்ய முயற்சுள். அதற்
காக அவன் தன்னைப் பணயம் வைத்
தவும், பரிபீடவும் கூடத் தயாராக
இருந்தான். அதனால்தான் எனக்
கும் அவனிடம் ஒரு கவாரியைப் பிறந்
திருத்தது. நாங்கள் இருவரும் நிரத்தரத்
தம்பதிகளாகக் கூட ஆகி யிருப்
போம்.' ஆனால்...."

"ஆனால் என்ன டாக்டர்?"

"எதையும் ஊடுருவி ஆராய்ந்து
தராக முனையில் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும்
என் பகுத்தறிவு அத்தகைய நிரந்தரப்
பிணைப்புக்கு இடம் கொடுக்க மறுத்தது.
உணர்ச்சி மோதல்களால் எதிர்காலத்
தில் ஏற்படக் கூடிய விளைவுகளையெல்
லாம் எண்ணிப் பார்த்துத் தயங்கியது.
மல்லிகாயோ உணர்ச்சிகளுக்கு உறை
விடம், சிறு சிறு உணர்ச்சிகளைக் கூட
ஆழ்ந்த அர்த்தமுள்ளதாகக் கருதி,
அவ்வகையோ ஆனந்தமோ படுவான்.
நானோ உணர்ச்சிகளோடு ஒட்டாமல்
அவற்றை வெறும் கதாபாத்திரங்களின்
நாடக ரசமாகக் கருதி வேடிக்கை பார்க்கப்
பவன். எத்தகைய ஆழ்ந்த உணர்ச்சி
கூடவும் கூட அர்த்தமற்றதாகவிடிக்
கூடியவன். மேலும் மல்லிகாவுக்கு என்
மீது எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அன்பும்,
ஆசை பாசங்களும் பெருகினவோ, அவ்
வளவுக்கவ்வளவு பொருமைமும் அசட்
டுத்தனங்களும் பெருகின. அவன்
ஒருத்தியைத் தவிர தான் வேறு எத்
தப் பெண்ணோடும் பழக்க் கூடாது.
பேசக் கூடாது, கண்ணில் இழைசாகப்
பார்க்கவும் கூடாது என்றெல்லாம்
தவித்துப் பிணக்குகள் செய்வான்.
நானோ ஒரு டாக்டர்! ஓர் எழுத்தாளன்!
என்னிடம் எத்தனையோ விதமான
பெண் நோயாளிகளும் ரசிகைகளும்
வருவார்கள். மல்லிகா என்னை
பிடித்தோ, மூகம் சிறுங்கியோ,
எனக்குத் தரீம் சங்கடங்களை உண்
டாக்கியோ, அப் பெண்களை வெல்லாம்
எப்படியாவது விரட்டியடித்து விட
முயல்வான். என்னையும் வார்த்தை
களாலும், அழகை விம்மல்களாலும்
ரம்பம் போல் அறுப்பான். அவனைச்
சமாதானப்படுத்துவது எனக்குப் பெரும்
பாடாகி விடும். அடம் பிடித்து அழு
கிற குழந்தைகளுக்குக் கிறுக்கியுப்பைப்
பொம்மைகளை வேடிக்கை காட்டுவது
போன்ற விதத்தைக் கண்டெடுக்கலாம்
நான் கைவாண்டாலும் அவள் எனின்
திற்பான். 'உங்களுக்கு நான் எதற்கு?

எவ்வளவு கவியல் பிடித்த ஏனாவோ
வனானவோ திரைவிரியென்று வருவான்.
அவன் தலைவயப் பிடித்துக்கொண்
டிருங்கோ!' என்பான்! தான் தப்பித்
தவறி எவ்வளவு ஒரு பெண்ணைப்
பற்றிப் பேசி விட்டால் போதும்!
அதைப் பெரிதாக நினைத்து முறைப்
பான், றுரண்டு பிடிப்பான், முன்கிக்
கொண்டே யிருப்பான். என்மீது
வேறு பெண் வானடையே படக்கூடாது
என்பது மட்டுமல்ல, ஆண்களையி
நோயாளிகள், தண்பர்கள், சீடர்கள்,
ரசிகர்கள் முதலானவர்களின் கூட
யார் மீதாவது நான் அன்போ,
அக்கறையோ கொண்டு விடக் கூடாது
என்று துடிப்பான். அவனைத் தவிர
எனக்கு வேறு உலகமோ, கவாரி
யமோ, சித்தையோ, ரசனையோ அக்
கறையோ இருக்கக் கூடாது. எந்த
நேரமும் அவனிடமே, அவன் நினை
வாகியே ஒன்றி யிருக்க வேண்டும் என்
தெல்லாம் நினைத்து அவன் ஏங்கித்
தவிப்பான். தான் யாராவது ஒரு
தண்பிரோடு சற்று அதிகமாகச் சிறித்
துப் பேசிக் கொண்டிருந்தானோ,
யாராவது ஒரு நோயாளியைக் குணப்
படுத்த நான் அதிக அக்கறை கொண்டு
அரும்பாடு பட்டாலோ அவனுக்குக்
கோபம் கொந்தளித்துவிடும்! அதன்
பிறகு அவனிடம் தான் பேசச் சென்
றால், 'என்னிடம் எத்தகைய வருகிறீர்
கள்? தெருவினே போகிற குழத்
தையை எடுத்துக் கொஞ்சிக் கொண்
டிருங்கள்! எவ்வளவு நன்மையோ,
நோயாளியோ வந்து விடுவார்கள்.
அயர்க்களோடு குலாவங்கள்!' என்று
குறுறுலான். அவனைத் தவிர வேறு
எந்த ஜீவன் மீதும் நான் கவனம்
வைக்கக் கூடாது என்பது மட்டு
மல்ல, ஜீவனற்ற பொருள்களான புண்
தகங்கள் முதலானவற்றின் மீதும்
நான் கவாரியைக் கொண்டுவிடக்
கூடாது என்று துடிப்பான். ஏதாவது
செடி கொடிகளின் அழகையோ, பூக்
களின் வாசனையையோ, புத்தக விஷ
யங்களையோ நான் சற்று அதிகமாக
சரித்துவிட்டால் போதும்! அவனுக்
குப் பொறுக்காது! அவற்றை ஏற
வெல்லாம் என் வைவிருத்து, பிடுங்கி
எறித்து விடுவான். 'உங்களுக்கு என்னை
விடப் பூக்களும், புத்தகங்களும், விவாதி
களும் தான் பெரிதாகப் பொய்விட்ட
தாக்கும்? நான் ஒருத்தி இருப்பது
உங்கள் கண்களுக்குத் தெரியவில்
ளையா?' என்று குறை கூறிப் புலம்பு
வான். அவள் மீது எனக்கு ஆழமைய
ஊட்டுவதற்காகப் பெண்களுக்கே இவ்வ

பாண பிணக்கு வித்தைகளைவெல்லாம் காட்டுவான். அளவுக்காகத் தன்னைவே சித்திரவதை செய்துகொள்ளவும், தற் கொலை செய்துகொள்ளவும் கூடத் தயாராக இருப்பான்!" என்று கூறி நிறுத்திய டாக்டர் ஐக்கந்தாதன் ஒரு பெருமூச்சு விட்டு விட்டார். "அந்த மல்விகா ஒரு விரித்திரமான் பெண்! அவளுடைய போர்க்கெல்லாம் உனக்கு வேடிக்கையாகத் தோன்றுகிறதில்லையா, உமா? அவளைப் பற்றி நீ என்ன நினைக்கிறாய்?" என்று மெல்லக் கேட்டார்.

அவரை உமா ஒருமுறை ஏறிட்டுப் பார்த்து விட்டாள். "அந்தப் பெண் குழந்தையுள்ளம் படைத்தவள்! உங்கள் பிரபலவியம்மூலமாக அப்படி வைத்திருக்கிறாய்!" என்றாள் அனுதாபத்தோடு.

"அது உண்மையான உமா! ஆனால் எல்லாம் அப்படி அன்போடு சில சாயல்களில் அபாரத் கொட்டியாகி விடும். அவளுடைய குழந்தைத் தவக்கைக் கண்டுதான் அவளிடம் எவக்கு ஒரு கவரஸ்யம் பிறத்ததென்றாலும் அதன் அசட்டுத்தனமான ஆவலாதிக்கனம், பிடிவாதங்கனம், அடிமை நலங்கனம் அனுபூட்டிவிடும் இல்வையா? அநிலம் என்னைப் போன்ற ஐந்தாவதுக்கு!... காதல் கதைகள் படிக்கும் பருவப் பையனாக இருந்தால் அத்தகைய அபாரமான காதல் அரும் பெரும் பெருக்கெழும் எனப் பிதற்றித் தன்னையும் அளவுக்கேற்ற அசடாக்கிக்கொள்வான். நானே அறிவு வளர்ச்சி பெற்றவன். மல்யுத்த வீரன் தனக்குச் சமையகயான பனையாளியைச் சமாளிப்பதினாலே அதிக கவரஸ்யம் காண்பது போல் எனக்குச் சமையகயான ஒருத்திரோடு வாழ்க்கையைப் பகிர்ந்து கொண்டு விளையாடுவதினாலே அதிக கவரஸ்யம் காண முடியுமென்று நினைத்தேன்."

"டாக்டர்! அவள் மீது உங்களுக்கும் அன்பிருந்து நீங்கள் நினைத்திருந்தால், அவளை உங்களுக்கு ஏற்றவளாக ஆக்கிக்கொண்டிருக்க முடியும். ஒரு பெண் எப்படிப்பட்டவளாக இருந்தாலும் ஒரு ஆடவரின் அன்பினால் அவளுக்கேற்ற படி தன்னை மாற்றிக்கொண்டு விடுவாள்."

"ஓ! ஆடவர்தான் ஒரு பெண் ஐக்காகத் தன் கபாவத்தின் மாற்றிக் கொள்ள மாட்டாளே கவிர, பெண் ஒரு ஆடவனுக்காகத் தன்னையே மாற்றிப் புதுப்பித்துக் கொண்டு அவன் அளவுக்கு உயர்ந்து விடுவாள் என்பதற்கு உயர்ந்ததே சொல்லுகிறாயா? அது உண்மையான உமா! ஆனால் அந்த மல்விகா என்னைக்காகத் தன்னை அழித்துக்கொள்ளவும் தயாராக இருந்தாளே தவிர, தன் கபாவத்தில் ஓர் அங்குலம் கூட மாற்றிக்கொள்ள அவன் விருப்பமில்லை!"

"அதற்குக் காரணம்?"
"நான்தான்!" என்று விரித்த டாக்டர் ஐக்கந்தாதன். "நான் ஒரு விரித்திரமான டாக்டரம் இல்லையா? எத்தனையோ விநமான பெண்களோடு பழகியும், எவ்வுடைய வாயிலும் சிக்காத நான் அந்த மல்விகாவிடம் மட்டும் ஏன் கவரஸ்யம் கொண்டேன் என்பதைப் பற்றி அவளை சித்தித்திருக்கிறேன். அதற்குக் காரணம் தன்னுடைய குணச் சித்திரமும், கபாலப் போக்குகளும்தான் என்றும் அவள் தீர்மானித்துவிட்டாள். அதன் பிறகு அவள் தன்னை மாற்றிக்கொள்வாளா? 'பெண் ஒரு புரியாத புதிராக இருக்கும்வரைதான் அவரிடம் ஓர் ஆடவனுக்குக் கவர்ச்சி இருக்கும். புரிந்து விட்டால் அத்தக் கவர்ச்சி வெல்லாம் பறந்து விடும்' என்பார்கள். அதனால்

நெஞ்சை அள்ளும் சீறுகதைகளுடன் மாதவொரு நெருங்கதையும் கொடுப்பது

கலீகி

வாரத்தோறும் உங்கள் வீடு தேடி வர இன்றே சந்தாதாரராகப் பதிவு செய்து கொள்ளுங்கள்

வருட சந்தா ஆறு மாதம்

ரூபாய், இரண்டாக 15-00 7-50

பதிவு, மசேயா, மெயிடாடுடன் 12-00 9-00

தனிப் பிரதி விலை 30 ரூபாய்

சந்தா தொகை முன்பாக அனுப்பப்பட வேண்டும். வி.பி.சி. இலாகா, மாதவொரு, கலீகி காரியாலயம், சென்னை - 10

எனக்குப் புரிவாத போக்குகளையெல்லாம் சைவானுவதாச அவர் நினைத்துக்கொண்டு அசட்டுத்தனமான ஆய்வுகளாகளுடன் அர்த்தமற்ற காரியங்களைச் செல்ல ஆரம்பித்தான்!" என்றார்.

"அப்படியானால் அவன் அசடாக இருக்க முடியாது! கெட்டிக்காரியாகத்தான் இருப்பான்!"

"ஆமாம், என்னோடு பழகிப் பழகி அவனும் கெட்டிக்காரியாகி விட்டான். 'புறவாடு சேர்த்த நாரும் மணம் பெறும்' என்பது போல!" என்று சிரித்த ஜகந்நாதன், "நான் அவனை

முதல் பார்வையிலேயே புரிந்து கொண்டு விட்டேன். அது போலவே அவனும் என்னைப் புரிந்துகொண்டு என் அளவுக்கு அதிர்ச்சி உயர்ந்து என் பிரதிபிம்பமாக விளங்க வேண்டுமென்று விரும்பினான். அதற்கு முதற் பாடமாக 'என்னை நம்பாதே' என்று ஆரம்பித்து, குயூக்டிகள், ராஜா கந்திரம், கயநலச் சாதனைகள், உலகத்தின் வஞ்சனைகள், பித்தலாட்டங்கள் அத்தனைவையும் அவனுக்குக் கற்பித்தேன்று அவற்றையெல்லாம் அவன் மனப்பூர்வமாகக் கற்றுக் கொண்டானோ என்

னவோ, என்வரைக்கும் பிடியாதக் குழத்தை பொலிவே நடந்து கொண்டான்" என்று ஜகந்நாதன்.

"அதற்குக் காரணமும் அவனுக்கு உங்கள் மீதுள்ள அன்புதான், டாக்டர்!" என்று உமா தழுதழுக்கும் குரலில் சொன்னார்.

"ஆமாம், ஆனால் அதே அளவு அன்பு நன்றும் அவள் மீது வைக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்த்தான்,

நம் நம்ம
பொலிவே
என்னை யும்
ஒரு குழை
காரியாகக்
மறியலாமல்!
என் னோ ள்

குழந்தை ஆக முடிவாயா? அப்பாளுடைய குழந்தைத்தனமான ஆவனம் திகைப்போக்குகள் எல்லாம் என் கபாலத்துக்கோ, என் தொழில் துறைக்கோ பொருந்தி வருமா? நீயே சொல் உமா! இருதயமே இல்லாத யந்திர மனித நுண் என்னுள் மல்விகா ஒரு புதிய இருதயத்தை உருவாக்க முயல்கிறாள் என்பதினால்தான் அவளிடம் எவர்க்கு ஒரு சுவாரஸ்யம் உண்டாயிற்று என்றாலும் அவள் தன் இருதயத்தையே என் இருதயமாக்கி, என்னைத் தன் மயங்கக் முயலுந்து எவர்க்குப் பிடிக்க வில்லை. நாளை அவளைத் திருத்தி என் பிரதிபிம்பமாக்க முயல்றேன். இரு துருவங்கள் போன்று இத்தகைய இருவர் இருமணம் புரிந்துகொண்டு வாழ்க்கைவின் நிரந்தரக் கூட்டாளிகளாகி விட்டால் அப்புறம் அத்தக் குடும்ப வாழ்க்கை குருபெத்திரமாகவோ, ஆயுட் கைதிகளைச் சீர் திருத்தும் சிறைக்கூடமாகவோ மாறி விடும். எங்களுடைய மாறுபட்ட கபாலங்களின் மீதுள்ள கவாச்சிகள் எல்லாம் கல்யாணமான உடனேயே

மாயமாக மறைந்து விடும். அப்புறம் வெறும் திகைப்பும், சச்சரவுகளையும் கவிர எதுவும் பிழைாது."

"அதனுய்தான் நீங்கள் 'பா'யல்' (கத்திரிக் காநல்) பற்றிய தத்துவத்தைப் பிரமாதமாகப் பேசுகிறீர்களோ...?"

"ஆமாம். ஆனால் மல்விகா அவை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. கல்யாணம் கல்யாணம் என்று அவள் பரிதவித்தாள். ஆனால் அந்தக் கால் விவங்கைப் பூட்டிக்கொள்ள முடியாதுதான் நான் மறுத்து விட்டேன்!"

"அந்தப் பெண் மீது உங்களுக்குக் கொஞ்சமாவது அன்பு ஏற்படவில்லையா, டாக்டர்?"

"இருதய மில்லாத எவ்விடம் அது கப்படியான அன்பை அவள் எதிர்பார்த்திருந்தாள். அதிக உரத்தினாலோ அதிகத் தன்மையினாலோ சில செடிகள் துளிரிவிடும்போதே அழுகிப் பட்டுவிடுவது போல் அவள் மீது எனக்கு அவ்வப்போது மலர முயலும் அன்பெல்லாம் அரும்பிலேயே வாடி விழுந்து விட்டன!" உமா! அன்பு என்பது மனிதனின் பண்புகளைப் பயிரிட்டு வளர்த்து அவன் சொழிப்பதற்கு உதவும் உரமாக விளங்க வேண்டுமே தவிர அந்த

அன்பை அவனுக்குத் தரிகளாகி விடக் கூடாது!"

"அதனால்...?"

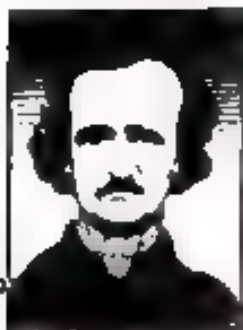
"அதனால் நான் தீவிரமாகச் சிந்தித்தேன். எங்களுது இருவரின் கதிர் காலத்தை உத்தேசித்து எங்கள் இருவருக்கிடையே உள்ள இடையாபக் கத்தரித்து விடத் தீர்மானித்தேன். மல்விகா தானாகவே என்னை விட்டு விவகிப் போக மாட்டாள். அது நான்

என்னை ஒரு நயவஞ்சகத் துரோகியாகவும், கொஞ்சமான விவகாரங்களும் உருவகப்படுத்திக் காட்டி அவளைப் புறக்கணித்தேன். அவள் என்னுக்குவிடையே. என்னைப் பார்த்து

ஒரு சிரிப்புச் சிரித்து விட்டுப் போனால், அந்தச் சிரிப்பில் எத்தனையோ விதமான அர்த்தங்கள் தொலித்தன!"

"பாவம்! அப்புறம் அவள் கதி என்ன ஆயிற்று?" என்று உமா பரபரப்புடன் கேட்டாள்.

"அது எனக்குச் சரியாகத் தெரியவில்லை. என்னைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு கேள்விக் குறியோடு அந்தக் கதை முடிந்து விட்டது என்று நினைத்துக் கொண்டு சிங்கப்பூரிருந்து புறப்பட்டு வந்துவிட்டேன். ஆனால் அந்த

இருவரது விரல் ரோகம்

அண்டகாளம் மந்திரெருவரு ஸ்டவஸைப் போல் இருக்கவே முடியாது. இதை ஆதாரமாகக் கொண்டுதான் விரல் ரோகம் திருவாரூர் பவ பவங்காச் சூற்றலானிகைக் கூண்டு பிடித்துத் தண்டிக்க உதவியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, ஒரு கொடூரக் குற்றம் சம்பந்தமாக ஒருதர சில தடயங்கள் கிடைக்கின்றன. அவற்றுள் எவற்றுக் கொண்டு சாதாரணமாகக் கவனித்தால் சூற்றலானிகைக் கூண்டு பிடிக்க முடியாதிருக்கலாம். ஆனால் அந்த தடயங்களை வைத்துக் கொண்டு முக்கிய தன்மை உபயோகித்துத் தீர்க்கலாது நீதியில் யோசனை செய்து ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்தால் வெற்றி வற்புறம் எப்போது அமெரிக்கக் கூலியுறும் கடாசிரியர், டிராஸ்ட் கார் ஆவம்போ திருந்தார்.

மேலி ரோஜர்ஸ் என்ற ஒரு பெண்ணின் கருத்து நெருக்கிய பட்டு நிழலாக்கிய தடவையைத் தலையில் ஏறிவைப்பதுகுத்தான். போலீஸார் கொடூர செய்தவனைக் கூண்டு பிடிக்க முடியாததால் கூறிக் கவனித்து விட்டனர். எட்டகார் ஆவம்போ இத்தக் கொடூர சம்பந்தமான வெளியில் விருத்த விவரங்களை அப்படி படைவாசக வைத்துக்கொண்டே "மேலி ரோஜர்ஸ் மர்மம்" என்று ஒரு கதை எழுதினார். திருவாரூர் போலீஸ் அதிகாரிகள் இது ஏதோ கதைதான் என்று கம்மா இருக்கவில்லை. மறுபடியும் அந்த மேலி ரோஜர்ஸ் கொடூர வழக்கை எடுத்துக் கொண்டு ஆவம்போ காட்டிய வழியைப் பின்பற்றித் துப்பறித்து கொடூரானிகைக் கூண்டு பிடித்தார்கள்!

மணிகா தற்கொடை செய்து கொண்டிருப்பான் என்றே. பித்துப் பிடித்துப் பைத்தியக்காரியாய் அலைத்து கொண்டிருப்பான் என்றே, அல்லது என்னை அப்போடு மறந்திருப்பான் என்றே எனக்குத் தென்ற வில்லை. அவன் கேட்டிக்காரியாக இருந்தால் என்னை ஒருபோதும் மறவாமல் என்னிடம் கற்ற புத்திகாசிக்க தனத்தை வேய்லாம் பயன்படுத்திக் கொண்டு என்னைப் போல் உருமாறி அவனும் ஒரு வில்லியாகவும், பெண் சகுனியாகவும் உருமாறியிருப்பான். விரக்தியாலும், வேறுப்பாலும் சமுதாயத்தை வஞ்சகம் நீர்க்கும் வெறிகொண்டு வஞ்சகமில்லாத வடிவமாகவும் வந்தெழுச்சி கூனியின் மறுபதிப்பாகவும் வெளிக் கொம்புயான். அப்போது அவனாக ஏற்படக் கூடிய விளைவுகள் வெகு கலாரம்மமாக இருக்கும்!" என்று ஜகந்தாதன் கூறி முடித்தான்.

உமா யோசனையில் ஆழ்ந்தான்.

"உமா! இப்போது நீ என்ன நினைக்கிறாய்...?"

"ஒன்றுமில்லை. பரிதாபப்படுகிறேன்" என்று உமாவின் கண்களில் இனோகாக நீர் துளித்தது.

"அந்தப் பெண்ணுக்காகவா பரிதாபப்படுகிறாய்?"

"உங்களுக்காகவும்தான் டாக்டர்!"

"ஏன்? என் மனத்தை எந்தப் பெண்ணுடைய மூர்த்த முடியாது. ஆகமா இல்லாத வந்திர மனிதனாகவே நான் காலமானிடுவேன் என்று நீ பயப்படுகிறாயா?" என்று ஒரு சிரிப்புடன் கேட்ட ஜகந்தாதன். "உமா! மூர்த்தத்தையும் என்னைப் போன்ற கறிவுமுதிர்ச்சியும் ஒருங்கே வாய்த்த பெண்ணுருத்தி எனக்கும் கிடைக்க வேண்டுமென்று ஒரு காலத்தில் நான் எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் இப்போதோ..." என்று கூறி, ஒருமை தயங்கி நின்ற. "இப்போது என்னைப் புரிந்து கொண்டு, என்னை அனுசரித்து, என் பண்புகளைப் பயன்படுத்தி, வாழ்க்கையை வளமாக்கக்கூடிய ஒருத்தி முயங்குதல், எனக்கு ஒரு இதயத்தைக் கொடுக்க முடியும்!" என்று கூறி விட்டு, உமாவின் அழகான முகத்தையும், அமைதி தவறும் நெற்றியின் ஒளியையும், அப்பு கூனியும் கருவிற்பனையும் கர்ந்து பார்த்தான்.

அந்தப் பார்வையைத் தாக்க முடியாமல் உமா தன் முகத்தை வேறுபுறம் திருப்பிக் கொண்டாள்.

"உமா! என் காதலியைப் பற்றி என் வாயாலேயே நான் கூறிய கதையைக் கேட்டதிலிருந்து என்னை ஒரு பயங்கர வில்லன் என்று யாரும்தான் நினைக்கக் கூடும். ஆனால் அந்தக் காதலியே ஒரு கற்பனையாகவும் இருக்கலாம்!" என்று ஜகந்தாதன் சொல்லி விட்டுக் கைகலவெனச் சிரித்தான்.

"நீங்கள் நாவலாசிரியர் அல்லவா? சமயோசிதம் போய் கதையை எப்படி வேண்டுமானாலும் திருப்பி விட்கன்!" என்று கூறி உமா மென்மடை பூத்தாள்.

"உமா! நீ தீர்மானியாகக் கொஞ்சம் தாங்கு! நான் பிச்சுமணியின் தாத்தாவைப் பார்த்து விட்டு வருகிறேன். என் இதோபதேசங்கள் இல்லாவிட்டால் அவருக்கு இருதயம் வெடித்துவிடும்." அவர் போனதும் உமா கட்டிலில் படுத்தபடியே அவரைப் பற்றிய சித்திகளில் வெகு நேரம் ஆழ்ந்திருத்தாள். இறுதியில் அவளுக்குப் பெருமூச்சு வந்தது! (மேலதும்)

19

கண்கவரும்

கருக்கள்

கதக்களி என்ற ஊர்தற்கத்தே கதை சொல்லும் நாட்டியம் என்னதான் மோரும். இந்த நாட்டியம் மகிழ்வுள்ள தேசத்தில் பிரசித்தமானது என்பது எங்காருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இந்த நாட்டியத்தில் கதைபேசு பிரதானமானது. கேரள தேசத்தில் ஒரு கதை வையத் தொடர்ந்து பல இரவுகள் தடிப் பார்கள்.

எழும்பூர் மியூசியம் நிவாட்டர்ச் சமீபத்தில் நடைபெற்ற கண்காட்சித்திரத்தில் "கிராதார்ஜாயம்" என்ற ஒரு விருந்தாக இருந்தது.

இந்தப் புராதனமான நாட்டியத்தைப் பார்க்கப் பல "சூரிஸ்ட்"கள் கூடுகிறார்கள். "மேக் அப்" எனப்படும் மூக அணங்காரம் கதக்களி நாட்டியத்தில் மிகவும் முக்கிய

மானது. கதா பாத்திரம் களின் குணங்களுக்கு ஏற்றபடி முகத்தில் வர்ணம் பூசிக்கொள்வார்கள். இந்த முக அங்க அரங்கம், கிட்டம், பந்தவிய ஆபரணங்களும் பிரமாநமாத இருப்பதாலேயே வெளி நாட்டார் கதக்களி நாட்டியத்தை விரும்பிப் பார்க்கிறார்கள்.

அங்குறைய இவம் கலா கேஷத்திரக் குழுவினர் எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்ஜாயம் என்ற கதை மிகவும் புழம் பெற்றது.

அர்ஜுனன் பாசபதாந்திரம் பெறுவதற்காகத் தவம் செல்கிறான். அந்தக் கண்க்க இத்திரன் தேவத்திரிகளை அனுப்புகிறான். அர்ஜுனனுடைய தவம் கிளப்புகிறது.

அங்குள பார்வதி தேவி சகவரஸிடம் அர்ஜுனனுக்கு வரம் கொடுக்கும்படி மன்றுகிறான். அர்ஜுனனுடைய ஆணவத்தைத் தொந்திர்த்த பிறகே அவனுக்கு வரம் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லுகிறார் சகவரன். அர்ஜுனனுடைய காவத்தை ஒடுக்குவதற்காக இவ்வளவும் இவற்றையெல்லாம் வேடனாகவும் வேடத்திரிகாகவும் வேடம் தரித்து வருகிறார்கள்.

அந்தச் சமயத்தில் மூகாகரன் என்ற அரசர் காட்டுப் பன்றி வடிவம் எடுத்துக் கொண்டு அர்ஜுனனைத் தாக்க வருகிறான். தவம் கிளந்த அர்ஜுனன் காட்டுப் பன்றி

யின் மீது பாணம் தொடுக்கிறான். அதே கணத்தில் வேடனாக வரும் சகனின் அம்பும் அதன் மீது கைத் திறது. இந்தக் காரணத்தினால் இருவருக்கும் போர் மூள்கிறது. அர்ஜுனன் தொற்றுப் போடுகிறான். வேடனும் சுழத்தியடிக்கப்பட்டுக் கீழே விழுகின்றது. அவமானத்தினால் துன்பிப் போன அர்ஜுனன் மன்னரில் சிவகம் பிடித்து வயத்தூப் பூசிக்கிறான். அவன் கிங்கத்தின் மீது அர்ச்சித்த புஷ்ப

பலகை எதிரே தீற்றும் வேடம் வீத போய் விழுவினது. அப்போதுதான் தன்மேலு குண்டாயிட்டது எங்கரே என்று அரஜுன் ஹக்கூத் தெரிவித்து. பிறகு அம்மையும், அப்பனும் தங்களுடைய இவ்வ நுபத்தித் தரி என்ற கத்து பாசுபதால் திரைதையும் அரஜுன் ஹக்கூத் அளிக்கிறார்கள்.

அரஜுன் தனம் செவ்வதற்காக இவ்வ மயில் சாறுலுக்குச் செல்லுவதற்கு முன்னால் திரௌபதியிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு போகிறான். இந்தக் கட்டத்தில் ஸ்ரீ தமது சபனின் பாஷ்பூர்வமான ஆட்டம் செக்கம் படியாக இருந்தது.

வேடலுக்கு நொன்றியவர் ஸ்ரீ குண்டி ராமன். வேடனின் ஆர்ப்பாட்டங்களும் அவ ளுடைய ஆட்டமும் சாபியோனா - மூக்கிய மான நாட்டியம் பார்க்க வந்திருந்த மூத்தை

களைக் கிரீப்பின் ஆழத்தின. எதக்களி நாட் டியத்தின் பிரசித்தி பெற்ற ஆசிரியரான ஸ்ரீ சத்துபணிக்கரின் மாணவர்கள் இவர்கள் அங் காகும். வேட ஸ்நிரியாக நடித்த ஸ்ரீ. பாஷ கோபாலன் ஆச்சரியப்படுந் தவகையில் கிறப் பாசுத் தம் பாசத்தை உணர்ந்து நடித்தார்.

கலாமேத்திரத் தயாரிப்புக்களில் குறிய் பிட வேண்டிய அம்சம் ஒன்று உண்டு. கண் களுக்கு இடமான முகத்தில் மேடையில் வெளிச்சம் போடுவதற்குள். அதே சமயம் மேடை முழுவதும் போதுமான அளவு வெளிச் சம் எப்போதும் இருக்கிறது.

எவ்வ நடிப்பும் விதம்விதமான அலங்காரங் களும், சிறத்த கதைகளும், உயர்ந்த கருத் தாற்றமும் உள்ள இந்த நாட்டியத்துக்குத் தமிழ் நாட்டில் இன்றும் பெருந்த அளவில் ஆதரவு ஏற்பட வேண்டும்.

விருதுபெற்ற கலைஞர்கள்

எல்கித் நாடக அகாடமி இவ்வாண்டு கௌரவித்த கலைஞர்களில் பெராவிரியப் பி. சாம்புலுத்தி தமிழகத்துக்கு மட்டுமின்றி வெளிநாடுகளிலும் அறிமுகமானவர். கர் நாடக சங்கத்தினுக்குக் கமரப் முப்பத்தை ந்த தாண்டுகளாக அவர் இடை விடாது ஆற்றிய தொண்டு மிகவும் சிறப்பானது. சென்னை சர்வகலாசாஸ்திரில் எங்கே நடித்துக் தனி இடம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்த பெருமை திரு சாம்புலுத்தியவரே சாரும். மேலுநாட்டுச் சங்கத்தினத் தாது முன்னையில் புலுத்தி "ஆர்வியட்ரா" என்ற இனியப்புச் சங்கி த்ததை நமக்கு அளித்துப் புதுமனலையி் பரி சோதனை செய்து கட்டிவுவர் அவர். இவராக சாது தென்கா சரித்திரத்தை நடன நாடக மாக நடத்தியிருக்கிறார். திருப்பதிஸ்ரீ வேங்க டேசுவரா இனாக் கல்துரையில் உயர்பணி ஆற்றி வருகிறார். சங்கித் அங்குக்கு வெனியே எங்குளவு விரிவாகக் கர்நாடக சங்கித் துக்குத் தொண்டாற்ற முடியும் சாம்புலுத்திப் பெரா சிவா சாம்புலுத்தி அளிக் எடுத்துக்கொட்டி.

விருதுபெற்ற மய்திரை கலைஞர் சங்கித் கலாநிதி திரு. பி. கே. ஸுயராம அய்யர். வலனில் வாத்தியத்தை விசேஷ நிறமையுடன் கையாண்டு, பன வித்துவர்களுடைய கர் சோகனில் பங்குகொண்டு அரங்கவாசிக்கவர். தனிக் கச்சேரி செய்து ரசிகர்களை மயிற்செக்கக் கடியவர். சென்னை சங்கித் சங்கித் தை சை

விழாவுக்குத் தலைமை வகித்த சித்தவாசக் கனில் பாராட்டுதலைப் பெற்றவர். அகில இந்திய ரேடியோசின் கர்நாடக இசைப் பகுதியை நிர்வகித்து வருபவர்.

கையூர் சாதுவத்தித் கோர்த்த வித்துவாச தேவேந்திரப்பாவை இந்தக் காலத்திய இனம் ரசிகர்கள் கேட்டிருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் கமரப் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கமரூர் வித்துவாச பீடாரம் கிருஷ்ணப்பாவின் ராகங்கலையும், ஸ்வரப் பிரஸ்தாரங்கலையும், கமகங்கலையும் கேட்டவர்கள் கான் விசாரத தேவேந்திரப்பாவின் இசையில் பீடாரம் கிருஷ்ணப்பாவின் மூலு பாணியும் பிரதிபலிப் பதை உணர்வார்கள். கர்நாடக இசையுடன் நடித்துவதானி "விபால்" கலையும், "கும்கி" கலையும் சரணமாகப் பாடும் ஆதரம் பெற் றுள்ளவர். அத்துடன் பங்கேறு வாத்தியக் கலையும் கலப்பாக வாசிக்கும் அசாதாரண வலியமை பெற்றவர். ஒரு சமயம் வெளி நாடுகள் கொன்றித்த போது, சைக் கிளவுர் வாரித்துக் கொண்டிருந்த ஒரு வாத்தியத்தை வாசி அவர்கள் வாசித்தது போலவே வாசித் துக் கட்டியதாக கமரூர் ரசிகர்கள் சொ் கிக் கொள்வதுண்டு.

பிரபல மடைத்துள்ள கலைஞர்களுடன் ஸ்னர்த்து வாடும் கலைஞர்களையும் தேடிப் பிரித்துக் கௌரவித்ததற்குச் சங்கித் நாடக அகாடமியைப் பாராட்ட வேண்டும்.

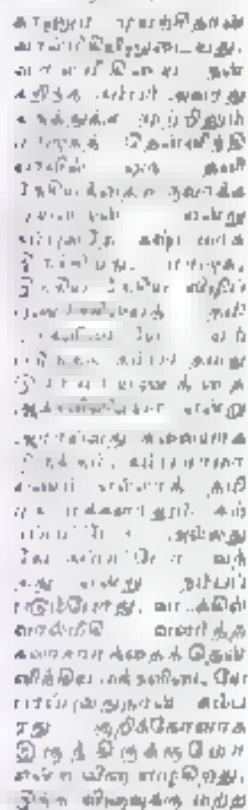
பிடு தேவேந்திரப்பா

பிடு சாம்புலுத்தி

பிடு க. கே. ஸுயராம அய்யர்

“தமிழியில் சிறந்தவன் கம்பன் என்பது அனைவராலும் சம்பந்தம் கொள்ளப்படுகிறது. அவன் வரலாறு இராமாயணத்தையும், அதன்மொழியை எழுந்தருள் காண்பட்டிடே கம்ப அக்கரணம் எனில். இது சீவனவைக் கரைந்த மரிகை என்கிற இணைக்க வாரியம் இராமாயணம் வினாபுகளையே அடையுமாய்வுக் கொள்க. இத்தியானை யுடைய மரிகை

[illegible]

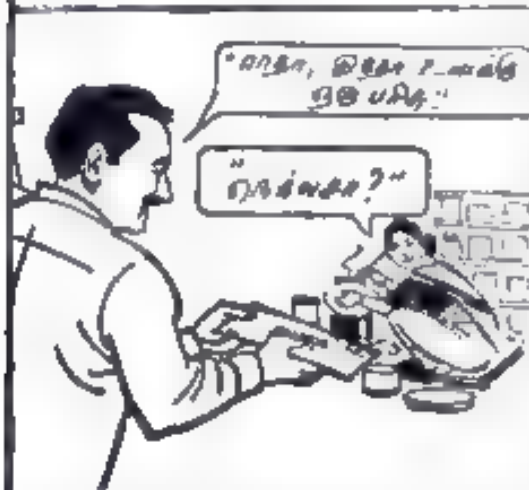
கம்பவர் குறிப்பிற் தீவிரமான தீவிர என்
பட்ட வேண்டி என்ரு டக்கிய விதமுள்ள
பாக்கர் அமைச்சர் எழுப்பி அவர் விதி
கொண்டார். கம்பவர் குறிப்பிற் ஒருமைப்பாட்டி
என்ற வேறு - தென்னகத்திலே உரிய
தெரு தெரிய இவ்விதத்தே உருவாக்கி

தெரிந்தது பெரு வியப்பாகவும், வருத்தமாகவும் இருந்தது. உள்ள சில நூல்களும் தமிழ் அறிஞர்களால் ஆய்விவற்றில் எழுதப்பட்டனவோ, ஆனும் அதிர்ஷ்டவசமாகக் கம்பராமாயணத்தைப் பற்றிய கட்டுரைகள் பிரசுரமான பத்திரிகைகள் எம்மல்ஸ் அவர்களுக்குக் கிடைத்தன. இவைகளில் தமிழகொண்டு தாது 'கம்பன் படிப்பை' அவர் நடத்தினார். அவ்வாறு படித்ததில் அவருக்குத் தமிழறிஞர்களிடையே உள்ள ஒரு பெருங் குறை தெரிய வந்தது. கம்பன் பற்றி எழுதியுள்ள தமிழறிஞர்களெல்லாம் கம்பரை உலகப் புகழ் பெற்ற மேஷாப்டு இதிகாசப் புலவர்களையே தோன்ற, வர்ஜிசு, டாஸ்ட்டு, பிஸ்டன், கட்டே முதலியவர்களுடன் ஒப்பிட்டு, கம்பரை அவர்களுக்குள் ஒரு படி அதிகமாகவே காட்டி மூட்டப்படுகின்றார்கள். மேற்படி நூலாசிரியர்கள் மேலுட்டு இலக்கியங்களைக் கற்கவில்லை என்று சொன்ன மூடாமைட்டா லும்கு அவர்கள் அவ்வாறு வலியுறுத்தும் கருத்துக்களுக்குத் தக்க ஆதாரங்களைக் காட்டுவதில்லை என்பது எம்மல்ஸ் அவரின் பிரமயப்பட்டார். அவர் கூறினர்:

“இத்தகைய நாயத்தினால் அவர்கள் காப்புகூறு அளித்து இழைத்துவரக்கூறா இறுதிக்கம். கம்பர் நம்மோடு யாழ்ப்பாணம் புவனவர்க்கு வெல்லாமை துவங்கி மதித்துப் போற்றியதாகக் கூறுகின்றது. கருவியை நிகுவுடைய அத்தகைய வீரதகரனார் ஒருவராகத் தாம் இத்தகைய கம்பரை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். “கவிச் சக்கரவர்த்தி” என்று மருநாளும் அவரை மகிழ்த்து அழைத்திருக்கிறார்கள். அதுவும் வரலாற்றியைக் காட்டிலும் தம்மோடு தானே உயர்ந்தவரானது கம்பர் என்னும் வீரப்பாநா என்று தாம் கிவப்படைகிறார்கள்.

1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 26

கனடாக்கான அமெரிக்க மக்கள் இந்தியப் பண்ட மாட்டிலும்கூட கனடாவினாள் கண்ணியாத ஆர்வம் உடையவாள் கனடா இருக்கிறார்கள். 1967ம் ஆண்டில் நடந்த பீசு ஸ்ட்ரீட்டிற்கும் மேற் பட்ட அமெரிக்க இளைஞர்கள் இந்திய சரித் திரம், பொருளாதாரம், அரசியல், கலா சாரம், இளைக்கோக் கற்றுக் கொடுக்கும்படி தமிழ் கல்லூரி நிர்வாகிகள் வற்புறுத்திப் பதிலளித்திருக்கிறார்கள். இந்த அடிப்படையில் புரக்கும்பொழுது இந்தியப் பண்டமாட்டின் முக்கியமான மாடுகள் பகுதியில் தன்னுள் கற்பராமாயணத்தில் எங்கே ஏற்பட்டுள்ள ஆர்வம், இன்னுற அமெரிக்காளுக்கு இந்தியக் கலைகளில் உள்ள ஆர்வத்தின் பிரதி பரிச்சிப்தை என்னுள் பரிச்சிப்தை எமக்கள்;

*தலைவர், எழுந்தார் திருந்தார் மனம் தம் மனநிலை..

பொது, உதவி வகைகள் போன்ற பண்புகள்
மனதின் அடிப்படையில் இருக்கின்றன. இதன்
மேல் இருந்து இவ்வகைகள் மனதின் போது
இருந்து வந்திருக்கின்றன என்பதை அறிய
முடியும். உதவி வகைகள் மனதின் அடிப்படையில்
இருந்து வந்திருக்கின்றன என்பதை அறிய
முடியும். உதவி வகைகள் மனதின் அடிப்படையில்
இருந்து வந்திருக்கின்றன என்பதை அறிய
முடியும்.

சென்னை 15.12.2019

"கருணாநிதியார் அவர்கள் எழுதிய கையாடல் கையாடலில் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டேன். கருணாநிதியார் அவர்கள் இதற்கு உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டேன். கருணாநிதியார் அவர்கள் இதற்கு உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டேன். கருணாநிதியார் அவர்கள் இதற்கு உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டேன்."

[illegible]

ஆயுள் இன்கூரன்சு
 உயர்ந்த ஆரோக்கிய நலமுடன் உயர்ந்த இலக்கு

Abstract

1. பாரத நாட்டின் வடக்கில் கிழக்கு வரை தென்பாச நாட்டுடன் தங்குபுறவை வளர்ந்துக் கொள்ளும் வகையில் பாரத குடியரசு பின்பாட்டி ராஜாங்கியுள்ள அந்நாட்டு மக்களின் அனுபவப் பரிந்துரைகளைப்பற்றி கருத்துப்பெறும். அப்போது, தெய்வர் எத்தி அன்னப் புத்திர பாரதேசுரீகா னைகி உயர் தரப் பன் விக்குப் பாரத ராஜ்யரபி கிணவம் செங்குரபி

2. எழுத்துச் சூழல்
எதன் சூழல்தொடரில்
இதில் இயற்கைத் தார
மத்தின் பாக்டீரியா
சூழல் அமைதி
தாட்டியது.

3.4. நுகர்ப்பாக்கம் பற்றிய கேள்வி
இது பற்றிய கட்டிட நிதிக்காக 'சமூக உதவி' என்ற திட்டம் நடத்தப்பட்டுள்ளது. இது ஈடுபாட்டில் இருக்கின்ற திரைப்பட நடிகர்கள் மற்றும் தொழிலாளர்கள் கட்டுகின்ற தொகை ஆகும்.

5. ம. பொ. தி.
அவர்கள் எழுதின
'வள்ளுவர் கண்ட
தருமப்பாடு' என்
று நூல் வெளியீட்டு
தொகுக்கவே முன்
தத்தில் எம்மையாவது
தட்டித் திருப்புகை
திருப்பாஷந்த வாய்க்கா
வவர்கள் இந் நூலை
வெளியிடுவார்.

6. கயங்கத்தா தாயிற்
எழுந்தாரா சங்கத்தி
னா ஆங்குவதில்
தயாரித்துள்ள தாயிற்
இலக்கியம் - எல்ல
புத்தகத்தை நீதிப
திரு கைவர ச. 11
அவர்கள் சென்னையில்
சமீபத்தில் வெளி
விட்டார்.

பாப் 1976-ல் கனிய முதல
யில் தொடங்கித்தொடர் கனரா
பாங்கு. முதலில் சாகவது நிதி
பாங்குத் தொன்றி, பின்னர் கனரா
பாங்காக மாறி, படிப்படியான
மூலப்போது, பணவசூல்களில் இனாகம்
வந்தாறித்து வேலாங்க வளர்ந்து
வந்தது. பாங்குத் துறையில் தனி
விறுத்த விகிதாசனாக பாண்டியா
பொங்குறகர்களின் தன்மதிப்பை
ஊம்பதாங்கடுகளுக்கு -மூலப்போது
கனரா பாங்கு பெற்றிருந்தது.
இப்போது னாங்கு, கர்நாடகம்,
-ஆந்திரா, மகாராஷ்டிரம்,
கோளா முதலிய 19ரதேசங்களில்
116 இனாகம் முதலியமான வியா
பாங்கு நகரங்களில் எல்லாம் அமைத்
துக் கொண்டு, தனின் குறிநிலை
களுக்குத் தொழில் வளர்ச்சிக்
குள் பதனப்படுத்தும் ஏகனாவது

கனரா- பாண்டியன் இணைப்பு

பாண்டியன் பழங்க கனரா பொங்குற
காவேரியுடன் கொள்ளிட நிதி கலப்பறுபொங்கு
றும், தென்னாட்டில் பாங்குத் தொழில் துறை
யில் மங்குறவை நிதிகளாறுகக் கொண்டு
விறப்புப் பணியாற்றி வரும் கனரா பாங்
குடன் பாண்டியா நாட்டில் தலைநகரைத்
தவறு நிதிகளாறுகக் கொண்டு உயர்பணி
புரிந்து வரும் பாண்டியன் பாங்கு இம்மாத
இறுதியில் ஒன்றித் கலக்கிறது. பாங்குத்
தொழில் உலகில் இது ஒரு முக்கியமான சம்ப
வம். தொழில் உலகில் குறிப்பிடத் தக்க
தொரு நிகழ்ச்சி.

கனரா பாங்கின் வரலாறு நீண்டது. கனவ
யில்குறு, வங்கப் பிரிவினை, தேலிகக் கொந்
தனிப்பு, கதேலி இயக்கம் ஆகியவை தாட்டை
ஆட்கொண்ட காலத்தில், தொழில் துறை
யில் தீவிரமாகப் பணம் சுருபட்டு, நாட்டில்
வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டனர். அவர்களில் ஒருவ
ரான மங்குற வறக்கறிஞர் ஏ. கப்பாராய்

பாங்கு அலுவல்களையும் மிகத் திறமைபான
நாட்டுக் கொண்டு வருவதுடன் சுறாகுறும்
மேற்றாற்றுகாக கனா கல்வித் துறையிலும்
செய்துவரும் பணி முக்கியமாகப் பாங்குட்டத்
தருக்கு. படிப்பின் ஆற்றலையும் புத்திகை
மைகளையும் மட்டுமே ஆடமாவமாகக்
கொண்டு வகாவினப் கடங்கல் வறங்குற
அம், விடையுரித்த பொறியியல் புத்தகங்களை
இலவசமாகப் பாங்கு உருவாதுகள் கனரா
பாங்கு செய்கும் விசேஷ சுறாகுற சேவைகள்.

அடுக்கு மாடிகளுக்குள் அறிகு மாணிக்க
குறக்கும் புகற்பெற்ற பொங்குறகுறும் கனரா
பாங்கியின் அலுவலகத்தின் தொற்றம் தனிச்
விறப்பை அளிக்கிறது. 35 ஸட்டம் குபாங்
சேலையில் இரண்டரை ஏக்கர் நிலத்தின் கட்
டப்பட்டினை ஏற அடுக்கு பாங்கு கட்டடமே
பாங்கின் நிர்வாக அலுவலகம்.

பாண்டியன் பாங்கியின் வரலாறு குறுகிய
கால அளவுள்ளதாகுறும், சாதனிகள் அமர்

ரம். தமிழ் நாட்டில் மட்டும் எப்போதும் மேற்பட்ட இடங்களில் இளைகள் உதாரித்துச் சிறப்புத் தொழில் நடத்தி வருகிறது. முற் போக்கு ஆர்வம் மிக்கது. மேற்கிலைக் கொண்டே பாங்கின் ஒரு பிரிவை உடத்த முடியும் என்பதை திருபித்துக் காட்டியது பாண்டியன் பாங்கு. வங்கித் தொழிலில் மேல் நாட்டுப் பாங்குகளில் அதுமையம் பெற்று வர ஒரு பெண் நிர்வாகியை முதன் முதலாக அனுப்பி வைத்ததும் இத்தப் பாங்கி தான். 'மெக்கை' ஒரு முனையில் கொடுக்க விரும்பும், மறுமுனையில் பணம் பெற்றுக் கொள்ளும் தீவிரப் பட்டுவாடா ஸ்தலையாகியது எனக் தனிமை அதுவகையில் அந்நாட்டுக் கொண்டு வந்ததும் பாண்டியன் பாங்கு. கிராமப்புற மக்களுக்கு நவீன பாங்கு வசதி களை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்ற

இதன் லட்சம் ஏற்பட்டு விட்டது. சென்னை 25, கோலத்திம் 45, ஆதிசிரத்திம் 10, கமரூம் 14, இரா பிரதேசங்களில் 28, ஆக 134 இளைக்கையுடைய பெரிய கந்தாபனமாகக் கண்ட பாங்கு இப்போது ஆம் விட்டது. அழகம் இளைகள் உண்ட பாங்கு எம்ற ஜாயி தாலிக் இத்திவாசியேயே ஸ்தலவது கந்தா பனத்தைக் கண்ட பாங்கு இனி வங்கிதும். பெயரவிட்ட தொகையைக் கண்டவிட்டுப் பார்த்தால், - பாங்கியின் உயர்வை இதைக் கொண்டுதான் கணிப்பது வழக்கம் - கண்ட பாங்கு ஏழாவது கந்தாபனம் வங்கிதும்.

கொள்ளையை தடைமுறையில் கையாண்டதும் பாண்டியன் பாங்கு. ஸ்தலிரே கந்தாபனத் தாத் சேரித்தவர்களின் கூட்டுற விலைக் கொள்வாக்குடனேயே பணி யாற்றி வருகிறது.

ஒரு பாங்கு மற்றொன்றுடன் இணைவதற்கு, ஒன்றில் இளைமை சிக்கெட்டுப் போகிறத்தல் வேண் டும் என்று எண்ணுவது பழங் கால வழக்கம். இளைமை ஸ்தல களும் சிக்கலானவை. நஷ்டம் களும் ஏற்படும். இப்போது கமேக் கையாண்டே, வெனிவாரின் திர்ப் பத்தியின்பாம்பே, பாங்குகள் ஒன்றோடொன்று இணைகின்றன.

இதனால் இரு பாங்குகளையும் தீவிர மூண்டு. தொழில் ஸ்தலத்திற்கும் ஒன்றை உண்டு. கண்ட பாங்கின் ஸ்தலமான கிடு வசதிகளின் உதவி பாண்டியன் பாங்கின் இளைக்குக்கும். வாய்க்கனக்காரிகளாகும் இளைக்கும். கண்ட பாங்குக்குத் தமிழ் நாட்டில் உள்ள பாண்டியன் பாங்குக் இளை களின் சேவை எடுத்து எடுப்பியேயே இளைத் திறது. தென்னிந்தியா முழுவதிலும் கண்ட பாங்கின் இளைகள் பறவிக் கிடக்க காண்பு

நிர்வாக தடரக்டர் திரு ஏ. தாமோ ஸ் பால், பாங்குத் தொழிலின் கதலிக் இளைத்தவர். ச. நவீனிரவாகஸ்தரிகள் அலரிடம் எட்டிரா ஸ்தலவதையும் அன்புமே அவருடைய தீவிர பிரயோகத்தர் சந்தர்த் உறுதியினை. கண்ட பாங்கின் வரல்காரம் மேல் மேலும் கண்டவதா யிருக்கும் என்பதைத் தோன்ற 37 ஆண்டு வரைச்சிலும் இத்த ஆண் டிம் கண்ட - பாண்டியன் இளைப்பும் காட்டுகின்றன. - எம். எம். சிவசுப்பிரமணியம்

'ஆயிரம் பேரைக் கொன்றவர் ஒரு அரை கைத்தியன்' என்ற ஒரு சொயிப் பொய்ச்மொழி வெகுதூக்கமாக உம்மி ஸ்டேபி ஒளிக்காய்ப்புக்கு வருகிறது. காவத் தாய் சிற்பங்களும் ஒளியங்களும் கைதக்கப் பட்டு உருமாறுவது போல்தான் அரை கொய்ச்மொழி சிதைந்து இப்படி ஒரு போலி உருவம் பெற்றிருக்கிறது. 'ஆயிரம் பேரைக் கொன்றவர் ஒரு அரை கைத் தியன்' என்பதுதான் ஒரீஜினல் வார்த்தைக் கோவை. அதாவது குறைத்தபட்சம் ஆயிரம் ஒரீஜினல்களின் பேர்வண் எடுத்து ஆராய்ந்து அவைகளின் குணநிலைப்பங்கைப் பூணாமாத் தெரிந்து கொண்டு பிறகு அரை கைத்தி யனின் தகுதியை எட்டிப் பிடிக்க முடியும் என்பது அந்த காவத்தின் உட்பொருள்.

தாட்டு சைத்திய மூதாண் மாறி தாக்கி டாட்டில் மாறும். அஃகு மூதாண் அற துக்கு வந்திருக்கும் இந்த தாட்டினில், கைத் தியனாகத் தருதி பெறும் ஒய்லொரு மாண வரையும் தள்ளுதலுடைய துத்தரை வகுட மருத் துயர்) படிப்புக் காலத்தில்தான் குறைந்த பட்சம் இரண்டாயிரம் நோயாளிகளைவாங்கு நேரடி யாகப் பார்த்து. அந்த நோயாளிகளில் உடல் நிலைமைத் தங்கள் ஆசிரியர்கள் சில

சித்தக் கொய்க்கப் போட்டு அதற்கான சித்தனை மூதா ணிக் சித்தித்துப் பூண மருத்துவனுடன் பரிணமித்து வெளியேவருகிறான். மாணவி டளும் அப்படியே!

மூன்று மருத்துவத் திறமை ளைப் பேற வேண்டிய வர்கள் பேர்வண் தோடிப் போனார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் தங்கள் கண்ணுக் களுடன் இணைந்திருக்கும்

ஆய்வுத்திட்டிப்போ வார்டு களில் படுத்திருக்கும் விடம் வி த ம ா ன நோயாளிகளைக் கைய மாஸ் பார்த்துத் 'கத் துக் கொய்க்குகிறார்கள். நெருக்கதியில் உள்ள பெரிய சர்க்கார் நோஸ் ரன் ஆய்வுத்திட்டி சேண்டி மருத்துவக் கத்துரி, மாணவ

கலை வளர்க்கும் கிராமங்கள்

மாணவிகளுக்கான சிறந்த பரிசோதனைக் களையாகவே திகழ்கின்றன.

இக்கதை சொல்ல மருத்துவக் கத்துரி யில் கையது தூற்றி இருபத்தி எட்டு. மூதன் மூதகில் 1835-ம் ஆண்டில் மருத்துவப் பன்வீராகத் கோன்றி இந்த கத்துரையம் 1836-ம் ஆண்டுகேயே கத்துரியில் அத் தன்மைப் பெற்றுவிட்டது. பதினேழு பாண வர்களுடனும் தான்கே ஆசிரியர்களுடனும் அங்கு தொடங்கப்பட்டு இந்த மருத்துவப் பன் இன்று ஏறத்தாழ ஆயிரத்து இரு னுது பாணவர்களுக்கு தாட்பதுக்கு மேற் பட்ட படிப்பெடுத்த பேராசிரியர்களால் மருத் துக் கத்துரி போதிக்கக் கூடிய மாடுபெரும் கத்துரியாக விளங்குகிறது. தாட்டில் இன்று புகழோடும், கைராசிரியோடும் பிரகாசிக்கும் ன மருத்துவ நிபுணர்களைக் கவாசித்தனித் திருக்கும் பேருண்மையையும் பெற்றிருக்கிறது. கய்து இரண்டு வகையுடையது. தான்கே பாட வகைகள், இன்று துத்தரை மூண்டும் படிப்பு. பத்துக்கு மேற்பட்ட பாடத் திட்டங்கள்.

சரிவகளைகளிலுள்ள எட்ட திட்டத்துக்கும் இந்தக் கத்துரி வருவதற்கு முன் மாணவர்கள் இந்த மருத்துவப் பன்வீரப் பேற்றுகொள்ள யிகவும் கவனம் ஒதுக்கிறார்கள். வருங்கால வாய்ப்புக்களைச் சத்தோக்கக் கண்ணோடு பார்த் தார்கள். ஆறாம் 1883-ம் ஆண்டில் சரிவ களைகளிலுள்ள 'அ' வியல் கீழ் இந்தக் கத் துலியில் பாடக் கிட்டங்கள் வத்த பிறகு பன் இணைக்கிகள் இந்தத் துறைமை நாடிய பழக்க வர்த்தார்கள்.

ஆறாம் 1875-ம் ஆண்டில்தான் மூதன் மூதகாகப் பெண்மணிகளை இந்தக் கத்துரி யில் அனுமதிக்கும் வழக்கம் அமுதுவாக்கு வத்தது. அந்த நேரத்தில் இத்தியாளின்கிருத்த மெற்ற எந்த மருத்துவக் கத்துரியும் துணிந்து செப்ப முன் வராத காரியம் அது. அப் போது சர்ஜன் ஜெனரலாக இருந்த பாக்கிஸ் தான் அதற்கும் பொறுப்பான. இங்கிலாந்

மேலே சொல்ல மருத்துவக் கத்துரியில் கத் (தலைவர்) கே. ஐ. சி. குஞ்சுநல்லாமி) உடத் உது கைத்தியம் பவிறம் மாணவர்கள், இடத் தோடி பட்டக் குதாமி குதாமிப்படுத்தின.

ஆயுதப் பாடங்களில்
நிறைவு மார்த்தா
கனோ, கிரிஸ்தியா
மூக் துணைகளில்
விடுதலைப் பந்தி
சித்திரம் என். பி.
என். சந்திரன்
முதலிய இரவுகளில்

தமிழ் திரைமேளம் உடனடி மாண்பு மன்றத்தின்
செய்து மருத்துவம் கல்வியில் சிறப்பு சிக்க
லில்லாமல் திறந்து திறமை. இவ்வுடைய
செய்து ஒரு நேரடி. 'இவ்வுடைய' வாய்
தாண்டியாக வெளியும்.

எம். ஜி. ஜி. எம். பட்டப் பரப்பின்
காலம் கொடுத்திருந்தால் ஆண்டுகள்
15, 20, 25 என்று குறிப்பிடப்படும் பல்
வகைகளை, அங்குள்ள பரப்புகள் தான்
ஆண்டுகள் கொண்டு, 15, 20, 25 என்று
குறித்து, காலப்பகுதி அளவாக நான்
அது போதும். ஆனால் இந்த மூன்று
அளவுகளுக்கும் மூலம் அருடப் பரப்பு
கொடுக்கப்படும். மூலம் அருடப் பரப்பு
கொடுக்கப்படும் பரப்பு என்று கொடுக்கிற
பெயர்கள். இந்த அருடப் பரப்பு மூன்றுவகை
அளவாகவும், அதன் பரப்புகளையும் கொள்
வது ஆகியவைகளையும் கொடுக்கிறார்கள்.

[illegible]

வன் சிறைப்பிப் படிக்கவாயி. ஆனால் பொது
மருத்துவத் துறைநிலைத் தான் கொடுக்கி
யாகியது. இத்தகக் கல்வியில் ஆனால் ஒரு
புத்தக துறியி இருபது மாணவர்கள்
யின. 19, 20, எல்லாந்தும், இருபது மாண
வர்கள் பல் துறைநிலைத் துறைக்கும் இருபத்
துறியை மாணவர்கள் மருத்து துறைநிலைத்
துறைக்கும் உத்தேசமாக அறியத்தக்கபடு
வியர்கள். ஏமாறுத்தும் இடம் செக்
காணில் திருநெல்வேலி எந்ததெல்லோபென்
புத்தக அலுவலர் கொடுக்கவாயித் தான்
இல் பிறகுதான் மருத்துவக் கல்வியி
தன் துறைநிலை அல்லுப் போட படித்தும்
தாயார், உத்தேசம், கொடுக்க, ஏமாறும்

மாநாடு மாநாட்டில் வெற்றிபெறக்கூடாது என்று பிரதானத்துவம் மற்றும் கம்யூனிசம் ஆகிய இரண்டு அடிப்படையிலும் பிடிவாதம் காட்டியும், தாமதமாகவும், உத்தரவிடும், கொள்கைகள், தரப்புகள்

காத்திதீம் எழுந்த நீர்
எம் கம்பீரமான கட-
வுடன்கள். அதுதான் தம்
மேயான பாவனையின்
தூய்மையின் வடிவிக்
கோடுகள். கடமையின் நூற்
ளையிதது மாயவிக்
பொருள்தான் ஸாரதனது
கேள்விகளின் களையிடுக-
ளாகுகள்.

கமிற நாட்டின் மரபை
விடுத்து வந்து திருநெல்
கல்லூரியில் படிக்கும் ஒரு
செவியை மாணவரிடம்
அவர் புகட்டாகக் கிரை
மாத்திரப் புகடிகளில்
பொய்யை மாற்றி கொண்டு
தொடராத திருநெல்
கல்லூரி கேட்டதற்கு அவர்
புகடிகள் எவ்வளவு பிர

சங்கத்தையே எதிலும்க் கொடுத்தார்.
அவருடைய 87 ஆராப்செய்தல் விளையு இத்தல்
புள்ளி விவரம்.

[illegible]

“பெரியோர் பொருட்கள்” என்றும் பாடப் பரிபுக்கு முதல் இத்தியப் பெரளிவாராக இத்தக் கல்லுரிவிலே வேறிக் கட்டிய காலந் தென்ற மறுத்துவரே நோதை பாக்டரி என். ஆர். குருகுலசாமி முதலியார் அவர்கள், அகமேரு முதல் ஸ்பேர்ப்பியர்கள் தான் அந்தப் பகுதியை வாலகந்த என்னு கருதுகப்பட்ட வர் தாய்கள், அதிதேயோல் இத்தக் கல்லுரிக்கு முதல் இத்திய முதலியவர்க் அபாயத்துவர பாக்டரி டுட்ககண்ணல்வாரி முதலியவர்தான் தானும் இப்பேறு தென்னி கர்க்கார் மறுத் துதல் துறந் தீவாராகப் பணிவார்தும் பாக்டரி (நுமாரி) மரக்காசர் இத்தக் கல் லுரிவிலே பெரளிவாராகப் பணிவார்த் தீவாரி. இத்தியாவிலேயே, என். கமலிவோய் புகற் றிப்பற்ற சில பாக்டர்கள் இத்தக் தென்னி வார்த்துதல் கல் லுரி விலே பெரளிவாரி வாராகப் பணிவார்த்துதிவர்கள், அவர்க் குண்டை தயாரிப்புகள்கள் இன்னுர பன்னவ மாணவிகள் வாரும் கமலிவோ பெரும் புகழும் அடடலவர்கள் என்பதில் சந்தேக மில்லை! பாக்டர் தயாரிவாரிலில் ஓர் உதா றகம் போதாதோ!

கூற்பகம்

நீங்கலியம் ஒரு பெரிய
மிராகதான். அங்குக்கு
ராஜாங்கம் எங்கெரு

மான். கூற்பகம் எங்கெரு மான். சூழலையும்
உழைப்பாளியுமான கந்தரத்துக்குக் கூற்ப
கத்தை மணம் முடித்து வைக்கிறார் சூழ
லியம். ராஜாங்கம் பட்டணத்துப் பட்டினிப்
பெண்களைத் தந்தையின் வீடுப்படுத்துத்
தாரா மணந்து கொள்கிறான். அப்பின்
னின் தந்தை ஒரு பேராசைக்காரன். அந்
தைக்கும் மகனுக்கும் இடையே தகராறைத்
தொடர்பிப் பிசாவை உள்
டாக்கி விடுகிறான். அவ
னுக்கு ஒரு குழந்தை
பிறக்கிறது. அது கூப
கத்திடம் ஒட்டிக் கொள்
கிறது. அந்தக் குழந்தை
மாயக் காலை மாட்டி
விட்டிருந்து காப்பாற்ற
முற்பட்டிருக்கிறபகம் உயிர்
துறக்கிறான்.

இருவளரையும் தான்
கதை புதிது. அப்பாடம்
கதை பழைய. பழைய,
மிகப் பழைய கதிக்ஞர்
சென்று விடுகிறது. அம்
நாளைய இரண்டாந் தார
மான் மணந்து கொள்
லாம் கந்தரம் ராஜாங்கத்
தின் குழந்தையைத் தன்
விட்டம் வைத்துக்
கொண்டு அதன் காரண
மாக அழதாவைக் கண்
னார் விடச் செய்கிறான்.

குழந்தையைப் பெற்ற பட்டணத்துப் — போகிறான் கந்தரத்தைக் கொண்டு விடுவ
பெண்ணை அவ்வளவு கொடியவளாகக் காட்டி தான் பழறுத்தும் கட்டத்தில் அழதா
விற்குக் கெண்டாம். அவன் கணவன் மருத்துத் தந்தைவீட்டம் சென்று அவர் சொத்து

வீட்டம்; குழந்தைவீட்டம் அவ்வளவையும். நூலவதையும் ராஜாங்கத்தின் பெயருக்கு
நடிப்பின் முதலிடம் என். வி. ரங்கன் எழுதி வைத்து விட்டோம். வேண்டிக்
காவுக்குத்தான் கொட்கிறது. சம்பலியன் கொள்வதும், அப்பொழுதுகூட சிடைக்கிடு

இல்லிசென்றால் நல்ல
நடிப்பில்கூ; இவரக்
கதைக்கு உயிரு ம்
இல்லை. அழதாவைக்
கந்தரத்துக்கு இரண்
டாம் தாரமாக மணப்
முடித்து வைக்க முயன்
றப்போதும், பிறகு அழ
தாவின் துயரத்தைக்
கண்டு உருவியபோதும்
அவர் நடிப்பு நடிப்
பாகவேயில்கூ. அதற்குப்
பாத்திரத்தையே நம்
கண் முன் கொண்டிருந்து
பிறுத்துகிறார்.

அழதாவின் பாத்திர
ரம் அதுதான் போக
பழைய இரண்டாந்
தாரமானதும் சாவித்
திரியினும் அது புக்
தலிர் பெற்று விடு
கிறது கூற்பகத்தின்

முதல் இரவு திரைநிலை
"ஆரீரம் இரவுகள் வருவ
துண்டி" என்று அழதா
பாடுகிறாது சாவித்திரியின் முதல் பாடல்கள்
அப்புடமா விடுக்கின்றன. கந்தரத்தை
மணந்த பிறகு அந்தநிலை துடிப்பையும்
எங்கே மணத்துக் கொண்டாரோ சாவித்
திரி என்ன அடக்கம், என்ன பதவி,
என்ன குடும்பம் பாங்கு!
புது நமகம் கே. ஆர். விஜயாவுக்கு நல்ல
தேர் நமகம் கே. ஆர். விஜயாவுக்கு நல்ல
தேர் நமகம் கே. ஆர். விஜயாவுக்கு நல்ல

கின்றன. அவர் நடிப்பும்
பரவாயில்கூ.

தெய்வின் கண்களின்
நடிப்பு படம் நடிப்பதும்
பரிமாணிக்கிறது. பாத்திர
ரத்தின் தன்மைக்கேற்ப
நடை, உடை பாவனை
அறிவையற்ற செயல்களும்
மாந்திக் கொண்டு வந்த
பாத்திரத்துக்கும் ஏற்றம்
அளித்து விட்டார்.

விவரங்கள் கண்டுகொள
வர்க் கருவிரும்பும் வெறுப்
பும் காரியமே துப்
பெற்றி விடுகிறார்.

கந்தரத் தந்தைக்கு
கந்தரம் "கந்தர"த்
தந்தை தலிர் விடுபுத்
தந்தை கதைக்கு நடித்
தந்தை கந்தரத் தந்தை
பாடுகிறார். அந்த அந்தமும்,
காணவின் ஒளிப்பதிவு
தன்மை இருக்கிறது.

போகிறான் கந்தரத்தைக் கொண்டு விடுவ
பெண்ணை அவ்வளவு கொடியவளாகக் காட்டி தான் பழறுத்தும் கட்டத்தில் அழதா
விற்குக் கெண்டாம். அவன் கணவன் மருத்துத் தந்தைவீட்டம் சென்று அவர் சொத்து
வீட்டம்; குழந்தைவீட்டம் அவ்வளவையும். நூலவதையும் ராஜாங்கத்தின் பெயருக்கு
நடிப்பின் முதலிடம் என். வி. ரங்கன் எழுதி வைத்து விட்டோம். வேண்டிக்
காவுக்குத்தான் கொட்கிறது. சம்பலியன் கொள்வதும், அப்பொழுதுகூட சிடைக்கிடு

கண்டிடர் போன்குக்கு
கிப்போகிட்டு எழுதாமல்
குழம்புவதும் கண்ணை
வாழ்க்கைக்குப் பொருந்
தாத சிவிமா அம்பா
விதங்கள்!

"அந்தை மடி மெத்
தையடி", "மண்ண
வீடு அழலாமா?"
என்ற பாடல்கள்
செவிக் கிளியைவாக
இருக்கின்றன.

எல்லாருக்கும்
தெரிந்த கதை, சாதா
ரணக் குடும்பக் கதை
"கூற்பகம்" கைக்கிடர்
கே. எஸ். கோபால
கிருஷ்ணனின் திறமை
வான் கைக்கிடருல்
கிறந்த படமாக உரு
வாகி விடுகிறது.

— கந்தரம்

கூடுதலான பாதுகாப்பிற்கும்,
அதிகமான மைலோட்டத்திற்கும்,
சுகமான சவாரிக்கும்

இந்தியா சூப்பர்

தலைமையான காவகங்களை உற்று மிகச் சிறந்த டயர்

இந்தியா டயர் & ரப்பர் கம்பெனி (இந்தியா) லிமிடெட்,

மதுரை, 1965 TAP

தீர்மானக் கதைகள்

“முழுச் சோம்பியை ஒருவன் சென்று கொண்டிருந்தான். தனையில் ஏதாவது விடக்கிறதா என்று பார்த்தபடி அவன் சென்று கொண்டிருந்தான். பாவம், காவலுக்கிடம் விடைக்கவில்லை. உடனே கடவுளிடம் இப்படி வேண்டிக் கொண்டான்: ‘கடவுளே! இன்று எனக்கு என்ன விடைத்தானும் அகிய் பாதி உணக்குத் தந்து விடுவீரே!’”

கொஞ்ச தூரம் அவன் நடத்ததும் வழியில் ஒரு எட்டணு நாயகன் விடத்தது. அந்தக் கையில் எடுத்துக் கொண்டான். ‘கடவுள் ரொம்பக் கெட்டிக்காரர். நான் எங்கே அணை ஏறாத்தி விடுவேனோ என்ற பயம் அருக்கு. கீழே ஒரு நாயகன் விடத்திருக்கிறது. அதில் தன் பங்குக்குரிய எட்டணுவை எடுத்துக் கொண்டு எனக்கு எட்டணுவைச் சோட்டு விட்டாரா! என்ன இருந்ததானும் கடவுள் இல்லையா?’ என்று கூறியபடி வகுவிட்டுத் தன் தோட்டிப் போக்குத் தடுத்தான்.

ஒரு நிறுவன் தான்மகத்து கருணாகளைத் தெரு வுழியாக ஸ்டீட் சென்று கொண்டிருந்தான். அப்போது அங்குமிங்கு சில இராஜா வுத்தியர்கள் வந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவன் நிறுவனை நோக்கி, ‘தம்பி! உன் அண்ணன்மார்களை வெய்வாள் எங்கே இருந்தது? சொல்லுமா?’ என்று கேட்டான்.

உடனே அந்நிறுவன், ‘என் அண்ணன் மார்கள் சொல்லாமல் கொள்ளாமல் இராஜா வுத்திய சேரப் போய் விட்டார்கள். அவர்களை இருத்திக் கொடுவதென் விட்டிருக்கிறேன்!’ என்று.

மகன்: ‘ஓரே கேள்வி! ஓரே கேள்வி! எத்தன் தெருவினோ!’
கண்ணன்: ‘ஓரே பதில், ஓரே பதில் எத்தன் தெருவினோ!’

நெகல்: தீபாவளிக்குப் பட்டும் புடவை? பட்டும் புடவை?
பதில்: இல்லை! இல்லை! இல்லை!

மகன் மீது செல்லும் குறுகிய ரோடு அது. எகாஸத்தில் ஓரே ஒரு கார் மட்டும்தான் செல்லவோ வரவோ முடியும். அங்குமையு குறுகியவோ ரோடு, அந்தக் குறுகியவோ பாதையில் ஒரு வேலகாளரின் பட்ட ரோவிற தீனமான கார் சென்று கொண்டிருந்தது. மிகவும் விரைவாக வந்த கார் அது.

கார் குகாஸத்தில் சென்று கொண்டிருந்த போது எதிரே ஒரு கார் வந்து விட்டது. ஒன்றை ஒன்று கடத்து செல்ல விடாதபடி ரோடு மிகவும் குறுகியாக இருந்தது அங்கே. கொஞ்ச

வரர் தம் காணர் விட்டு இறங்காமல் அந்தக் காணர் பின்னாலேயே போகும்படி கூறினார். எதிரே வந்த காரின் சொந்தக் கார் அதற்கு உடன்படவில்லை. கொஞ்சவர சில காணரே பின்னம் செல்ல வேண்டும் என்று கூறினார்.

கொஞ்சவரர் அதற்கு இசைவதில்லை. அங் கெய் எதிரே வந்த காணர் மீது பேசினார். பேரம் போனதில்லை. உடனே அக்காரின் மீதுக்கு ஒரு ‘செக்’ எழுதி எதிரே வந்த கார் சொந்தக் காரரிடம் கொடுத்தார். பிறகு தம் கணரவனாகக் கொண்டு தாம் வாகனம் அக் காணர் போட்டிருந்து உருட்டி அருகில் இருந்த பன்னத்தாக்கில் விழச் செய்தார்.

மகன்மகவாரத்தில் ஓடிக் கொண்டிருந்தது ஒரு பஸ். அதில் இருந்து பெண்மனைகள் அமர்ந்திருந்தனர். அவர்களிடையே திடீரென்று சச்சரவு ஏற்பட்டது.

“கித்தான் இருந்து முடி! குளிர் காற் றுக்கிறது. நான் விடைத்து இருந்து போய் விடுவேன்!” என்று ஒருத்தி.

மகன்மகவார, ‘கித்தான் இருந்து முடி. கா? சரியாய்! ரோக்க, போ! காற்றில்லாமல் தான் ரூக்க முட்டி இருந்து போய் விடுவேன்!’ என்று.

எதிரே வந்த மணிதரம் அத்தப் பெண் மணிகள் போரும் கூச்சல்க் எகிக் ருடய வில்லை. அவர் மிகவும் போதுமம் இழந்து விட்டார். ‘முதலில் கித்தான் இருந்து முடி, கண்டக்டர், இருத்தி காற்றில்லாமல் ரூக்க முட்டிச் சாகட்டுமா! அப்போம் கித்தான் விழத்தெறி! இன்னொருத்தி குளிர் காற்றில் விடைத்துச் சாகட்டுமா! பிறகாவது கொஞ் சம் அத்தமில்லாமல். அளமதிலான இருக்க லாமோ, பார்ப்போம்!’ என்று.

தலை தீபாவளிக்கு வந்த மாப்பிள்ளை: “இந்த வருஷம் எல்லாம் இரண்டாண்டு வாகுமிறே! தலை தீபாவளிவையும் இரண் டாகக் கொண்டாட ஏற்பாடு செய்திருக்கக் கூடாதோ?”

நான்று கோதரர்களுடன் பிறந்த இரண் டாவது நேரில்லம் முன்பம் இது:
“இந்த அம்மா கத்த வேளா! பெரிய வேலை ஏதாவது செய்ய வேண்டியிருந்தால் பெரிய பிள்ளைகள் இருவரும் செய்யட்டும் என்று.

சின்ன வேலைவாண்கு கை நி இரண்டு பேரும் செய் டட்டும் என்று. கடை லில் இரண்டையும் தாண்டன் செய்! வேண்டியதாறது!” — கே. வி.

TRAYONS

ட்ரேயான்ஸ்
ட்ரேயோபேன்

கொண்டு பாக் செய்தது,
உங்கள் விற்பனையை
பன்மடங்கு அதிகமாக்குகிறது

ஒரு பொருளை வாங்கு முன்,
அதைக் கவனிக்கிறதற்கு
பரிசீலனை செய்வாமல் பாராம
முடிவுக்கு வருவதில்லை.
வாடிக்கைக்காரர்கள் பரிசீலனை
செய்கின்றனர், அதன் பின்னர்
ஒவ்வொரு பொருள்களைக் கடை
யில் வைப்பது சிறந்த முறை
தான் ஆனால், அடிக்கடி

வாங்குவதால் பொருள்
உசின் மேல் அடிக்கும், கறை
களும் படிகிறதும், இதற்கு
அதிக வாங்குவார் பார்? இக்
காரணத்தினால்தான் பெரும்
மளைய உற்பத்தியாளர்கள்
தம் பொருள்களை ட்ரேயோபேன்
ட்ரேயோபேன் கொண்டு பாக்
செய்துவிடுகிறார்கள்

ஸ்டாக்கிலிருந்து;

R₆

ட்ரேயான் டிரேடர்ஸ் பிரைவேட்
லிமிடெட்

61, செம்புதாஸ் தெரு, சென்னை-1

போன் 21641

தூதி CELYARN

கிளைகள்: போன் 3253-தூதி CELYARN 68/416 மெயின் ரோடு,

செய்வாப்பேட்டை, சேயம்.

போன் 2598-தூதி CELYARN 114/A, தெற்கு மாகி வீதி, மதுரை.

போன் 4426-தூதி RAYONஸ் இக்ஜிபா டீபா பிளவு,
திருச்சி ரோடு, கோயமுத்தூர்

11-21-75

ஆன் கோலத்தல் ஆன்ட அரசர் சரீத்திர மாணுக்கன்

இவகத்தியேயே மூதல் மதவாக நாடாண்ட ஒரு தாயகவை எயிந்து நேர சரித்திரத்தில் எத்திக்கிறோர். இவன் பெண் துறாறென்பலி; துடாண்ட என்னும் கருக்க மாய அமைப்பார்கள் இவன் பெண்ணுயர் பிறந்து விட போகிறார் ஆன்மோல இருந்து அரசர் சரித்திரத்தில் எப்படியென்று பார்ப்போம்.

சிறின்று பிறங்கருக்குக் கமார் மூப்பத் தடுத்து துறாறென்கருக்கு மண், எயிந்து ராஜ்யம், செல்வம் கொழுமையிலும், பொருள் பெருக்கத்திலும், கலா வளத்திலும், உலகத் தார் விசுவாசியுள்ளும் மோமோகிடு மிள்தது. இந்தக் காலத்தில் துடமோலே என்ற ஓர் அரசர் ஆண்டு வந்தான். இவன் முதலாவது துடமோலே என்று சரித்திரம் அமைக்கிறது. ஏனென்றும், இவனுக்குப் பிறகு, இதே பெயரைத் தாங்கிக் கொண்டிருப்பது நாவற்கு அரசர் ஆண்டு வந்தார்கள், அவர்களுக்கு இரண்டாவது மூன்றாவது மூன்றாவது என் னவிகமாக கொடுத்து அமைப்பது சரித்திர ம்பிரதாயம்.

இந்த முதலாவது துடமோலே, சிறந்த ராஜ தந்திரி காடு கொடுக்கவேண்டுள் என்பதில் ஆள பொண்டியான்; ஆகிலா கண்டத் தில் சிறுக்குப் பக்கத்திலுள்ள சில நாடுகளில் சிறு படை பெருகித் தன் சென்று, சிறு நாடுகளை எயிந்து சாமராஜ்யத் திட்டம் இவைத்துக் கொண்டான்.

இவனுக்குச் சொந்த மனைவியின் மூலம் ஒரு மகனும் ஒரு மகளும் பிறந்தார்கள்; வளப்பாட்டியின் மூலம் ஒரு மகன் பிறந்தான் ஆகமொத்தம் மூன்று பேர். மூத்த பெண்ணைத் துடாண்ட. வளப்பாட்டிக்குப் பிறந்த மகனும் சிறகாவத்தில் ஆளும் கரிமை பெற்றான்.

எயித்தில் அநியமாய்வு வழக்கம் நன்று உண்டு. அதாவது, தந்தை மகன் மனைவிக் கொண்டவன்; தந்தை தன் சகோதரியை மனைந்து கொண்டவன். இந்த வழக்கம் பெரும்பாலும் அரச வமிசத்திலேயே நிலை பெற்றது. காரணம், அரச வமிசத்தின் தாய் மனைவிக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பது தான். அந்நியர்களுடன் சந்திக்க வாய்ப்பு ஏற்பட்டால், தானாவட்டத்தில் அந்தத் தாய்க்கொ மகன் மனைவிக் போகும்படி கருதப்பட்டது.

முதலாவது, துடமோலே, கி. மு. 1043 முதல் 1514ம் வருஷம் வரை, கமார் முப்பது வருஷ காலம் ஆண்டான். இவன், தன் கமார் 511 வில், தன் மகன் துடாண்டவை மனைந்து கொண்டான்; தன்மேற் சேர்ந்து ஆளும் சரிமை. இவனுக்கு அனாதர்கள், அந்தக் காலத்தில் எயித்தில், பெண்ணுக்குக் குகெரத்தினாலா சாறுடன் சதக சரிமைவான் அனாதையிடமிருந்தன. கிவசாயம், கொழிம், அசியல் இப்படிப் பல துறைகளிலும் ஆன்

கனம் பெண்களும் சம பங்கெடுத்துக் கொன் டார்கள். "எனம் நதி பாயும் எயித்தில் பெண்களுக்குத் தட்டி நீயாக உயர்ந்த உதா னம் அனிக்கப்பட்டிருந்ததைப் போல், மதர் காவத்திலே, தற்காலத்தியோ உலகத்தில் வேறெந்த நாட்டிலும் அனிக்கப்பட்டிருக்க வில்லை" என்று மாக்சுமூக்ஸர் என்ற அறிஞன் கருவோடுகிறான்.

இருந்தாலும், பெண்கள் தனிவாக அரச பதவியில் அமர்ந்து ஆட்சி செலுத்தக் கூடாது, அப்படி ஆட்சி செலுத்த வேண்டித் தன் அமைச்சர்கள் மூலம் செலுத்தும் சரி, அமைச்சர் ஆளும் முறையிலே ஆளும் தருகிறார்கள். ஆய்வு மூலம் கூட்டாக வகத்துக் கொண்டுதான் ஆள வேண்டும் என்று கருத்தைப் பொது மக்கள் கொண்டிருந்தார்கள். இந்தக் கருத்து, நடைமுறையில் கண்டிப்பாக இருந்து வரவேண்டும் என்றும் அவர்கள் கருமிருந்தார்கள்.

துவக்கத்தில் இந்த மகன் மோக்கை, துடாண்ட, தான் முதலாவது துடமோலே யுடன் சேர்ந்து ஆளும் சரிமைவாய் பெற்ற சிறிது காலத்துக்கும்மேல் தெரிந்து கொன் டான், அவர்களுடைய மனப்போக்கை அது சரித்திர துடத்து கொள்ளத் தீர்மானித்தான்.

துடாண்ட, ஆளும் கரிமை பெற்ற கொற்ப காவத்துக்குள், தந்தையின் கண்ணு மாய் முதலாவது துடமோலே இறந்து விட்டான். அவனுக்குப் பிறகு துடாண்ட, தன் அடுத்த சகோதரனை இரண்டாவது துட் மோலேவை மனைந்து கொண்டு அவனுடன் சேர்ந்து சாதுவாயம் நடத்தினான். ஆனால் அவன் இவனுக்கு மனைவரை இருக்கத் தகுதி பற்றாமை இருந்தான், அவனிடத்தில் இவ னால் இவ்வம் நுகர முடியவில்லை, அவனுள் சிறிது வருஷங்களுக்குப் பிறகு இறந்து விட்டான். இவனை அவன் இரண்டாவது சேர்ந்து விட்டான் என்று வரலாறு கூறுகிறது.

பிறகு அவனுக்கு அடுத்த சகோதரனை மனைந்து துடமோலே எப்பவன் மனைந்து கொண்டு அவனோடு சேர்ந்து ஆளத் தொடர் கிறான்.

அந்த மூன்றாவது துடமோலே காலம் இவனுக்கு மிகவும் இன்பவானது இருந்தான். பொருளையும் அமைச்சர் கண்ணுத கைத்துக் கொண்டு, தானே உயரம், ஆளத் தொடர் கிறான். அரசாங்கத்தின் சார்பில் வெளியிடப் பட்டிருந்த எந்த ஒரு பிரகடனத்திலும் தனக்கு முதல் உதாசம் இருக்கும்படி சேவத் கொண்டான்.

இப்படித் தன்மனிமையாக துடாண்ட நடந்துகொண்டதை மூன்றாவது துடமோலே சிறிது சரித்துக் கொண்டிருக்க முடிய வில்லை. இருவருக்கும் அடிக்கடி மனைந்தாபங்கள் ஏற்பட்டு வந்தன. கடைசியில் இருவரும்

பிரீத்து விடுவது என்ற முடிவுக்கு வந்தார்கள். அப்படியே தூட்டோமோ பிரீத்து சென்ற ஒரு போயியில் பூரணியாகப் பணிபுர்த்தி வந்தான். மீண்டும் தங்களுக்கு அரச பதவி கிட்டும் என்ற நம்பிக்கையில் தான் ஆண்டவன் தொண்டில் ஈடுபட்டுக் காலத்தைக் கழித்து வந்தான்.

இப்படி அவன் தங்களை விட்டு அகன்ற போனது ஹடாஸாவுக்கு மிகவும் தங்கதாய்ப் போலிற்று. உண்மையில் இவ்வந்தான் அவனை விருட்டி விட்டான் என்று சொல்வதென்றும்.

அரசு பிரீத்தில் அமரும் ஒவ்வோர் அரசனும், சூரியக் கடவுளின் மகன் என்ற தம்பிக்கை எவிப்பியர்களிடத்தில் வேரூன்றியிருந்தது. இந்த நம்பிக்கைக்கு மதிப்புக் கொடுக்கின்ற முறைகளும், ஹடாஸா, தங்கைப் பற்றி ஒரு கதை கட்டி விடும்படி செய்தான்; தன்னுடைய லாபத்தை வரலாறு ஒரு தூணையும் எழுதச் செய்தான். கதை என்னவென்றும், ஹடாஸாவின் தாயார் ஆண்டாலி என்பவளுடைய கனியில் ஒரு தான் சூரியக் கடவுள் தோன்றி, "அம்மே, உனக்குச் சிவகிரத்தில் ஒரு பெண் மகவு பிறக்கப் போகிறது; அக்கப் பெண் தெய்வ சக்தி பெற்றவனாக விளக்கப் போகிறாள்" என்று கூறிவிட்டுப் போனாராம், இப்படிக்கதை கட்டி விட்டு, தான் ஆயப்பிறத்தவன் என்பதை மக்கள் தம்பும்படி செய்து கொண்டான்.

கவிதா. ஆண்டவன் தான் அரச பதவியில் அமர்வதற்குத்

கருதி மனத்தேவர்கள் என்ற நம்பிக்கை ஹாண்டுகிடத்தில் ஏற்பட்டிருந்த தகவலா? அகந்த அழகரித்து, தங்கை ஒரு ஆண் மகனுக்கே தாட்டிக்க கொண்டான், அதாவது ஆண் மகனைப் போய் உடையதென்று கொண்டும், மரணம் மறைத்துக் கொள்ளும் படி கீண்டதொரு பெருகத் தாடியும் அதற்கேற்ற மீனாகவும் வைத்துக் கொண்டும் அரசு பிரீத்தில் அமர்ந்து ஆண்டது அழகல்களை உட்கூறிவந்தான். அரசு காலியமக வெயிசிக் என்ற சென்னை தேரிப்பாளும் இந்த ஆண் கொடுத்தது. செனோ சென்வான், அப்போது நுகையப் பட்டிருந்தான் அகன்றது போய்மரிசியப் போய்மே தொன்றும்.

இவற்றோடு நிறுப்பியவையாமல், இவன் கன்னையப் உருவத்தை இந்த ஆண்மோவத் தோயே என் எழுப்பிய மண்டபங்கள், கந்தாசன் முதலியவற்றில் பொறிக்கச் செய்தான். இவன் காதலத்தில் வெளியான காலிய அகாலி, பிரகடனக்கன் முதலியவை இவளை, "சூரியக் கடவுளின் மகன்" என்றும், "நாட்டுக்கு அரசன்" என்றும் அழைக்கிறான்.

பா. 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

பெரிந் ளவத்துக்கும் பிறகு இவ்வு பொருள்
பாடாபுர ஜில்லாவு ஓ. 1501 முதல்
1478ம் வருஷம் வரை, இருபத்திரண்டு
வருஷ காலம். இத்தம் காலகாலம் எவ்வித
பொருள்கள் காலம் எவ்வித தொகை செலவாகும்.

6. நிறு. கலவற்றுக்குப் பிறகு இரண்டு மொண்டி.
 ஹாடாவுடனும் சேர்ந்து இ. ச. 1501 முதல்
 1475ல் வரும் வரை, இரண்டாம்
 வரும் வரை, இரண்டு கலவற்றுக்காக
 இரண்டாம் வரை இரண்டு மொண்டி
 இரண்டாம் வரை இரண்டு மொண்டி

மிலிபீஸ் லாம்புகள் கிளெட்.

1955-56

உங்களுக்குத் தேவை

பாண்டியன் இன்சூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்
நெருப்பு - சுப்பல் - விபத்து

ஆஸ்திகள்: ரூ. 1 கோடிக்கு மேல்

தலைமைக் காரியாலயம்: பாண்டியன் பீல்டிங், மதுரை - 1

கிளைகள்: பம்பாய், கல்கத்தா, டெல்லி, சேன்னை, நாக்பூர், கோலாம்பூர், ஆமதாபாத், ஹத்யாஸ், கோயமுத்தூர், கொச்சி, கோவில்டிடி

விட்டுக்காரய்யா காப்பாற்றுவீர்கள்!

பிச்சைதம்பி போர்ஷாவில் இருக்கும் குடித்தனக்காரர் மிகுந்த கொபாவைத் துடிக்க விட்டுக்காரரிடம் வந்தார்.

"சார்! நீங்கள் விட்டுக்காரர்தானே?"

"ஆமாம்!"

"நான் குடித்தனக்காரர்தானே?"

"ஆமாம்!"

"நான் குடித்தனக்கார வரடகை கொடுக்கிறேன், இல்லையா?"

"மாதம் தவறிலுமாம் உட்கவ்வரடகை தவறாவது இல்லையே!"

"நான் எப்போதுதான் வந்து விட்டுக்கு வெய்யோ அடிக்க வேண்டும் என்று சொல்லியது உண்டா?"

"குடிக்க விட்டிருக்கிறேன்!"

"உங்களைக் கொட்காமல் விட்டால் ஒரு ஆணி அடித்தது உண்டா?"

"இல்லை!"

"இரவு எத்து மணிக்குமேல் விளக்கு களைப் போட்டு அழுவாவிடமாக உங்களைக் கரவெடு சாரிடி கட்டி வைத்தது உண்டா?"

"இல்லை!"

"உங்கள் வீட்டைப் பற்றி ஏதாவது எப்போதுவது மாரிடமாவது ஒரு குறை சொன்னது உண்டா?"

"இல்லை; இல்லை; இல்லை!"

"அப்படியெல்லாம் எங்கே நீங்கள் ஒரு நல்ல குடித்தனக்காரன் என்று பிடிக்க கொள்கிறீர்களா?"

"என்னுடைய இதர குடித்தனக்காரர்கள் அறியப் பகிரங்கமாக ஒப்புக் கொள்கிறேன்."

"அப்படியானால் எங்கே ஏன் சார் இப்படிக் கொடுமைப் படுத்துகிறீர்கள்?"

"கொடுமைமா?" என்று திணைத்தார் விட்டுக்காரர்.

"சார் பிள்ளைக்குக் கல்யாணமாவது இரண்டு மாதங்களாகிவந்தன. கல்யாணத்துக்கு வந்த அத்வை, மாமி, மாமா, அவர்கள் பிள்ளைகள், பெரன், பேத்திகள்...."

"எல்லோரும் இல்லும் கூடுக்குப் போகவில்லை. அதற்கு என்ன?"

"எல் உறவினர்கள் செய்யும் உபத்திரவத்தையும், குற்றங்களையும் அடிக்கும்

தும்மானத்தையும் பார்த்துக் கொண்டு கம்மாதானே இருக்கிறீர்கள்?"

"கண் நளிரப் பார்க்கிறேன்..."

"அப்படியே பார்க்கலாமா சார்? ஒரு விட்டுக்காரர் சொல்லும் காரியமா சார் அது நீங்கள் உடனே இதற்கெல்லாம் ஒரு ஏமாடிவு கட்டவேண்டும். இல்லாவிட்டால் நான் மிகவும் பொல்லாத வறவி விடுவேன்!"

"என்ன சார் இது? நான் நம்படி வாகத்தானே சார் உங்களிடம் நடந்து கொள்ளுகிறேன்?"

"அதுதான் கடவுறு எய்திறேன். இன்று முதல், இந்த நிமிடம் முதல் நீங்கள் எம்மா விட்டுக்காரர்களையும் போல் எவ்வுடல் சண்டை போட வேண்டும்."

"என்ன சார், இது?"

"ஆமாம்; கண்டிப்பாகச் சண்டை தான் போட வேண்டும். வேறு வழியே இல்லை. கணியிருந்து வந்திருக்கும் உறவினர்கள் சதா சர்வகாலமும் அரட்டை அடித்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். 'மூன்றுபேர் என்று சொல்லிக் குடித்தனம் வந்துவிட்டு மூப்பதுபேர் அந்தப் போர்ஷாவில் புருந்துகொண்டு கொட்ட மடிக்கிறீர்களே? மூன்று பேர் மட்டும் இருப்பதானால் இருங்கள். இல்லாவிட்டால் உடனே வீட்டைக் காலி செய்து விடுங்கள்' என்று கண்டிப்பாகச் சொல்லி விட வேண்டும்!"

"விட்டுக்காரன் பொல்லாதவன் என்ற கொட்ட பெயரை வாங்கிக் கொடுத்து விடுவீர்கள் போனிருக்கிறதே!"

"நீங்கள் நல்ல பெயர் எடுப்பதற்காக நான் கண்டிப்பா வேண்டுகிறேன்? இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு என் பிள்ளைகள் கல்யாணத்துக்கு வந்த என் உறவுக்காரர்கள் என் பிள்ளைகள் சேந்தம் புறத்துதான் போவார்கள்போல இருக்கிறது. அவர்கள் கரவிலை, தயவு செய்து என் வீது இரக்கம் கொண்டு அவர்களை ஊருக்கு விரட்டியடித்து என்னை இந்தப் பேரப்பத்திலிருந்து காப்பாற்றுவீர்கள், ஸார்!"

ஆர்.எஸ்.மணி

அறிவுக் களலை, அருட்புனலை! ரா.கணபதி

ஆன்சடவனிடம் அவனது உண்மை யான இயல்பினைக் காட்டி அருளுமாறு அந்தரங்ககதத்தொடர் வேண்டிக்கொள்ளும்போது நரேத்திரரின் மனவிருந்து மற்ற எண்ணங்கள் யாவும் விவகிவிடும். பிரஞ் பிரார்த்தனை என்விற எண்ண முமே மறைந்து விடும். எண்ணமே எழுவது ஆதம் சாம்ராஜ்யத்துக்குள் உலகுவிக்கொண்டு பிரவேசித்து விடு வார் நரேத்திரர். உண்மையான ஆர்வ மிருந்து விட்டால் அதன்பின் கேட்பா ரோன்? மூன்று கதாதரருக்குக் கிட்டிய அனுபவங்கள் இப்போது நரேத்திரருக்குக் கிட்டின. அவருக்குக் காவ தேச உணர்வு களும், தேச உணர்வும அற்றுப் போய் விடும். தியான நிலை கைந்த பின்தான் அவ்வளவு நேரமும் தாம் இனம் தெரி யாததொரு களிப்புக் கடலில் மூழ்நி யிருந்தது அவருக்குத் தெரியும். சில சமயங்களில் தியானம் கைந்த பின்னும் அசைவமுடியாமல் ஓர் ஆனந்த போனை அவரை அழுத்தும். இவ்வாறு ஒருமுறை அமர்த்திருக்கும் போது புத்தரைக் கண்டார் நரேத்திரர். சூழ்ந்தைப் பருவத் தில் ஒரு போது தாம் கண்ட நோற்ற மும் புத்தருடையது தான் என்று அப் போது புரிந்து கொண்டார்.

விட்டில் உள்ள யாவரும் உறங்கச் சென்ற பின்பே நரேத்திரர் இவ்வாறு பிரார்த்தனைபும், தியானமும் புரிந்து வந்ததார். என்ன அநிசயமான வாழ்க்கை அது! இக் உலக இன்பங்களைத் தேடித் தேடிச் சென்று பருகும் பருவத்தில் அனை விட அதிக ஆர்வத்துடன் சத்தியத்தைத் தேடித் தவமிருக்க ளானார் நரேத்திரர். இந்தக் தவப் பயனாக உலக வாழ்க்கையெய் வாம் அன்பமும் அனர்த்தமுமே என்ற ஞானம் புரவலாயிற்று.

உலகுக்கு ஆதாரமான கடவுள் ஒன்றே உண்மை என்பதில் உறுதி கூடவாயிற்று. 'பல கடவுளர் இருப்பதாகக் சொல்வது தவறாக இருக்கலாம். ஆனால் கடவுள் என்று ஒருவர் இருப்பது நிச்சயம்' என்று விடமாகக் கருதலானார் நரேத்திரர்.

'கடவுள் இருக்கிறார்' என்ற கருத்து மாறி, 'கடவுள் இதோ இருக்கிறார்' என்ற காட்சியாகவேண்டும் என்று விரும் பலானார் நரேத்திரர். கடவுள் இருக் கிறார் அல்லது இல்லை என்பதை வேண்டு மானால் அறிவால் வாதிக்கலாம். ஆனால்

கடவுள் தவிரவும் என்பது அறிவால் பொறுத்த வாதமல்ல; ஆத்மாவைப் பொறுத்த அனுபவம் அது. அந்த அனுபவத்தைப் பெற வேண்டும் என்ற ஆர்வம் நரேத்திரரின் நனவிலும், கன விலும் இடையருது அலை மோதிக் கொண்டே இருந்தது. அந்த அலைகளில் அறிவின் கவர்கள் தகர்த்தன; ஆத்மா வின் அந்தரங்க ஊழியனான உள் ளுணர்ச்சி கள்களை மனர்த்திக் கொண்டு கிழிப்பூற்றது. அருமைபான ஸ்வப்ப னங்கள் கண்டார் நரேத்திரர். மாணுட வாழ்வில் காண முடியாத மர்மங்களும், செவந்தரீயங்களும் ஸ்வப்பல வாயிலாக அவருக்கு லபித்தன. எங்கோ உயிர்நிலை யில் ஊஞ்சலாடுவார் அவர். அப்படி ஊஞ்சலாடியிருக்கிறாற்போலே காலை யில் கண் கிழிப்பார். சத்திய வஸ்துவின் இத்தக் கனவுக் தோற்றங்கள் நரேத் திரருக்குச் சகஜமாகி விட்டன.

இத்தனைக்கும் காரணமான ஒரு தாதரை எண்ணுவார் நரேத்திரர். அவரைக் குரு என்று ஏற்றுக் கொள்ளத் தாம் மறுத்ததைபும், "நான் உன்னைக் கடிக்காமல் விடமாட்டேன். நான் தன் னீர்ப் பாம்பல்ல; நல்ல பாம்பாக் கும்" என்று அவர் கூறியவதையும் நினைத்து விடப்பார். 'அமுதத்தைக் கக்கும் அநிசய நாகமாக அல்லவா அவர் இருக்கிறார்?'

நரேத்திர தாதர் குடித்தனமும் குடி வாக்குமாக அமர வேண்டும்; நினைந்த

செல்வத்தை ஈட்ட வேண்டும் என கிரும்பினும் விசுவநாத கக் தர். கல்லூரியில் படித்துக் கொண் டிருந்த நரேத்திரரை ஷழக்கறிஞர் ஒருவரிடம் உதவி யானாராகப் பதேறிக்கு அனுப்பி

ஜர். கவியாணத்துக்கும் ஆசை ஆகையாக ஏற்பாடுகள் செய்து வந்தார். நரேத் திரரை நம் தம்பர்களிடம் ஆண்டிப் பரதேசி வாழ்க்கை பற்றிப் பேசி வந்த சமயம் அது.

அந்த தம்பர்களுக்கு நரேத்திரரின் போக்கு புரியவில்லை. 'வாழ்க்கையில் மூன்றேறுவதற்கு உலகு இருக்கும் வாய்ப்பு கொஞ்சமா தஞ்சமா? ஏன் இப்படி ஊக்கமில்லாமல் இருக்கிறது?' என்று அவரைக் கேட்டார்கள். அந்தப் பேச்சைக் கேட்கவே அருவருத்துக்

43

தொன்களைக் குறுக்கிக் கொண்டார் நரேந்திரர். புகழாம், பதவியாம், பணமாம், பவிஷாமே! யாருக்கு வேண்டிக் கிடந்தது இதெல்லாம்?

“உலக வாழ்க்கை என்பது என்ன? ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றுகூட மாறிமாறிச் சஞ்சரிப்பது - சஞ்சலிப்பது - தானே? சுற்றியாசியோ மாறாத ஒரே பொருளில் வாழ்வதை நான்குமூன்று. அவனுடைய வாழ்க்கைதான் வாழ்க்கை” என்று நரேந்திரர். வாலிப முறுக்கும் துடிப்பும் நிறைந்த அவனுடைய நண்பர்களிடம் அந்தப் பேச்சு எங்கேனும் எடுபடுமா? “போதாத காலம்! இந்த நரேன் போய் அந்தத் தட்டினைக் கவரத்துக் கிழவரிடம் கித்திக் கொண்டு விட்டான்! அவருக்கு இந்த உலகத்தைப் பற்றி எதுவும் தெரியாது. உலகத்துக்குத் தெரியாத கடவுளைத்தான் தெரியும், அதைப் பற்றிப் பேசிப் பேசி அவர் நரேனுக்கு ஆசை அரிவாளை எதுவும் இல்லாமல் செய்து விட்டார்! அவனுடைய எதிர்காலத்தையே பாழாக்கி விட்டார்!” என்று அந்த நண்பர்கள் வருத்தப்பட்டுக் கொண்டார்கள்.

அவர்களுக்குப் பாரமார்த்திக நரட்டத்தை நரேந்திரரால் உண்டாக்கமுடியவில்லை. ஒரு நாள் அவர் பெருத்த கிவசத்துடன் கூறினார்: “நான் என்ன சொல்வேன்? உங்களுக்குப் புரிய மாட்டேன் என்றிறதே.... உங்களுக்கு மட்டும்தான்? நான் ஏன் இப்படிப் பரமஹம்ஸரை நான்குமூன்று என்பது எனக்கே புரிய வில்லை. ஆமாம், எனக்குமேதான் புரிய வில்லை. இருந்தாலும், இருந்தாலும் நான் அவரை... அந்தக் கிழவனுரை, முனிவரை, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரை... நேசி்கிறேன்.”

புவனேசுவரி தேவிக்ரு
விட்டு விளக்காக ஒரு மாற்றுப் பேன் வரவேண்டும் என்ற ஆசை கொண்டாயாக இருந்தது. உறவினர் எல்லோருக்குமே அப்பெருங் குடியின் மூத்த மகன் கிருஷ்ண தர்மத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்பும் இருந்தது. உலகுக்குக் கட்டுப்பட்டு வாழ நினைப்பவர்களுக்கான தர்மங்கள் உலகத்தை துறக்க விரும்பியவருக்கு எப்படிப் பொருந்தும்? தாய்மையின் சிகரமாக விளங்க என்னியவரை எப்படித் திருமணத்துக்கு

இசைய வைக்க முடியும்? மத நம்பிக்கை பெருமனிருந்த போதும் பரிசுத்தத்தைப் போற்றிய நரேந்திரரால் எப்படிப் பேளதிக உறவில் சடுபட முடியும்? அவராக எதுவும் ஆட்சேபத்துச் சொல்ல மாட்டாமல் தனித்தார். சர்வேசுவரியின் அருளில் தானாகவே ஒவ்வொரு முறையும் விவாகப் பேச்சுக்கள் முற்றிந்து வந்தன. எல்லோரையும் தாயாகக் காண வேண்டியவரை இவ்வறம் ஏற்கும்படி உலகத்தாய் விட்டு விடுவானா, என்ன? அப்படி அவள் விடுவதற்கு அவரை விட வில்லை பரமஹம்ஸர்.

ஒரு முறை நரேந்திரரின் இவ்வத்துக்கு வந்த குரு தேவர் பிரம்மசரியத்தின் மாண்பினை மாணவருக்கு எடுத்துரைக்கலானார்.

“பர்விரண்டு ஆண்டுகள் ஒருவர் பிரம்மசரியத்தை வழுலாது காத்து வந்தால் அவனுக்கு மேளத் நாடி என்று உண்டாகும்; சூக்ஷ்மமான ஆற்றல்கள்கைகளும், எதுவும் அவனுக்குப் புரியும், எதையும் அவன் ஒருமுறை கேட்டாலே கிரகித்துக் கொள்ள முடியும், எதை யுமே அவன் மறக்க மாட்டான், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இந்தத் தாய்மை

அவனுக்குப் பிரத்தியக்ஷமான தேய்வ தரிசனத்தைத் தரும்'' என்பதெல்லாம் உபதேசித்தார்.

இதை நரேந்திரரின் பாட்டியம்மை கேட்டுக் கொண்டிருந்து விட்டாள். மற்றவர்களிடமும் கூறி விட்டாள்! புவனேசுவரி தேவி மிக மிகப் பயத்து போனாள். தாத்தாவைப் போலப் பேர ளும் எங்கே கிளம்பி விடுவானே என்று கதிகலங்கினாள்.

எவ்வாறோ, நரேந்திரர் காட்டில் மறை பெய்த்து, விவாகப் பேச்சுக்கள் எவ்வளவு முற்றினாலும் ஏதேனும் தகராறு நேர்ந்து அறுந்து போய் வந்தன. ஐ. எஸ். எஸ். மோகம் ஆரம்பித்திருந்த நாள் அது. இங்லிலாநிலம் சென்று ஐ. எஸ். எஸ். படிப்பது அதிகஷ்டங் களில் முதலாவதாகக் கருதப்பட்டு வந்தது. நரேந்திர தாதருக்குத் தம் பெண்டினைத் தருவதோடு மட்டுமின்றி, அவர் இங்லிலாந்து சென்று ஐ. எஸ். எஸ். படிக்கவும் வசதியாகக் கொழுத்த வர தட்சிண கொடுப்பதாக ஒரு தனவந்தர் முன் வந்தார். இத்தகர் சம்பந்தம் முடிவாகிவிடும் என்றே தோன்றியது. ஆனால் இதுவும் முறித்துதான் போயிற்று.

மிகவும் துயரமான முறையில் இந்த முறிவு ஏற்பட்டது. விவதாத தத்தர் திடீரென மாண்டு போனார்.

1884-ம் ஆண்டு நரேந்திரர்

பி. ஏ. பரீட்சை கொடுத்தார். இன்னும் முடிவுகள் வெளிவரவில்லை. கல்கத்தாவுக்கு அருகில் வர நகரம் என்ற இடத்தில் இருத்த சிறைதன் ஒருவனைக் காண்பதற்காக நரேந்திரர் ஒரு நாள் மாலை சென்றிருந்தார். இரவுவரையில் இளைஞர்கள் ஆட்டமும் பாட்டமும் அமர்க்களப்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர். அந்த உற்சாகம் மிகுந்த சமயத்திலே நரேந்திரரின் விட்டிலிருந்து ஓர் ஆள் வந்தான் - துயரச் செய்தியைத் தூக்கிக் கொண்டு, விவதாத தத்தர் மாறஸ்டப் பால் திடீரெனக் காலமாகி விட்டாராம்! நரேந்திரர் அதிர்ந்து போய் விட்டார். இயந்திரம் போலக் கல் கத்தாவுக்கு ஏலினார்.

அவருக்கு எத்தனையோ கை சொளக் கெய்க்கள் அளித்த தந்தை, அவரை எப்படி பெல்லாயோ அருமை செய்த அன்புத் தந்தை, தந்தைவாக மட்டுமின்றித் தோழனாகவும்

சுப்பிரமணியம்

“இப்ப மணி 9-55. பத்து மணிக்கு உங்களுக்கு ஷாப்பிங் என்ஜினர்கள். மாம்பலத்திலிருந்து அடையாறு போய் அங்கிருந்து மகாபலிபுரம், புதுச்சேரி, விழுப்புரம், தாயம்பரம் வழியாகக் கோடம்பாளக்கம் ஸ்டேடியோவுக்குப் போகச் சொல்கிறீர்களே! முடியுமா?”
 “அது சரிப்பா! நான் இப்ப ஒரு ஸ்டாராச்சே! டயத்துக்குப் போனாக தள்ளுக இருக்குமா?”

குடைய புத்திக் கர்வமையை மேலும் காண்பித்தது. அவரது கைகூரானத்தை மேலும் துந்தி வைத்த விசுவநாத தத்தரின் உடலும் அதில் குடி கொண்டிருந்த உல்லாசமும், உற்சாகமும் கொண்ட ஆக்மாவை இழந்து சடனமாகக் கிடத்தது. பக்கத்தில் கர்வ மங்களங்களும் பொருத்திய புலனெகவரி பயங்கரமான அமங்கலம் தீண்டி அவற்றிக் கொண்டிருந்தான்.

மூத்த சோதரிகள் இருவர். இவ்வ சோதரர் இருவர் எல்லோரும் அநாதைகளாகப் பரிதவிப்பதைக் காணக் காண நரேந்திரரின் இதயம் குமுறிக் குமுறி எழுந்தது.

விசுவநாத தத்தர் மறைந்த பின்பு தான் அந்தப் பயங்கர உண்மை தெளிந்தது — இத்தனை நாளும் ராஜா போக மாட வாழ்ந்து வந்த அந்தக் குடும்பம் இன்று ஒட்டெந்தும் நிலையில் இருந்தது. விசுவநாதர் இரண்டு கைகளாலும் சும்பா தித்தனையும், சும்பா தித்ததற்கும் மேல் கடன் வாங்கியும், அவர் நாளை கைகளால் செலவு செய்கிறார்களே! தம் பிரத்தியேக வாழ்வின் பக்கப்புலம் மட்டும் அவர் கட்டுவதில் விட விட்டான். விட்டையே அன்னச் சத்திரமாகிவிட்டது. வந்தவருக்குக் கெல்லாம் வாரி வழங்கிய தாய்தான் இன்றுதான் குடும்பத்தை அன்னத்துக்கு ஏங்கும் அவல நிலையில் விட்டுச் சென்று விட்டார்.

விசுவநாத தத்தரைத் தவிர அந்த வீட்டில் சம்பாத்தியம் உள்ளவர் யாரும் இடையாறு. சொத்து கத்திரம் எதுவும் அவர் வைத்துப் போக விட்டான். இனி காலகேசும் நடப்பதென்பது?

கடன் கொடுத்தவர்கள் கதையைப் பிணத்தார்கள். உதவி பெற்றவர்கள் ஒழுங்கர்கள். அவ்வது எதிரிகளாக நின்றுள்ளனர். கணக்கில் வராதபடி தாங்கள் பெற்ற லாபங்களை மறந்து அந்த வீட்டில் பாதியைக் கோரினார்கள். பாதியைக் கோரியது மட்டுமல்ல; விசுவநாத தத்தரின் மனைவியையும், மக்களையும் அந்த மனைவை விட்டே விரட்டி முடிவுசெய்து விட்டார்கள். தாவா தொட்டித்தார்கள்.

ராணியாக வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த புலனெகவரி இதன் கூனிக் குறுகிப் போனாள். வைத்யமும், வறுமையும் வந்துற்றது போதாதென்று வழக்கும், வியாழமும் வேறு? மானத்துக்குப் பெயர் போன அந்தக் குடும்பத்தின் விஷயங்கள் ஊரறிய நாடறிய நீதி மன்றத்திலா அற்றுப்படியாக வேண்டும்?

வாழாதான் ஏன் இப்படி ஒரேயடி யாகக் கை விட்டு விட்டான்? கலங்கித் குழம்பி வெதும்பினார் புலனெகவரி.

வாய்க்கும் வயிற்றுக்கும் வயியில்லாத தீன் நிலையில், கல்தூரிப் படிப்போடு ஒப்புவ திரைத்தில் கொழிலும் தேடிய நரேந்திரர். இத்தனைக்கும் இடையில் நீண்ட பல நாட்களுக்கு நீதிமன்றத்தில் வேறு ஏறி இறங்க வேண்டியதாயிற்று. விசாரணையின் போதுதான் எத்தகைய வினாக்கள்! மறைந்து போன தந்தையைப் புரிந்து கொள்ளாதவர்கள் தனயனைக் குத்திக் குடைந்தெடுத்தார்கள். எல்லாறோ, நரேந்திரரின் நெஞ்சரம் அவ்வளவையும் தாங்கிக் கொண்டது. அந்த உறுதிதான் புலனெகவரிக்குச் சிறிதேனும் உயிரூட்டியது.

குடும்பத்தைக் கட்டிக் காக்க நரேந்திரர் பட்ட பாடு கொள்ளி முடியாது. தள்ளுக ஒளி பரவி விளங்கும் பட்டப் பகலில் கருமேகங்கள் சூழ்ந்து கொண்டாடப் போய் அந்த இவ்வத்தைத் துர் பிடிக்கும் பிடித்து விட்டது. பி. ஏ.வகுப்பு வரை ஒரு குறைவின்றிக் கல்தூரிக்குச் சென்று கொண்டிருந்த நரேந்திரர் பி. எம். படிப்புத் தொடங்கியவுடன் கல்தூரியின் ஏழை மாணவர்களில் ஒரு

ஹெரால்டு லிஸ் வெறும் சைக்கிள் மட்டுமன்று— வாழ்நாள் முழுதும் உழைக்கும் ஓர் உறுதுணை

சத்துருவின் மலர்ச்சைக்கு காரணமிருக்கிறது. மிகச் சாதாரண வேலையில்லிருந்து அவர் இன்று பெரிய பதவிக்கு வந்திருக்கிறார். அக்கம் பக்கத்தில் அவருக்கு கல்லு சேகரிக்கும் கூட. சிறுதுழைதலாக இருந்த அவர் மகன் இன்று கெட்டிக்கார மாஸாவன். அந்தக்காலத்தில் சத்துரு மால்கிய ஹெரால்டு லிஸ் சைக்கிள் அவருக்கு உண்மையான, நீடித்த சேவை புரிந்து விட்டு, அவர் மகனுக்கும் இன்று உதவுகிறது.

லாபகரமாக

இந்தியாவிலேயே மிகப்பெரியதும், பல தனித் தனி சாதாரண மக்கள் கொண்டுள்ள தொழில் சாலைகள், கை நுட்பமான முறையில் தயாரிக்கிற ஹெரால்டு லிஸ். ஹெரால்டு லிஸ் தயாரிப்பில் உயர்ந்த தரம் கொண்டதாக இருக்கும். இவ்வெண்ட்மெண்ட்ஸ் சைக்கிள் (இவ்வெண்ட்மெண்ட்ஸ் சைக்கிள் மதராஸத்தில் பந்தா தொழில் துறை அறியும், நடைக்க அனுபவம்) ஆகியும், சைக்கிள் உருவாக்கி உள்ளது ஹெரால்டு லிஸ். இந்த காலத்தில் சைக்கிள் உருவாக்கம் ஆகியும் உள்ளது.

உ.அ. கைக்கிளம் ஆம் இந்தியா, மதராஸம்.

ஆயுர்வேதிக்

பேஸ்ட்டும், பெளடரும்

உலகத்தின் எல்லா தேயிலைப் பண்டங்களும், பெளடரும் பற்களை சுத்தம் செய்கிறது ஆனால், கருவளை பாப்படுத்த ஏதொன்றை கவனமாகக் குதலி சேர்க்கப்படும். எனது யோசித்தல் பாகங்கள். முதலி முதலாக ஆயுர்வேதிக் 'லீக்ஸே வஜ்ரடந்தி' (பேஸ்ட்டும், பெளடரும்) 18 சிறந்த மூலிகைகளினால் தயாரிக்கப்பட்டது. உறுதியாக இருக்கின்ற பற்களை கிரவுன் பாப்படுத்தும்படியான ஒரு மூலிகை உபயோகித்த திரும்பி வருவார்கள்.

விக் கோ வஜ்ரடந்தி

பேஸ்ட்டும், பெளடரும்

VIKCO LABORATORIES MADRAS T. T. L. BOMBAY 14

வட்டாக்கியிருக்கிற:

மெஸூர்ஸ் ஆர். எஸ். கௌடர் அண்டு கம்பெனி, சென்னை-1
மெஸூர்ஸ் கே. எஸ். கௌடர் அண்டு கம்பெனி, பெங்களூர்-9
மெஸூர்ஸ் என். தேசாய் கவுண்டர் அண்டு கம்பெனி, கோயமுத்தூர்-1

வர் ஆனார். செருப்புப் போட்டுக் கொள்வது கூட டாம்பீகம் என்று எண்ணும் நிலை ஏற்பட்டது. மோட்டாத் துணிகளும், பஸ்ஸுப் பாதரட்சைகளும் அணித்து, வயிற்றுப் பசி நிரக் கூட உண்ணாமல், கால் நுடையாகவே நரேத் திரர் கல்லூரிக்குச் செல்வ வேண்டியதாயிற்று. அப்போதும் தமது தன்மானத்தை அவர் காப்பாற்றிக் கொண்டார்! பசியினால் தலை சுற்றி மயக்கம் வரும் காலங்களில் கூடக் களைத்து விழுந்து விடாமல் மனோ திடத்தால் காத்துக் கொண்டு நண்பர்களுடன் உணவு வாடுவார் அவர். அவ்வாறு பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது நண்பர்கள் குதியான உணவு வகைகள் ஒத்தேனும் தருவித்தால் நரேத்திரருக்கு விட்டில் தமது அண்ணையும் உடன் பிறந்தோரும் வாடி நிற்பது நினைவுக்கு வந்து விடும். ஏதோ அவசர அதுவாய் இருப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டு நண்பர்களுடன் உண்ணாமலே இளம்பி விடுவார். விட்டுக்கு வந்தாலோ நண்பர்களுடன் உண்டு விட்டதாகக் கூறிப் பட்டினி கிடப்பார். தமக்காக ஒதுக்கி வைத்திருந்த உணவை வயம் மற்றவர்கள் பசிர்ந்து கொள்ளதைக் கண்டு மனக் திரம்பி மழிவார். உடலின் பட்டினியை விட உள்ளத்தின் பட்டினிதான் கொடியது?

நரேத்திர நாநர் விவேகாதந்தராகி இந்த உலகிலிருந்து மறைந்த பின்னும் புலனெகவரி தேவி உயிர் வாழும் துரப்பாக்கியத்தைப் பெற்றிருந்தான். அப்போது அவர் தனது தலப் புதல்வரை என்னும்போதெல்லாம் தங்களுடைய வறுமைக் காலத்தில் நரேத்திரர் செய்த சிவாகங்களைத்தான் உருவி உருகிக் சொல்லுவான். நரேன் வேஷியுக்குத் தமது மன வேதனைகளைக் காட்டிக் கொள்ளாமல் உற்சாகமாக இருப்பது போலவே தோன்றி, மற்றவர்களுக்கும் எதிரியழைப்பாராம். உலகாஸப் பயணம், அது இது என்று சொல்லிக் கொண்டு பணக்கார விட்டு

இவையெல்லாம் சாரட்டில் வந்து நரேத் திரரை அழைத்துச் செல்லும்போதெல்லாம், தம்முடைய பழைய - புதிய சூகவரிய மாறுபாடுகளைச் சிறிதும் வெளிக் காட்டிக் கொள்ளாமல் அவர் எழுடன் சூயற்கையாக இம்மனது நரேத் திரரும் கொட்டமடிப்பாராம்.

ஆனால் எத்தனை நாளைக்கு இப்படி மனக் குமைச்சலை மூடி மூடி வைக்க முடியும்? விட்டுப்பாடோ பெரும் பாடாடிக் கொண்டு வந்தது. சட்டப் படிப்புப் பயின்று வந்த நரேத்திரர் துணையாக ஓர் உத்தியோகமும் தேட வேண்டியதாயிற்று. ச வித்யாவாகரர் வந்தாணங்களில் ஒன்றில் ஓய்வு நேரத்தில் வேலை பார்க்கலானார். அது சரிப் படவில்லை. வேறு வேலை தேடிச் சல்கத்தா மாநகரத்தில் ஓய்வோர் அலுவலகமாக ஏதி இறங்கலானார். 'நன் பகலில், வேலும் காலோடு, வயிற்றைப் பசி தின்னி யெடுக்க எவ்வளவோ அடைந்திருக்கிறேன்' என்று பிற்காலத்தில் விவேகாதந்தர் கூறிவருகிறார். கால் வலிக்கச் சுற்றியும், கைவலிக்க விண்ணப்பங்கள் எழுதியும் பலனில்லை. சேன்றவிடமெல்லாம் கதவை முகத்தில் சாத்தாத குறைதான். 'தம்ம நரேன் தம்பி நம்மிடமே வேலைக்கு வந்துவிட்டிருமே' என்று விசுவநாத தந்தரிடம் இனிக்க இனிக்கப் பேசியவர்களெல்லாம் இன்று முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டார்கள். உலகம் எங்குக் காண்க என்று நரேத்திரர் அறிந்தார்.

மண்ணினுடைய தரத்தை அறிந்தாய்தானே அதனைக் குயவன் போய்மை யாக உருவாக்க முடியும்? மக்களின் குணத்தை - நற்குணம், சூய குணம் சூரணடையுமே - உள்ளவாறு அறிந்தால் அன்றி ஓர் ஆசாரிய புருஷனாக அவர்களை எப்படிச் செம்மையாக உருவாக்க முடியும்?

வறுமையும், வறுமை சுரணமாக ஏற்பட்ட உடல் நலிலும், உள்ளத்துத் தோல்வியும், வறுமையை நீக்கிக்

— அண்ணனும் தம்பியும் —

“அண்ணே!”
 “என்ன தம்பி?”
 “இந்த வெள்ளை — அங்கா சர்க்கரை —
 வெய்வதிலிருந்துதான் செய்வாயா?”
 “ஆமாம் தம்பி!”
 “அப்ப சர்க்கரைக்கு மூலப்பொருள்
 வெள்ளைதானே அண்ணே!”

“ஆமாம் தம்பி!”
 “அதுவும்தான் தான்
 மார்க்கெட்டிலே இரு
 கிடோ வெள்ளை தன்
 னை ரூபாய்க்கு விற
 திடு!”
 “சரி..”

“அதுவும்தான் வெய்வதிலிருந்து செய்வதே
 அங்கா ஒரு ரூபாய் பதிலுக்கு கப்பலாக
 விற்றிடுது” இது எப்படி அண்ணே!”
 “இது காய்கிரல் சர்க்கரையே கண்ட
 ரோல் திட்டத்தில் வித்தை தம்பி! மூலப்
 பொருள் உற்பத்தியான பொருளை விட விட
 அதிகமாக இருக்கிறது!”

கொள்வதற்காக யாரை நாடினாரோ
 அவர்களிடம் காணப்பட்ட கடனை
 சித்தமும் உடைந்ததைப் பற்றியே நேரத்
 திரர் தம்பிக்கை இழுத்து விடுமாறு
 செய்து விட்டது. உடைந்ததை அப்பரு
 வான கடவுள் படைத்து நடத்தவில்லை —
 ஒரு ராகுல சக்தியான இயக்கி வரு
 திது என்று எண்ணத் தலைப்பட்டார்.

இருந்தாலும் காடில் அவர் எழுத்த
 வுடன் அவரது நாவ தானாகவே பரம்
 பொருளைப் பிரார்த்திக்கும். “ஆண்ட
 வனை வேண்டிக்கொண்டு தான் பிரதி
 தினமும் அவர் வேலை வேட்டையைத்
 தொடங்குவார். ஒருநாள் அவர் இங்
 வாறு பிரார்த்திப்பதைக் கண்ட புல
 னைவனிட்கு — காசிலைவராதனை மூன்று
 உண்ணும் புறமும் கண்ட அதே புலனை
 வனிட்கு — ஆத்திரம் பற்றிக் கொண்டு
 வந்து விட்டன.

“நேரம்! உனக்குப் புத்தில்கை?
 திறத்த. இந்தப் பிரார்த்தனைவை,
 பிறந்த நாளாகத் தொண்டை வதண்டு
 பொருளவர்க்கு உன் ஆண்டவனிடம்
 கதறி வந்ததில் என்ன கண்டாய்?...
 உனக்கு அவன் என்ன செய்து விட்
 டான்?” என்று டட்டபட்டான்.

நேரனின் உன்னத்தில் ஆழத் தைத்து
 விட்டது அந்த வினா. “ஆகா, உண்மை
 யில் கடவுள் என்னை ஒருவர் விட
 யாதா? இருந்தால் தன் குழந்தைகளை

இப்படி வாட்டி வறுத்திப் பார்ப்
 பாரா? இதில்தான் வேதத்தில் அருள்
 மயமான ஆண்டவன். இரூள் மயமான
 சாத்தான் என்று இரண்டாகச் சொல்
 கிறார்களே — அந்தச் சாத்தானிடமே
 இந்த உடைக்கக் கடவுள் ஒப்புக் கொடுத்து
 விட்டாரா? இம்மையென்றும்.....கருணை
 மயமான கடவுளையும் கண்ட மயமான
 உடை வாழ்க்கையையும் இணைத்துப்
 பார்க்கவே முடியவில்லையே!”

தட்சிணேசுவரத்துத் தபோதனரின்
 சங்கத்தினும் ஐயம் நீங்கி அகக் கண்
 விழக் கிறதே மலர்த்தப் பெற்ற நேரத்
 திரரை இப்போது மீண்டும் ஐயம்
 தெருக்கிப் பிடித்து விட்டது. அகக்
 கண்கள் இருப்புக் கொண்டு வந்தன.

நேரத்திரரின் பக்தி பழுதுபட்டு
 இடித்து தொறுகியது. நேரத்திரரால்
 தான் உள்மொன்று வைத்துப் புற
 மொன்று போ முடியாதே! எனவே
 அவர் இப்போதும் தம் மனத்தில்
 இருப்பதை வெல்லாம் நண்பர்களிட
 மும், மற்றவர்களிடமும் ஒளிவு மறை
 வின்றிக் கூறத் தொடங்கினார். “கடவுள்
 என்பது வெறும் உற்பனை. கற்பனை
 இல்லாமல் உண்மையாயினும் அந்தக்
 கடவுளுக்குக் கருணை என்பது விடை
 யாது. அலரிடம் பிரார்த்திப்பதில்
 பயன் ஏதும் விடையாது” என்றெல்
 லாம் பேசலானார். நேரத்திரர் தாஸ்திக
 ராகி விட்டார் என்று பேசக் தொடங்
 கிறது. அதோடு மட்டுமன்றி, தெய்வத்
 திடம் பயம் போய் விட்டதால் அவர்
 தீய நெறியில் செல்ல ஆரம்பித்து விட்
 டார் என்றும் கதைகள் பிறந்தன.

‘பனிக் கட்டியைப் போலப் புனித
 மாக இருந்தாலும் நீங்கள் புதிர்க்குத்
 தப்ப முடியாது’ என்று சைக்கிளியர்
 கூறிவது நேரத்திரர் கிஷயத்தில்
 உண்மையாயிற்று.

நேரத்திரர் தமது தூய்மையை
 தீர்ப்பிக் குறைய விட்டான். மக்களின்
 மடமையைக் கண்டு அவருக்கு எரிச்சல்
 தான் உண்டாயிற்று. வாதத் திறமை
 யில் சிறப்புப் பெற்றிருந்த நேரத்திரர்
 இப்போது அந்த ஆற்றலை விபரீத
 மாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்.
 “பாழாய் போன இந்தத் துக்க
 சமசாரத்தில் ஏதோ சிறிது பொழுது
 அந்தத் துக்கத்தை மறந்து ஆனந்தமாக
 இருக்கலாம் என்று யாரேனும் தப்பான
 வழியில் சொல்லல் அது ஒன்றும் அப்
 படித் தண்டனத்துக்குரியதல்ல. இங்
 வழியில் செய்வது இன்பம் என்று எனக்
 குத் தொன்மீனில் யாருக்கும் அஞ்சாமல்
 தானும் அப்படிச் செய்துவிடேன்” என்று
 அவர் உறலானார். (தொடரும்)

நாள் முழுவதும்
நீடித்த
பொலிவுடன் திகழ
ரேணுகா

டாகம் பவுடர்

சுமனம் கமழும் ரேணுகா டாகம் பவுடரில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள ஆக்ஸிஜன் சிவந்தவரின் உண்டாகும் துணை நந்த அறவே போக்குகிறது. ரேணுகா டாகம் பவுடரில் மட்டுமே ஆக்ஸிஜன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

துன்பத்தை

அகற்றி

புத்துணர்ச்சி

அளிக்கிறது

கங்காதா கெமிகல் கம்பெனி லி.,
கங்காதா-29 (இந்தியா)

தென்விநிய ஆபீஸ்: 5/149, பிராட்வே, சென்னை - 1

ராம்தீர்த பிரம்மி ஆயில்

(கம்பெனி No. 1)

(நீதிப்பாடு)

தற்போது விட்டமின் C சத்துடன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது

சுத்தம் உதிர்வதையும், பொருளையும் தடுத்து கோத்திரக் கரு திறத்தையும் பரப்புவதையும் அளிக்கும் ஓர் ஒப்பற்ற சுத்தத் தையும், பய உபரித்த முயற்சிகள் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டது. முயற்சிக்குக் குளிர்ச்சி வந்தது. சூப்ப சத்தியை அறிவித்து, கண் எரிச்சலையும் அடிக்கடி ஏற்படும் தன்மைகளையும் போக்கி நிம்மதி யான நித்திரையை அளிக்கிறது. விட்டமின் C சத்துடன் சிவ புதிய முயற்சிகள் இதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் வந்ததின் வழக்கமான வாழ்வின் ஒரு சிறு மாறுதல் ஏற்பட்டுள்ளது.

யோகாசனப் படம்

கங்காதா யோகாசனப் படத்தில் வட்டியுள்ளவது ஆசனங்களை முறைப்படி செய்து கந்தால் கீழ்க் உடல் வலிவு வந்து ஆரோக்கியமான வாழ்வின் விலை ரூ. 3/- (தயார் செய்து உண்டா)

SHRI RAMTIRTH YOGASHRAM
DADAR, BOMBAY-14

மதராஸ் டிப்போ : 25, கந்தலியம் தாங்கல் தெரு, மதராஸ் - 3

ஒரு பண்டிய நாளையம் உங்களுக்கு குரபகமிருக்கும். ஒரு பையன் தன் தாயாரைப் பார்த்து. "ஏன், அம்மா! மாரிக் கொட்டிக் கறிகாய் களெல்லாம் விற்றாய் பழாகாய் போய் விட்டால் என்ன செய்கார் கள்?" என்று கேட்டான்.

"உங்கப்பா கறி காய் வாங்க வரும் போது அவர் தலை மீது வைத்துக் கட்டி விடுவார் கள்" என்று அவன் சொன்னான்.

பிறகு ஒரு நாள் பையன் தன் தந்தையை விசாரித்தான். "ஏன் அம்மா! வாஷினியைக் கையில் சுழிகாய் விற்று வருகிறார் களை, ஒரு சவுக்கத்தில் கொதி சை உருகிக் கிறந்து, கொஞ்சம் தக்காளிக்காய் எல்லாம் கொஞ்சம் கொஞ்சம்தானே வைத்திருக்கிறீர்கள்? அவற்றை மட்டும் விற்றுச் சாப்பாட்டுகிறீர் போதுமா?"

தந்தை கூறினார்: "அவன் ஒன்றுக்குப் பாதி எடை போட்டு விடுத்து உங்கப்பா மடியில் கொட்டி விடுவான். அவன் தான் மலிவாக வாங்கி விட்டதாகப் பெருமை யடித்துக் கொள்வான்."

எனதையும் மலிவாக, அதுவும் கொண்டு மலிவாக வாங்க வேண்டும் என்ற எண்ணமும் சாதாரணமாக மந்திரிக்கு உண்டி. இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்னால் சென்னைவிலி ஓர் அம்மாவின் ஓர் மந்திரி வந்து தான் அரிசி, பருப்பு முதலியவ வாராய்களை மிகவும் மலிவாக வாங்கிக் கொடுப்பதாகத் தெரிவித்தான். அந்த ஆர்வம் உடனே தன் மனைவியை அழைத்துக் கொண்டு கிளையி விட்டான். எம்மாதும் சென் டிரம் மீட்டிங் பக்கம் போனார்கள். "பையனிடம் பணத்தைக் கொடுத்தனுப்புகள். 5 மூல்கள் 10 மூல்கள் கொடுக்கிறேன். நீங்கள் இங்கேயே இருங்கள்" என்று கூறினான். பையன் பணத்துடன் போனான். கரையில் மந்திரி அவனிடம் பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு சாமான்கள் வாங்கப் போனான்.

மலிவு

பிறகு அவன் திரும்பி வருவதில், பணம் போய் விட்டது. இதைப் பற்றி, ஏமாற்றப் பட்ட அம்மாவின் புருஷன் பத்திரிகைக்குக் கடிதம் எழுதினார். இது மாதிரி திவான் துறையில் கண்காணப் பேர்வழிகள் ஏமாந்து போய்க் கொள்ளுதல் இருக்கிறது. இருக்கிறார்கள். ஆனால் வெளியில் சொன்னால் வெடிக் கேடு என்று பேசுகிறார்கள் விடுவதைப் பார்த்திருக்கிறேன்."

"மலிவு" என்னும் போது ஒரு விஷயம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அந்த மலிவுச்சாமான் ஒன்று மட்டமானதாயிருக்கும். அல்லது ஏதாவது ஏமாற்றம் முயற்சி சம்பந்தப்பட்டதாக இருக்கும். இதை அப்பங்களை வெள்ளம் நீறி மலிவாகக் கொடுப்பது மிகவும் அழகியவம். மலிவாக விடுக, மாரும் பைத் திவக்காரர்கள் அம்ம.

இந்த 'மலிவு' சபலம் நடைபெற செய்கும் விஷயத்தில் மந்திரிகளை அதிகம் பாதிக்கிறது. ஒரு நல்ல நடைபெறும் களத்தில் பவுலில் சங்கிலி செய்வதற்குப் பிடி ஒன்றுக்கு இரண்டு ரூபாய் கூலி கொடுக்கிறார்கள் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதனையே தனிப்பட்ட தட்டாரிகளிடம் செய்வதற்குப் பிடிக்கு ஒன்று ரூபாய் கொடுத்தால் போதுமே. ஒரு வடம் சங்கிலி செய்வதில் எட்டு ரூபாய் கூலியில் காப்பமாகும். ஆனால் தாற்பது ஐம்பது ரூபாய் பெறுமான பவுள் போல் விடக் கூடும். பொருள் சரியான பவுள் மாதிரிக் இல்லா விட்டால் ஒரு காப்பெல்லாம் போய்க் கேட்க முடியும். தனிப்பட்ட தொழிலாளரிடம் கேட்கும் பரிசேற்படாது. இது மாதிரி ஏமாற்றப்போது ஏதாவது போக்கள் திருடனுக்குத் தென் கொட்டியதைப் போல் வாரிடும் கொல்லாமல் போகாமலிருந்து விடுவதைப் பார்த்திருக்கிறேன்."

ஓர் எச்சரிக்கை. மந்திரிகள் ஏமாறக் கூடிய இம்மேற அம்மம் சீட்டுகள். அதுதான் மாதா மாதம் பணம் கட்டி வந்து பணம் தேவையானபோது ஏலம் எடுக்கிறார்கள் அந்தச் சீட்டு. பல

பெட்டுகளை மட்டுமே மட்டுமே மோத்த தடத்து
 டிரைவர். பணம் கொடுத்தால் வரவழைத்து
 ரஜிஸ்டர் எண்பதே இல்லாதது. ஆயினும்
 டிரைவர்கள் அநேகமாக தங்கியோகிறார்கள்
 நகரத்தில் நடைபெறுகின்றன. ஒரே நேர
 மையம் சில ஆண்டுகள் நிரம்பி செல்வம் என்
 னைத்துடன் தங்கள் மனைவியை வட்டுத்
 பிட்டுக்கள் நடத்தத் தொடங்கினார்கள். அவர்கள்
 மனைவியை மூலமாக பணம் கொடுத்த பிறகு அவர்
 டிரைவர் கொடுக்கப்பட்டது. இது போன்ற
 'அவர்கள் மட்டுமே' காரியங்களாகியவை
 பெரியவர்களுடன் செய்து வருகிறார்கள்.

பிட்டு நடத்தும் சில பங்கு கம்பெனிகள்
 பல இருக்கின்றன. இவைகளில் சில சில
 சிலம் பதிவு செய்யப்பட்டவை. பல பிட்டுக்
 கம்பெனிகள் மிகவும் குறுகிய நடைபெற்று
 வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் சில
 களை மொத்தமாகத் தான் பதிவு செய்து, புதிதாகக்
 கம்பெனிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன.
 இவற்றை நடத்துபவர்கள் ஓர் வகையில் அவை
 ஆரம்பித்துச் சில நாட்களாகவரை குறுகிய
 பணம் கொடுத்து வருகிறார்கள். வகையில்
 கணிசமான தொகை கொடுத்தால் அந்த வகை
 கிட்டுக் கம்பி நீட்டி விடுவார்கள். இது
 மாநிலி கொள்முத்தாடில் பணம் மொத்தம்
 கிட்டுக் கொடுக்க வந்த ஒருவர் இப்போதும்
 ஒரு கம்பெனி ஆரம்பித்தார். அவர் பணம்
 போட்டவர்களை மோசம் செய்வதற்கு
 போலீஸார் அவரைப் பிடித்து விட்டார்கள்.
 இத்தகைய மோசம் முயற்சிகளில் ஈடுபடுப
 வர்கள் பிட்டுக்கு ஆள் கொடுப்பதற்காகப்
 பெண்ணை வீடு விடாக அனுப்புகிறார்களாம்.
 தாங்கள் மட்டுமேயே தங்கள் கிட்டுப்
 புருஷனும் மொத்தமாகவும் மட்டுமே
 வைத்திருக்க கொள்ள வேண்டும்.

காதல் படிப்பு

பிட்டுகள் கொடுக்கின்றன. குடும்பக் கல்ய
 யோசியர்கள் இருக்கிறார்கள். குடும்பக்
 கலை என்னும், காதலித்துக் கொட்டுவது.
 ஆப்பன் மிடுவது. குழந்தையைக் குளிப்
 பட்டுவது. நுகரிகள் மட்டுமே செய்து
 அவர்கள் வீடுகளில், காதலிப்பது. கல்
 யானம் செய்து கொள்வது. கணவனும்
 மனைவியும் வாழ்க்கை நடத்துவது முதலிய
 அம்சங்களையும் நடத்தியோகின்றன. குழந்தை
 கிட்டுகள், அவற்றைப் பற்றிப் பாட்டிகள்
 கொள்கை கொடுக்கிறார்கள். அது மட்டு
 மல்ல. வாழ்க்கை நடத்துவது வகுப்பி
 யோ பணம் மானவர்களைக் கொண்டு
 நடத்துக் காட்டவும் செய்கிறார்கள். அக்
 தகைய முறைமைப் பிட்டுகள் ஆண்டி
 மாரோவாக என்ற பிட்டுக்கு ஆண்டி கல்
 யானம் காட்டிக் கொள்கின்றன. இவற்றைப்
 அவற்றுள் ஏன்வந்த சிறு நாணம் ஒன்று
 வருகின்றன:

பிராமிசை: மாணவிகளை, மாணவர்க
 ளைப் படிக்க கலாசாலைப் பேராசிரியர்
 விவாகத்தைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொடுக்க
 ஒரு வகுப்பு நடத்துவது கல்யானத்து ஆள்
 கலாமாறுத்துக். என்னவாகும். இதைப் பற்றி
 எந்த உபாத்தியாயமையார் விட வாழ்க்கையி
 னிருந்தும், கொந்த அனுபவத்தி விருத்
 தும் அமை தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

ஆனால் மற்றவர்கள் அனுபவத்திலிருந்தும்
 ஓரளவு அறிந்து கொள்ளலாம். நான் பிர
 சங்கங்கள் செய்யப்போகிறேன். சில நாட்க
 காட்டிகள் மூலம் எடுத்துக் காட்டப் போகி
 நேன். முதலில் காதல் காட்டி.

நீலாவுக்கு வயது இருபத்திரண்டாகிறது.
 தன் வாயைப் பருகும். பரதனுக்கு வயது
 இருபத்தாறு. எத்தனை? நேருக்கு
 கிளும், அவர்கள் இருவருக்கும் ஏதாவதோ
 சிற்று பரிசுவயிருக்கிறது. ஒரு நாள் மாலை
 யில் அவர்கள் கடற்கரை மணலில் உட்
 காந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்....

நீலா: நீங்கள் என்மீது ஆசை வைத்
 திருப்பது தெரிகிறது. ஆனால் வாயைக் கிட்டுக்
 கொள்வதில்லை.

பரதன்: என் கொள்வ வேண்டும்?
 நீலா: (நீலா நுனித்தவண்ணம்) 'நான்
 உங்களைக் காதலிக்கிறேன்' என்றுதான்.

பரதன்: ஒரேயா! அந்த வார்த்தையை?
 நீலா: நான் அப்படித்தான் சொல்ல விரும்பு
 கிறேன். சொல்லவும் வாயிருக்கிறது.
 -ஆனால் வாய்க்கதைத் தொண்டைவாய்க்கிட்டுக்
 கொள்வ நாட்டென் என்வென்றாவே.

நீலா (புறங்கை புரிந்து): நீங்கள் பிர
 கிறது சொல்லுகிறீர்கள். நீங்கள் ஒரு வகுப்பி
 னீயா! அம்மமா! உடல் அமைப்பு தன்
 கிருக்கிறது என்று சொட்டினார் அவர்க
 ளைப் பற்றிப் போகது போல் நேரு
 கிட்டு. நான் ஓர் இவற்றையேன். என்மீது
 வணக்கம் இருக்கிறது. சித்திரம் என்மீது
 இருக்கிறது. அது அகவாசத்தின் என்மீது
 மனமீது கொள்வதற்கு. சித்திரம்
 வென்று காதலித்துக் கொண்டிருக்கிறது.
 இத்த சித்திரமில் நீங்கள் என்மீது காத
 லிப்பதை நான் விடப்படுகிறேன்.

பரதன்: பீக் கதற்காகக் கதறிக்
கொண்டுமென்றிருப்பே?

நீலா: உங்களுக்குப் பிடித்த சில விஷயங்கள் எனக்கும் பிடித்திருப்பதற்காக. நம் விருவரும் பல விதங்களில் ஏரென்த உணர்ச்சி வடிவங்கள் எழுப்பத்தக்க. அன்று அப்பாவிடம் தாக்கீதம் பெறிக் கொண்டிருந்த போது தேவியை டீயுப்பித் தக்கவைப்பதற்குக் கதறினேன். அதைக் கேட்டக் கேட்ட எனக்குத் தெவாயிர்தம் எப்பிடுவது போலிருந்தது... ஆமாம்... அட்டாயித் ரீதியுடன். அதைப் பற்றி நீங்கள் உதார்த்துடன் பெரிய வார்த்தைகள் எதில் எழுந்தபொது எனக்கு மெய் கொடுத்தது.

பரதன் (அன்புபற்றி உதார்த்துடன்): அப்படியா? நான் 'ரீதியுடன்' பற்றிக் கதறிவது உனக்கும் பிடித்திருந்ததா?

நீலா: எத்தெமென்க?
பரதன் (என்று நீலாவின் பக்கம் தெருவித்து): எதுகென்கென்கப்பற்றி மேலும் பல விஷயங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். நீலா! அதற்காக அமெரிக்காவுக்கும் போக ஆணைப்படுகிறேன்.

நீலா: அமெரிக்காவுக்கா? எனக்குக் கூட அந்தத் தேசத்தைப் பார்த்து ஆகா.

பரதன் (புதுபுதுடன்): அப்படியானால் என்னெடு வந்து விட்டேன்!

நீலா: (மெட்டக் கம் தொன்ற): ஊதாரும், என் அப்பாவும் அப்பாவுக்கும் ஏழ்மதிக்க மாட்டார்கள். எனக்கு என்னெடு போகத்தான் அனுமதி கொடுப்பார்கள். — ஆமாம், நீங்கள் கொண்டு வரக்கூடியும்; போகின்றீரா...?

பரதன்: போவாய்க்? ஜெர்மனி, சீட்டின், ரஷ்யா முதலிய தேசங்களுக்கும் கொஞ்சம் புகை கொண்டுமென்றே உத்தேசம். **நீலா:** (விவப்புடன்) நான் உங்களைப் பற்றி என் அப்பாவிடம் சொன்னது சரியாய் போய் விட்டது.

பரதன்: என்ன சொன்னாய்?

நீலா: நான் உதாரண வார்த்தைகள். அது மாதிரி வார்த்தைகள் நான் பார்த்ததே இல்லை என்றேன்.

பரதன்: ஆமாம், உன் படிப்பு முடிந்ததா? உதக்கவா? எதற்காக இன்னும் படிக்கிறது? **நீலா:** என்னெடு படிப்பு முடிந்தது விட்டது. இருந்தாலும் இன்னும் இரண்டு பாடங்களில் பட்டம் பெறலாமென்றுதான்.

பரதன் (அன்புப்போது குறியில்): நீ இனிமேல் ஒரு பாடசாலையில் எழுதப் போவதென்க. **நீலா:** ஏன்?

பரதன்: ஏனென்றால் உனக்குக் கல்வியும் ஆரம்ப போகிறது.

நீலா: ஒன்றா! அதைப் பற்றி நான் என்னிடம் பார்த்தேனே இல்லை... ஆமாம், நான் பாளரக் கல்வியைச் செய்துகொள்ளப் போகிறேன்?

பரதன் (அதிகாரத்துடன்): என்னைத்தான்!

பெராவியை: நீயா என்னைவு நாகவியை, என்னைவு காமர்த்தியமாய்ப் பேசிப் பரதனைத் தன்னைக் கல்வியைச் செய்துகொள்ள முடிக்க கொண்கச் செய்தான், பார்த்திருக்கான்? நானிடம் புகழ் கொண்டும், புகழ்ந்து கொண்டே, பிறக்க வேண்டும். நானிடமிடம் 'காதல்' எதன்பதில் சிக்க வைக்கும் இரவியை இப்படிப் போவதென்தான் இருக்கிறது.

அவர் இப்படிக் கூறி வந்துவருவதற்கும் மனமன்களும், மனமன்களும் மேலிக் கொண்டே தானே விட்டு வெளியேறிச் செல்கின்றான்.

கொண்டியைப் பெராவியையும் மெய்ப்புகார், அப்போது எத்தனை என்ற ஒரு பெண் மட்டும் நின்று கொண்டிருப்பதைக் கவனிக்குவர். இம்:

எத்தனை: தங்களைத் தொந்தரவு செய்வதற்கு மனமன்களும்... தாங்கள் கொண்கக் கொடுப்பதைக் கேட்டுக் கொண்டே இருக்க கொண்டும் போய் இருக்கிறது. தாங்கள் அவ்வளவு அழகாய் புகழ்ப்படி விஷயங்களை எடுத்துக் கூறுகிறீர்கள். தாங்கள் ஒரு பிறவி தாடகாரியை. தங்களைப் போய் இது வரைக்கும் ஒரு பெண் பிறத்ததென்க; நீயி பும் பிறக்கப் போவதென்க.

பெராவியை: என்னைப் பற்றி....

எத்தனை: மானமன்க தங்களைப் பற்றி என்ன அபிப்பிராயம் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? அஃ! உங்களுடைய இனிமையான குரல் எங்கள் காதுகளில் எப்போதும் ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கிறது! ஒரு பெண் என்ன

கொண்டிருக்கிறீரா? 'அழகரக் கல்வியைச் செய்து கொண்கக் கொடுத்து கொண்க வேண்டும். ஆனால் அங்குக்கு ஏதெனவே கல்வியை ஆகியிருக்குமோ?' என்று.

பெராவியை: இல்லை. நான் 'கல்வியை மாகாத ஒரு பிரம்மச்சாரிதான். என்னைப் பற்றி அப்படிச் சொன்ன அந்தப் பெண் பாரி? கேட்டிருக்காராப் பெண் போகிறார்களே.

எத்தனை: ஏன்? நான்தான்!

பெராவியை: அப்படியா? உங்களைப் பார்த்தபோது நீ அழகான பெண், கேட்டிருக்காராப் பெண் எத்தனை என் மனத்திலே பட்டது, நீ சொன்னது உண்மை என்று நான் உண்மையைச் செய்துகொண்டேன்...

இதைக் கேட்டபோது எத்தனை வாய் விட்டுச் சிரித்து, "நான் கம்மா நமஸ்காரம் பேசினேன், தாங்கள் இப்போது நடித்துக் கட்டிய கால்கொண்டி தங்களைப் திருப்பி நடித்துக் காண்பித்தேன். தங்கள் போதனைப்படி தங்களைப் புகழ்ந்து கூறினேன். தாங்கள் ஏமாந்து போய் விட்டீர்கள்" என்று கூறிக்கொண்டே தானே விட்டுச் சென்று விட்டாள்.

சு லே கா

ஸ்பெஷல்

பவுண்டன் பேரு

இங்கு

4

நீர்த்தரமான
கலர்களில்

கிடைக்கும்

- புது நோக் •
- ராயல் புது •
- கருப்பு •
- பிரவுன் •

சுலேகா ஒர்க்ஸ் லிட்.

கல்கத்தா

THANGABASPAM
TOBACCO

KARAIKUDI.

BS.

நாற்பத்தேழாவது அத்தியாயம்

பொன் வீலங்கு

மீனவர்களையும் வதப்பலும் அப்படி அப்படியே விட்டு விட்டுத் தன்னை உடனே வரச் சொல்லிக் கல்லூரி முதல்வர் திருப்பதி திருப்பதி கூப்பிட்டனுப்புவதைக் கண்டிருத்திய ஸ்டீக்கிவின் மனம் வெறுப்படைந்தது. அந்த வெறுப்பின் எல்லையில் அவன் பிடிவாதக் காரணக் காரியினால், வதப்பலு அப்படியே பட்டியலில் விட்டு விட்டு ஜூனியர் வெளியேறினான். அந்த வதப்பலில் அமைதி நன்றையும் என்பதும் அப்படி அமைதி நன்றாவது - பக்கத்தில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற மற்ற வதப்பல்களுக்கு இடைவெளியும் என்பதும் கல்லூரி முதல்வருக்குத் தெரியாத செய்திகள் அவ்வியைத் தெரிந்திருந்தும் அவர் ஏதோ முன்னறிவிப்பு போல் விரட்டியதைக் கண்டு சத்திய ஸ்டீக்கியால் மனம் குமுறுதல் இருக்க முடியவில்லை.

"வதப்பலு அமைதிநன்றவர்களை விட்டு விட்டு வதப்பலுதலில்லை என்று போய்க் சொல்! இப்போது அவர் எதப்பலில் வதப்பலுதலில்லை திறக்கிவிட்டு வதத்தாலும் பாவமில்லை - உடனே நாள் அவரைப் பார்க்க வந்தால் வெளியேறியே எழுதிக் கைவெழுத்துப் போய் சொல்லி வாங்கிக் கொண்டு வா" என்று கண்டிப்பாகக் கூறி அந்த கண்டிப்பைத் திருப்பதி அனுப்பினான் அவன். அந்தவரும் பின் வதப்பலு முதலிறவனாய் திரும்ப அவனைத் தேடி வரவில்லை. வதப்பலு முதல்துக்

டுப் புத்தகத்தில் ஒரு கையெழுத்துப் போடும்படியும் வேண்டினான். அந்த ஊழியன், சத்தியஸூர்த்தி சித்திதும் பதறாமல் 'கடித உறை ஒன்றைக் கல்லூரி அலுவலகத்திலிருந்து பெற்றுக் கொண்டதாக' அதில் கையெழுத்திட்டான். இவ்வளவும் நிகழ்ந்தபோது வகுப்பு முடித்து வெளியேறிய மாணவர்கள் சத்தியஸூர்த்தியைச் சூழ்ந்து கூட்டமாக நின்று பார்த்துக் கொண்டு

தான் இருந்தார்கள். வாய்விய கடித உறையைப் பிரித்துப் படிக்கவும் நேரமில்லாமல் அடுத்த பாட வேளையிலும் அவன் வகுப்பு எடுக்க வேண்டி

யிருந்தது. எனவே கல்லூரி முத்திரை போடு பிரிவ்விடப் பால் தனக்கு அனுப்பியிருந்த அந்

தக் கடித உறையை அப்படியே வாய்விய கையிலிருந்த புத்தகத்தில் சொருகிக் கொண்டு அவசர அவசரமாக அவன் அடுத்த வகுப்பிற்குள் நுழைய வேண்டியதாயிற்று. அந்த வகுப்பையும் முடித்துக்கொண்டு வெளியேறிய பின்புதான் அவனுக்கு ஓய்வு இருந்தது. ஆசிரியர்கள் தங்கும் அறைக்குச் சென்று அமர்ந்து கொண்டு அந்த உறையைப் பிரித்துப் படிக்கவானான் சத்தியஸூர்த்தி. முதல் நாள் மாணியில் கல்லூரியின் புதிய நிர்வாகியைப் பாராட்டி நடைபெற்ற கூட்டத்தில் நடுவே எழுந்து போனதற்குக் காரணம் கேட்டும் வேறு சில பழைய புதிய குற்றங்களைச் சுமத்தியும் 'எக்ஸ்ப்ளேஷன்' கோரியிருந்தார் கல்லூரி முதல்வர். காலையில் நேரில் கூப்பிட்டு அனுப்பியபோது வர மறுத்ததை - 'இன்ஸ்பர்டிஷன்' (கீழ்ப் பணியாளம்) - என்றும் அந்தக் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தார். கடிதத்தின் மேலே அது முடிவிற இடத்தின் ஒரு கோடியில் 'காப்பி - ௫ - தி கரன்பாண்டெண்டு' (நிர்வாகிக்கும் நகல் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது) என்று குறித்திருந்ததையும் அவன் நிதாவமாகக் கவனித்துப் படித்துக்கொண்டான். ஒரு முறைக்கு இரு முறையாக அந்தக் கடிதத்தைப் படித்து முடித்த பின் மறுநாள் எழுத்து மூலம் அதற்கு எழுதிக் கொடுக்க வேண்டிய மறுமொழியைப் பற்றிக் கூட இப்போதே அவன் மனம் சித்திக்கத் தொடங்கி விட்டது. அப்படிச் சித்திக்கத் தொடங்கியபோதில் ஒரே ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி மட்டும் அவன்

கொண்டு வெளியே வராதாவுக்கு வந்ததும் அதே பழைய ஊழியன் சத்தியஸூர்த்தியை எதிர்பார்த்துக் காத்திக் கொண்டிருந்தான். உறையின் மேலே சத்தியஸூர்த்தியின் பெயர் - பதவிப் பெயர் எல்லாம் தெளிவாக எழுதப்பெற்ற ஒரு கடிதம் அந்த ஊழியன் கையிலிருந்தது. உறையைச் சத்தியஸூர்த்தியிடம் கொடுத்து விட்டு, அதை அவன் பெற்றுக் கொண்டதற்கு அடையாளமாகக் கையொடு கொண்டு சென்றிருந்த கல்லூரி அலுவலக நோட்

மணிவண்ணன்

திருமபத் திருமப ஆட்சரியப்பட்டான். சித்திரைச் சுதந்திரம், சொத் சுதந்திரம், செயல் சுதந்திரம் என்று மேடைகளில் முழங்கும்போதும், இதழ்களில் எழுதும்போதும் — எவ்வளவு தான் உதிரினாலும் இன்னொருவர் தனக்குப் பணிந்து அடங்குகிறானு இயல்பாக எப்படை அறிந்துகொள்ளும் ஆவல் ஒரு சிறிதும் இல்லாத கொள்கையான மனிதனை உலகில் கிடையாதோ என்று சொல்வது சத்தியஸார்த்திக்கு. பிறரை ஏவுவதிலும் பிறருக்கு ஆணையிலுமே இருப்பிப்படுகிற மன முள்ளவர்களைப் பாளையாவது எதற்காவது ஏவாமலும் ஆணையிடாமலும் கம்மா இருக்கவே முடியாது. பிறரை அடிமைப்படுத்தி மகிழ வேண்டுமென்ற ஆணை மகா மன்னர்களுக்கும், உலாபு களுக்கும் கஸ்தான்களுக்கும் இந்த சுதந்திரப் பழைய வரலாறு சொல்கிறது. அனாதை நம் உலகுமறையில் நம்முடன் வாழும் ஒவ்வொரு மனிதனிடமே அவ்வளவுண்டைய புத்திக்கும் அகங்காரத்துக்கும் தகுந்தாற்போல்—இன்னொருவரை அடக்கி ஆள் வேண்டுமென்ற அடிமை வேட்டை (வேட்டை) அந்தரங்கமான இருக்கிறது. தான் சொல்கிறபடியே இன்னொருவன் செயல் வேண்டுமென்றும் — தான் சொல்கிறபடியே இன்னொருவன் செயல் வேண்டுமென்றும் எதிர்பார்த்திருந்தாலும் அதிகமாகத் தான் சிந்திக்கிறபடியே தான் இன்னொருவனும் சிந்திக்கவேண்டும் என்று கண்டிப்பாய் எதிர்பார்த்திருந்தன அடிமைத்தனம் - மிகப் பயங்கரமான தொந்து விவாதிவாய் இந்தத் தேசம் முழுதும் பரவிக்கொண்டு வருகிறதே என்றெல்லாம் அஞ்சினால் சத்தியஸார்த்தி. மனிதர்களை மதிப்பதிலும் அவர்களுடைய தராதரங்களைக் கணிப்பதிலும் சொத்த மாகவோ அவ்வது பிறர் நினைக்கிற நினைப்பிலிருந்து மாறுபட்டோ—சிந்திப்பதற்கு எனக்கு உரிமை இல்லை என்று கஸ்தூரி மூதல்வர் என்னுடைய போலிக்குகிறது.

வாழ்க்கையின் தடுவெ தன்னுடைய தியாயத்தையும் நேர்மையையும் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கு இந்த உரிமை மிக மிக அவசியமென்று சத்தியஸார்த்தி கருதினான். மறு நாள் காலைமேல் பத்து மணிக்குக் கஸ்தூரிக்குள் நுழைந்ததும் தன்னுடைய மறுமொழிக் கடிதத்தைப் பிரின்ஸிபாலிடம் கொண்டு போய்ச் சேர்த்துவிட்டு வரும்படி அந்த பழைய ஊழியனிடம் கொடுத்தனுப்பினான் சத்தியஸார்த்தி. அவன் பிரின்ஸிபாலுக்குக் கொடுத்திருந்த மறுமொழிக் கடிதம்

விநாயகவும் மனத்தில் அழுத்தி உரைக்கும்படியாகவும் எழுதப் பட்டிருந்தது. மூன் தினம் மாலை ஆறு மணிக்குக் குமரப்பதும், தாலா குயில் விநாயகரையாகச் சுத்தரேஷனும் ஏதோ திரைப் படத்துக்குப் போகலாமென்று சத்தியஸார்த்தியை அழைத்தபோது, தனக்கு வேலை இருப்பதாகச் சொல்லி அவர்களை ஒரு திரைப் படத்துக்குப் போகாமல் அவர்களை மட்டும் அனுப்பிவிட்டு அதையில் தங்கி அந்தக் கடிதத்தை எழுதியிருந்தான் சத்தியஸார்த்தி. மூதல்வர் அவரை 'எக்ஸ் பிரெஷன்' கேட்புக்கும் 'செய்தி ஆசிரியர்கள் எவ்வாருக்கும் தெரிந்திருந்தது. என்ன காரணத்தினாலோ கஸ்தூரியின் புது கிரவாடியான மஞ்சள் பட்டியார் சத்தியஸார்த்தியை அறவே வெறுக்கிறார் என்பதும் சில ஆசிரியர்களுக்குத் தெரிந்திருந்தது. அவரோடு நெருங்கி நின்று பேசினாலோ அவரை அணுகி நின்று சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தாலோ கூடத் தாங்களும் கஸ்தூரி மூதல்வரின் கருவு சினத்துக்கு ஆளாக நேரிடுமோ என்ற பயத்தினால் வழக்கமாக அவனிடம் கலகலப்பாகப் பேசிப் பழகும் சில ஆசிரியர்கள் கூட இப்போது பேசவும் சிரிக்கவும் பயந்து மெல்ல விலகிச் சென்றார்கள். சேய்தி மாணவர்கள் மத்தியிலும் பரவலாகத் தெரிந்திருந்தது. 'பிரின்ஸிபாலுக்கும் சத்தியஸார்த்திக்கும் ஏதோ தகராறு' என்று தெரிந்து கொண்டு அந்தத் தகராறில் நிச்சயமாக நியாயம் சத்தியஸார்த்தியின் பக்கம்தான் இருக்க முடியும் என்பதையும் அங்கீகரித்துக் கொண்டு அவன் மேல் நீண்டத அனுதாபத்தோடு இருந்தார்கள் மாணவர்கள்.

"நான் கேள்விப்பட்டது மெய்தான் மீட்டர் சத்தியஸார்த்தி? நீங்கள் 'உதவி வார்டன்' என்ற பெயருக்குள் எத்த உதவியையும் செய்வதில்லை என்றும் நீங்கள் நெருங்கிப் பழகவும், சிந்தித்துக் கவந்து பேசவும் தாண்டல் மாணவர்களை பெல்மான் வார்டனிடம் பயமோ மரியாதையோ இல்லாமல் செய்துவிட்டார்கள் என்றும் இப்போது வார்டனாக இருக்கும் எவன் பிரின்ஸிபால் உங்களைப் பற்றிப் பிரின்ஸிபாலிடம், புதிய தீர்வாகிவிட்டதும் புகார் செய்திருக்கிறாரோ? அந்தப் புகாரைக் கேட்டுவிட்டு 'நீங்கள் உதவி வார்டனாக இருந்து சாதித்தது போதும்; முதலில் இராஜிநாமாச் செய்துவிட்டு மறு வேலை பாருங்கள்' என்று பிரின்ஸிபால் உங்களை இராஜிநாமாச் செய்யும்படி உத்தேசித்திருக்கிறாரோ? உங்களை தாது?" என்று முந்திரும் புதியதும்

சத்தியஸூர்த்திக்கே அதுவரை தெரியா ததுமான ஒரு விஷயத்தை விசாரித்தார். லாபரட்டையில் கெட்டிக்காரரான பேராசிரியர் ஓ. ஓ. வர். நடந்ததாகத் தெரிந்தவை—இவ்வி நடக்குமென்று தாங்களாகவே அனுமானித்துக் கொண்டவை—எல்லாவற்றையும் பற்றித் தாராளமாகப் பேசி வம்பளக்கத் தொடங்கியிருந்தார்கள். பிரின்ஸிபாலுக்காக எழுதி எடுத்துக் கொண்டு வந்திருந்த கடிதத்தை அவருக்குக் கொடுக்கண்ப்பிவிட்டு ஆசிரியர்கள் தங்கும் அறையில் அமர்ந்திருந்தபோதுதான் இவ்வளவு வம்புகள் அங்கு நிரம்பிக் கிடப்பதைச் சத்தியஸூர்த்தியே புரிந்துகொள்ள முடிந்தது. அன்றைக்கென்று நேர்ந்தாற்போல் முதல் இரண்டு பாட வேளைகளும் அவர்களுக்கு எந்த கருப்பும் இல்லை. பதினேழு மணிக்கு அவர்கோப் பிரின்ஸிபால் கூப்பிடுவதாகக் கல்லூரி ஊழியர் வந்து தெரிவித்தான். சத்தியஸூர்த்தி உடனே அவரைச் சந்திக்கச் சென்றான். ஏதோ

புகுத்தார் பிரின்ஸிபால். மேனஜ்மென்ட் டெலிபோன் — பின் குஷன் — எம் ஒத்தும் தான் பதித்த கட்டை—ஸ்பல் கட்டுக்கள் — சத்தியஸூர்த்தியின் மீள்க்கப்பட்ட கடிதம் எல்லாம் இருந்தன. அவர் வேண்டுமென்றே தன்னை அடைமியல் செய்ய முயல்வதாகத் தோன்றியது சத்தியஸூர்த்திக்கு. ஒரு கணப்புக் கணத்துவிட்டு நாத்காவினிய ஒளையும்படியாக அழுத்தி இழுத்துப் — போட்டுக் கொண்டு அவருடைய மேஜைக்கெதிரே உட்கார்ந்துகொண்டான் அவன். மூன்பே அவன் வந்திருப்பது தெரிந்திருந்தும் அப்போது தான் நிமிர்ந்து பார்ப்பவர் போல் பார்த்து, "ஓ! நீங்களா?" என்று கேட்டு விட்டு எழுதிக் கொண்டிருந்ததைத் தொடர்ந்து எழுதலானார். சத்தியஸூர்த்தி கவலில் படங்கனாக இருந்த மேஜைகளின் ஒளி நிறைந்த கண்ணை நோக்கத் தொடங்கினான். "இந்த நாட்டில் பிறரை அதிகார வெறியோடு அடக்கி யான்வதில் மலிந்தியைடயக் கூடிய எத்தனைவரோ அப்பார்களுடைய அறையில் இப்படித் தான் நீங்களெல்லாம் படங்கனாகத் தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். பாவம்!" என்று நீண்டகத் தோன்றியது அவருக்கு. இப்போது மேஜையிலிருந்த டெலிபோன் மணி அடித்தது. பிரின்ஸிபால் எழுதிக்கொண்டிருப்பதிலிருந்து விடுபட்டு டெலிபோனை எடுத்தார். சத்தியஸூர்த்தியை அப்போது அங்கே எதிரே வைத்துக் கொண்டு பேசுவதற்குச் சிரமப்பட்டார் அவர். மிக அருகில் இருந்ததனால் டெலிபோனில் எதிர்ப் புறமிருந்து ஒலித்த குரல் அவனும் ஓரளவு கேட்க முடிந்தது. மஞ்சள்பட்டியாரின் குரல்தான் அது! மூன்னும் பின்னும் தொடர்பில் லாமல் காலை விழத்தாயும் — 'பலிவத் தொலைத்துக் கட்டியிட்டு மறு காரியம் பாருங்கள்' என்று எதிர்ப் பக்கமிருந்து டெலிபோனில் இருந்து வாய்ப்புற்ற மூன் இரைந்து ஒலித்த வாக் வியல் அவனுக்கு நன்றாகக் கேட்டது. டெலிபோனைக் கீழே ரெண்ட்டில் வைத்துவிட்டு, எழுதிக்கொண்டிருந்த காதிலுக்கிளையும் அடுக்கி டிராயரில் போட்ட ரீன் மேஜை மேல் இருந்த 'ஸ்பல்' கட்டுக்களை இங்கும் அங்குமாக இரண்டு மூன்று சக்தியும் முடிந்திருந்து அவளின் விசாரிப்பதற்குத் தயாராகிவிட்டவர் போல் ஒரு கணப்புக் கணத்துவிட்டுத் தலை நிமிர்ந்தார் பிரின்ஸிபால். உடனே மணியடித்து அந்த மணிக்கு விளையாக வந்து நின்று ஊழியனிடம் தொட்கினார்கள்

பிரின்ஸிபால் விவரம்.

பிறரை எவ்வளவுப் பிழைக்க ஆணையிடுவதிலும் திருப்பிப்படுகிற மனமுள்ளவர்களால் மகாயாவது உலகமே வாய்க்காவது ஆணையிடாமல் கல்லூரிக்குக் கொடுப்பது.

பெரிய கவலத்துக்காகக் காத்திருப்பது போலப் பிரின்ஸிபால் அரை-வீரர்கள் கைகலப்பதற்கு முந்திய போர்க்களமாய் அமைதி மண்டியிருந்தது. மின்சார விசிறி ஒசைப் படுவதற்கும் பயந்தாற் போல் மெல்ல ஒசைப்பட்டுச் சுற்றிக் கொண்டிருந்தது. கவலில் நான்கு பக்கமும் பெரிய பெரிய நிலைக்கண்ணாடி அளவுக்குச் சட்டம் போட்டு மாட்டப் பட்டிருந்த காதியடிகள் படம், விவகாரத்தார் படம், கவி ரவீந்திர நாத் தாகூர் படம், மகா கவி பாரதியார் படம் எல்லாம் அந்த அளையில் வந்து விழையப்பட்டு விட்டதற்காக வகுத்தப் பட்டுக் கொண்டிருப்பது போல் அமைதியாயிருந்தன. புதிதாகப் புது அகர் களின் படமும் அறையில் முக்கியமானதொரு பகுதியில் மாட்டப்பட்டிருந்தது. சத்தியஸூர்த்தி உள்சேர்வந்து நின்று பத்து நிமிடங்கள் வரை அவன் வந்து நிற்பதையே கவனிக்காதவர் போல் குனிந்து எழுதிக்கொண்ட

வரச் சொல்கிக் கூறி அனுப்பினார். ஹெட் கிளார்க் வந்து நின்றுகொண்ட பின் சென்று நேரம் சத்தியஸூர்த்தி இருந்த பக்கமே கவனிக்காமல்-அவன் அங்கு இருப்பதையும் உறுதுஷிட்டவர் போல் - ஹெட் கிளார்க்கிடம் வேறு ஏதேனோ பேசிக் கொண்டிருந்தார். அப்போதும் சத்தியஸூர்த்தியின் பக்கமாகத் திரும்பித் திரும்பிச் சென்று அவர் பேச்சை ஆரம்பித்தபோது ஹெட் கிளார்க் வெண்பெருமல், தானாக அங்கு ஆனி அடித்தாற் போல் நின்றுகொண்டது சத்தியஸூர்த்திக்கு அநாவசியமாகத் தோன்றியது. பிரின்ஸிபாலும் ஹெட் கிளார்க் அங்கு தன்மேலே உடவிரும்பாததைய விரும்புவது போல் தெரிந்தது. பிரின்ஸிபால் பேசத் தொடங்கி விட்டார்:

"மிஸ்டர் சத்தியஸூர்த்தி! உங்களுடைய 'எக்ஸ்பெரென்ஸ்'ப் படித்தேன்! நான் சேட்டதற்குப் பதில் இல்லை.1...., வேறு என்னென்னவோ விரித்து விடத் து எழுதியிருக்கிறீர்கள்...."

"விரித்து விரித்து எதைவும் எழுதிவிட்டேன் சார்! நீங்கள் ஏதேனோ குற்றங்களை யெல்லாம் என் மீது கமத்தியிருந்தீர்கள். அத்தக குற்றங்களை 'நான் செய்யவில்லை' என்று விளக்கம் எழுதியிருந்தேன்."

"அப்படியில்லை! நேற்று நான் உங்களைக் கூப்பிட்டனுப்பியபோதே நீங்கள் என்னைப் பார்க்க வந்திருக்கலாம், நீங்கள் வர மறுத்தது உங்களுடைய 'அரேஜென்ஸ்' (இம்ரை)த் தான் காண்பிக்கிறது? நீங்கள் உங்களைப்

பற்றி ரொம்பவும் டே...ம்ச்... ஆக (அதிகமாக) நினைத்துக் கொண்டுவிட்டதுதான் இதற்கெல்லாம் காரணம்..."

"வருப்பைப் பாதியில் விட்டுவிட்டு வருவதற்கு நான் தயாராக இல்லை சார்! 'வருப்பைப் பாதியில் விட்டாலும் பரவாயில்லை! உங்களை உடனே பார்த்தாக வேண்டும்' என்று நீங்கள் எழுத்து மூலம் எழுதி அனுப்பியிருந்தாக் வந்திருப்பீர்கள்."

"நான் எப்படி எதைச் செய்யவேண்டும் என்று வரையறுக்க நீங்கள் யார்?"

"நான் உங்களுக்குக் கீழே வேலை பார்த்திரு ஒரு சாதாரண ஸிரிவுரை வான்தான்! ஆனால் நான் மதிக்கவும்-வணங்கவும் தலைவராக ஏற்றுக் கொள்ளவும் உங்கனிடம் சில குறைந்த பட்சத் கருதிகளாவது இருக்க வேண்டும் என்று என் மனம் ஒவ்வொரு விநாடியும் உங்கனிடம் தகுதிகளைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிற தென்பதை நீங்கள் மறந்துவிடக் கூடாது!"

"நான்மேலும்! நீங்கள் எல்லை மீறிப் பேசுகிறீர்கள்!"

"பல காரணங்களால் உங்களைப் போன்ற ஒருவர் 'டிபுடி லார்ட்'னாக இருப்பதை நானும் - நிர்வாகியும்- ஊர்ட்டனும் விரும்பவில்லை. நீங்கள் உடனே 'டிபுடி லார்டன்' பதவியை 'உங்கனால்' பார்க்க முடியவில்லை' என்று நீங்கள் (இராஜாநாமா) செய்ய வேண்டும்..."

"பிரின்ஸிபால் சார்! தயவுசெய்து இதற்கு ஒரு சிறு விளக்கம் உங்கனிடமிருந்து எனக்கு உடனே தேவை!"

நினைவூட்டுகிறோம்

உங்கள் அபிமானப் பத்திரிகையான 'கங்கி'க்கு இரப்பத் தந்ததானது ஆண்டு விழா இன்றும் இரண்டாம் ஆண்டுவிடத் தடைபெற விடுக்கிறது என்பதையும், இதன் மொட்டிப் பச்சை திட்டம் ஒன்று உருத்திருக்கிறோம் என்பதையும் அறியவருக்கும் நினைவூட்டுகிறோம்.

தாயகப் பரிசு

முதற் பரிசு	...	ரூ. 10,000
இரண்டாவது பரிசு	...	ரூ. 7,500
மூன்றாவது பரிசு	...	ரூ. 5,000

இறுதாதகளுக்குப் பரிசு

முதற் பரிசு	...	ரூ. 1,000
இரண்டாவது பரிசு	...	ரூ. 600
மூன்றாவது பரிசு (பட்டி)	...	ரூ. 1,000
கதைகளுக்கு ரூ. 100 வீதம்		

முடிவுத் தேதி: 30-9-64

கங்கி

வெள்ளிவிழா

“என்னைச் சாமான்யமா என்னு
நீங்கள் சார்! நான் பழ விவாபாரத்
தில் பழுத்த பழமாக்ருகி!”

“என்ன விளக்கம்?”

“நினைவுச் செய்வது என்னுல்
என்ன?”

“புரியாவிட்டால் பச்சைத் தமிழில்
தெளிவாகவே சொல்லுகிறேன். நீங்கள்
இராஜநாமா செய்யப் வேண்டும்...”

“...என்று நீங்கள் என்னை கூற
புறுத்துகிறீர்கள்! இல்லையா?”

“விதண்டாவாதம் செய்யாதீர்கள்...”

“நீங்கள்தான் இதுவரை அதைச்
செய்துகொண்டிருக்கிறீர்கள். ‘இராஜி
நாமா’ என்றால் யார் அதைச் செய்
கிறானோ அவனே விட்டுவிட விரும்பி
அல்லவா செய்ய வேண்டும்? நீங்கள்
கூப்பிட்டு மிரட்டுகிறீர்கள் என்பதற்
காக அதை நான் எப்படிச் செய்ய முடி
யும்? ‘வேண்டுமானால் பிரின்ஸ்பாலும்
கல்தூரி நிர்வாகியும் என்னைக் கூப்பிட்டு
மிரட்டுவதால் நான் என்னுடைய
‘டிபுடி வார்டன’ பதவியை இராஜி
நாமாச் செய்கிறேன்’ என்று உண்மைக்
காரணத்தையும் அதிலேயே எழுதித்
கையெழுத்துப் போடுகிறேன். அவ்வது
‘டிபுடி வார்டன’ இருக்க எந்தெந்தக்
காரணங்களால் நான் தகுந்தவர்
அல்ல என்பதைக் கூறி என்னை அந்தப்
பதவியிலிருந்து நீங்களே எதிரியமாக
நீக்கி விடுங்கள்...”

“நீங்கள் ‘டிபுடி வார்டன’ இருந்து
தறாஸ்டலில் எதுவும் செய்யவில்லை...”

“இது முழுப் பொய்! தறாஸ்டலில்
உள்ள நூற்றுக் கணக்கான மாணவர்
களைக் கூப்பிட்டு ஓர் இடத்தில் கூட்
டம் கூட்டி என்னை முன் நிறுத்தி
இந்தக் கேள்வியைக் கேளுங்கள்!
‘நான் எதுவும் செய்யவில்லை’ என்று

ஒரு மாணவர் வாய் நிறந்தாலும்
நான் ‘டிபுடி வார்டன்’ வேலை, கெஞ்சர்
வேலை எல்லாவற்றையும் விட்டுவிடத்
தயார். வார்டனாக இருப்பவர் தறாஸ்ட
ல் பக்கமே எட்டிப் பார்க்கவில்லை.
‘நமக்கென்ன டிபுடி வார்டன்தானோ’
என்று கம்மா இராமல் நான் ஆர்வத்
தோடு ஓடியாடிப் பாடுபட்டதற்கு
உங்கள் வார்த்தை நல்ல பரிசாக
இருக்கிறது சார்! உங்களுக்கு என்
மேல் வெறுப்பு இருக்கலாம். அதற்
காக என்னைப் பற்றிய உண்மையை
நீங்கள் மறைப்பது பாவம்...”

“கதறி வளைத்துப் பேச விருப்ப
மில்லை மிஸ்டர் சத்தியமூர்த்தி! நீங்கள்
டிபுடி வார்டனாக இருப்பது தம்
முடைய புதிய நிர்வாகிக்குப் பிடிக்க
வில்லை! இன்னும் வயது முதிர்ந்தவர்
யாராவது ‘டிபுடி வார்டனாக’ இருக்க
வேண்டுமென்று அவர் ஆசைப்படு
கிறார்...”

“மிகவும் நல்லது! இதே கார
ணத்தைக் கல்தூரி தோட்டைப் போர்
டில் எழுதித் தொங்க விட்டு விட்டு
நீங்களோ, நிர்வாகியோ என்னை டிபுடி
வார்டன் பதவியிலிருந்து வெளியேற்றி
னால் போகிறது. அதற்காக என்னை
இராஜநாமாச் செய்யப்படி தூண்டு
வானேன்? அதிகாரம் உங்களுடம்
இருக்கிறது. வெறும் நியாயத்தானே
என்னை இருக்கிறது! உங்களால்
முடிந்ததை நீங்கள் செய்யலாமே!”
என்று கூறி விட்டுப் பிரின்ஸ்பால்
அறையிலிருந்து அவன் வெளியேறுவதற்
காக எழுந்திருந்தபோது எதிரே கல்கில்
இருந்த காந்தியடிகளின் படம் அவனு
டைய பார்வையைச் சந்தித்தது.

“ஏ மகாத்மாவே! உன்னை மகாத்
மாவாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கிற இத்
தத் தேசத்தில் சாதாரண ஆத்மாக்கள்
ஒவ்வொன்றும் எப்படி இருக்கின்றன
பார்த்தாயா?” என்று அந்தப் படத்
திற்கு முன்னால் கோவென்று கதறி
அழவேண்டும் போல் தோன்றியது அவ
னுக்கு. அவன் பிரின்ஸ்பால் அறையி
லிருந்து கோபமாக வெளியேறியதை
இடைவேளைக்காக மைதானத்தில் கூட்
டம் கூட்டமாக வெளியேறி நடந்து
கொண்டிருந்த மாணவ மாணவிகளும்
அப்போது பார்த்தார்கள். அரை மணி
தேரத்துக்கெல்லாம் சத்தியமூர்த்தி
ஏதோ ஒரு வகுப்பில் இருந்தபோது
கல்தூரி ஊழியன் இரண்டாவது முறையி
யாகக் கல்தூரி அலுவலக முத்திரை
யோடு கூடிய ஒரு தடித்த கூடித்
உறையை அவன்ிடம் கொண்டு வந்து
கொடுத்துவிட்டுக் கையெழுத்தும் வாய்
கிக் கொண்டு சென்றான். (தொடரும்)

புதிய நறுமணம் சூண்டுத பாக்டீரியாக்களில் கிடைக்கிறது! —

மூடிஸ் டீ

நங்கள் விருந்தி சூப்பரினும்
மிகுந்த
நறுமணம்...

உன்மையில்லைய கடைசித்துவியரை
நல்ல ருசியுள்ளதா
யிருக்கிறது...

இ. சிறம், சக்தி
இவற்றில்
இணையற்றது...

உங்கள் பணத்தை
மிச்சப்படுத்தும்
வகையில்,
உதவன செய்வத சுவை ருசியுள்ளத...

மூடிஸ் டீ — உயிர்வாழ்வு வகுப்புகளுக்கு மிகவும் முகத் தயார்...

அந்தப் பெரிய பங்களாவின்
கூக்கா காவற்காரனும், தோட்டக்
காரனும் உட்புறம் சுவரின் ஓரமாக
உட்கார்ந்து கொண்டு பதிலெட்டாய்
புள்வி ஆட்டத்தில் முயற்சியாக ஈடு
பட்டிருந்தனர். அகனும் அப்போது
வாசலில் 'கேட்டு'க்கு வெளியே வ
யிருந்து புத்தம் புதிய டிரைவன் மோட்
டார் வண்டி சப்தமின்றி வந்து நிற்
ந்து அவர்களுக்குத் தெரியாது.

டினரைவர் கணதுருநீல் அழகாக வண்டிக்கு
கொண்டு போன சமயம் "வேண்டாம், அவர்க
ளாகவே வரட்டும்!" என்று வண்டியில் பின்பக்க
ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்தவர் மெதுவாகச் சொன்
னார். ஆனும் அந்தப் பெருச் சப்தம் கேட்டுக்
கூக்காவும் தோட்டக்காரனும் பாலத்தோடி
வந்து இரும்புச் சட்டக் கதவுகளைத் திறந்து விட்
டனர். பிறகு வண்டியை என்ன சொல்வாரோ
என்று அங்கிலையும் வண்டிக்குள்விரிந்தவரின்
முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு ஊக்கிப்
பினைந்து கொண்டு நின்றனர். ஆனும் அந்த வற
மானபேரா, கவர்களுக்கு வெளிப்புறத்தில் சலவைக்
கற்களில் பொறிக்கப் பட்டிருந்த பொற்கிடை
சுவஸித்துக் கொண்டிருந்தார். ஒரு பக்கத்தில்
'ராஜி' என்றும் இன்னொரு பக்கத்தில் 'கைலாசம்'

வெடிப்பாட்டை

என்றுப் போன்களிருந்தன. வலது பக்கத்தில்
நின்று மண்ணின் பெயரைப் போட்டு அவ
ளுக்கு அங்கு முகவியைத் தவிர கொடுத்திருப்பது
அவருக்கு ஐயமாக வந்தது.

வண்டி வறவழியென்றிருந்த தோட்டப்
பாதை மீது நுழைச் செல்வது போல் ஒடிச்
சென்று பங்களாவின் முகப்பு மண்டபத்
தில் நின்றது. மறு கணம் அங்கே தயாராய்
நின்றுகொண்டிருந்த சேவகன் வைபவன்
வண்டிக் கதவைத் திறந்து விட்டு அங்குப்
பிடித்துக் கொண்டிருந்தான். கைலாசம்
மீறே இறங்கினார். "மாணிக்கம்! ஐந்து
நிமிஷத்தில் வந்து விடுவேன்!" என்று தயார
வரைப் பார்த்துக் கூறிவிட்டு வீட்டில் படி
களின் மீது ஏறிச் சென்றார். நான் இருந்த
வரும் சமயம் டினரைவர் விரைகொண்டிரு
ந்தார். மெதுவாக வண்டியைத் திறந்து போய் வர
படுத்து கொண்டிருக்கக்கூடாது என்பதற்காக
அப்படித் தெரிவித்துவிட்டுச் சென்றார்.

அவர் மதவிலிந்தக் 'டினரைவர்' கணம் கூட்டி,
அப்பாவிக்குத் தாழ்வு படிக்கட்டில் பக்கம் சென்றார்.
அங்கே நின்று கொண்டிருந்த ஐயப்பதா நடுபு
சமயிளையப் பார்த்தது. "அப்பா! மெனே இறங்கிவரு
களை?" என்று விசாரித்தார்.

"இங்கே!" என்றுள் குப்புசாமி.

சுமீலன்

“எங்கேயோ?” என்று கேட்டார்.

“கிளப்புகோ, விவிவாவுக்கோ, சிறேதி தரக்க விட்டுக்கோ, அம்மது மெனண்ட ரோட்டிலும் துணிக் கடைகளுக்கோ போவதும் கலாசா!” என்று பதில் வந்தது.

சைகாசம் மாதிரித் தெரிக்கப் படிக்கவும் ஏதிரார். இரண்டு படிக்க ஏதிலும் தீண்டு திரும்பிய பார்த்து. “நவாஸி?” என்று குமாஸ்தாவைக் கேட்டார்.

“சென் அப்பா காரைவிலே சாப்பிட்டு விட்டுப் போனாக, அப்பாடும் கரணியை” என்று தப்புகாமி தெரிவித்தார்.

சைகாசம் படிக்கவும் ஏதீர் சென்று, அவர் காமடி எடுத்து வைத்ததில் முதலிலிருந்த துடிப்புகள், படிக்க எண்ணிக் கொண்டு போவது போல் மிகவும் தோஷமாகக் காண்க தூக்கி வைத்துச் சென்றார்.

அவர் அப்போது இரம்புப் பிரோவைத் திறந்து ஒரு ‘ஸ்பீட்’ கெனியை எடுத்தார். “சைகாசம் சம்பெனி, பங்கு தரக்க” என்று அதன் மெய் அச்சிட்டுப் படித்தது. அதற்குள் இருந்த கடிதங்களைப் பார்த்துப் பார்த்து அதில் தங்கத்த தெனவா வித்தகை எடுத்துக் கொண்டார். பிரோக் கதவைப் பூட்டிவிட்டுத் திரும்பிப்போது எதிரிலிருந்த திரைக் கண்ணாடியை அவர் பார்க்க தெரி-

பார்த்துக் கொண்டு எதிரிருந்தபோதிலும் அன்றென்றமோ அவருக்கு அப்படிப் புதிதாகத் தோன்றிற்று. அவர் மனத்தில் ஏற்பட்டிருந்த கிளர்ச்சியிலும் போனும்.

அவர் மனடிப் படிக்கில் இறங்கிருந்த கவலை மார்ட்டுச் சத்தம் கேட்டது. ஏதோ “ராக் அண்டு ரோக்” படப் பாட்டுப் போலிருந்தது. எந்த அறையிலாவது ரேடியோ வைத்திருக்கிறார்களோ என்னமோ என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தபோது வராததாய் பக்கமிருந்து ஒரு வாகிபை வந்தான். அவன் கைச்சத்தைப் பார்த்ததும் திரைக்கிட்டாக, அவனை வலது கையில் உரிக்கெட் மட்டை இருத்தது. பார்ப்போர் “மோஷனிடர்” ரேடியோ தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. இடது கை அவனை வலது கையிலே அவன் வாகிப் பக்கம் சென்று அது பிடித்துக் கொண்டிருந்த விட ரெட்டை “டயக்”கென்று பிடுங்கி முதுகுப் பக்கமாகக் கொண்டு போயிற்று. அப்போது கிரம் தெருப்பின் பட்டுச் கட்டளைக் கூட அவன் கண்களில்லை.

“அப்பா? நீங்கள் ஒரு நாளும் ஏழ்மனலிக்கு முன்னாலும் வந்துவிட்டீயோ?” என்று அவன் சற்று ஆச்சரியத்துடன் கூறினான்.

டது. தங்கத்
வலது கையிலுள்ள
மேலாகியும் தாள்
நல்ல வாகிபடி
துடன் இப்போ
சைக் கட்டை,
இரம்புத் தாள்
அவர் கண்களில்
கண்ணாடியின்

"ஒரு கடிதம் எடுத்துக் கொண்டு போக வேண்டியிருந்தது. அந்தளக வந்தேன்" என்று கூறிவிட்டு "உனக்கு இக்கடிதத்தைக் கையேது துல்லியம்?" என்று கேட்டார்.

"உன்மேல் போய்விட்டு வந்தேன். கடைசி இரண்டு பீதியைப் பாடித்துக்கும் புரொபஸர் வரவில்லை. அதனால் ஒன்றையே வந்து விட்டேன்."

கவனசம் தவறு பிங்கையை ஏத இந்த டிப் பார்த்தார்.

"இப்படி வா!" என்று அழைத்துவிட்டு தனாவிக் கொயாவிக் போய் உட்கார்ந்தார்.

துரை, தான் ஒவ்வீது வைத்திருந்த செ ரெட் துண்டை அணித்து அப்பால் போட்டு விட்டுத் தந்தையின் எதிரில் வந்து உட்கார்ந்தான். தன்னை அமைப் பற்றித்தான் விசாரித்துக் கையடிக்கப் போகிறார் என்று அவன் எதிர்பார்த்திருந்தான். ஆனால் அந்தளக அவன் பம்பப்பட்டும் கொண்டிருந்ததாகத் தெரண்டவில்லை. அவன் எதிர்த்து வாயாடத் தவாரியாகிக்குள் என்று கவனசத்தின் மையத்தில் பட்டது.

"கவனசவிக் ஆயிண்டெண்ட் ஏதாவது ஏடுத்துப் போடு!" என்று.

கவனச பதிக் அவிக்கவில்லை.

"செரெட் தெருட்டிச் சுட்டிக்குக் கொடுத்தேன்."

துரை தன்னைவாட்டிக்குள். பிறகு "தான் இக்கடிதத்தைத் தான் முதல் முதலில் ஒன்று..." என்று ஆம்பித்தார்.

"நீ இப்போது பீடித்துக் கொண்டிருந்த திரு என்னை பெயர்?"

துரை பதிக் அவிக்கவில்லை.

"உன்மேல் கொண்டு தான் ஒரு கவிதை துக்கமாகக் கேட்டேன். ஏதாவது ஒரு புது விவாபாரம் செய்வாமைக்கு உத்தேசம்."

அவர் தன்னைப் பரிசாசம் கேட்டிருரா, அவ்வகவனசமேயே விவாபாரம் சம்பந்தமாகத்தான் கேட்டிருரா என்று துரையாக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. எனதவாவது சொல்லிவிட்டுச் சீக்கிரம் அசரிடமிருந்து தப்பிச் செல்ல விருப்பம்தான்.

"பீதியைக் கேள்" என்று முழுமுழுப்பது போக் கூறினார்.

"அப்படியா? அபிமென்னை விசேஷம்?"

"அதுவாசனையடித்துக்கொண்டிருக்கும்?"

"பீதியை 'பிடி' என்பதாச விவம்பரம் செய்கிறார்களே, அப்படி என்றும் என்றும்?"

"செரெட்டைக் காய்க்குள் வைத்துக் கொண்டு பக்கத்தில் தடியாகப் பஞ்ச வைத்திருக்கும். அதன் வழியாகப் புனைவதுடன் திரிண்டைச் சத்த எடிக்கப்பட்டிருக்கிறவாச வரும்..."

அவன் இவ்வளவு விவரமாகக் கூறிவதைக் கவனமாகக் கேட்டுக்கொண்டு வந்த கவனசம் சிறிது மோசனை செய்தவனான மிருத்தமிட்டு. பிறகு "பஞ்சததம் சம்பந்தம் வார்?" என்று கேட்டார்.

"கவனசவிக் என் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து கொள்ளும் கவனசம்" என்று துரை கூறி விட்டு, "ஏன்?" என்றான்.

"ஒன்றுமில்லை. அவன் தந்தை ராம தாதன் என்பவரே இன்று டெலிபோன் செய்து, அவர் பிங்கைக்கு இன்று வானெழில்

அபாரதம் போட்டார்கள். அதற்குக் கவனசம் தந்தை என்றார்!"

"என்ன நடந்தது என்பதை நானே சொல்லிவிடுகிறேன் அப்பா. நேக்கம்பெய்சர் 'மூன்றுவது சீக்கரிட்' என்ற நாடகம் பாடப் பட்டிருக்கிறது."

"இவர்க்கு தெவர்க்கைக் கொண்டுனே அவந்தானே?" என்று கவனசம் கேட்டு வைத்தார்.

"அப்பா! அவன் தான் கொண்டுவிட்ட பட்டத்தினவராகப் பிங்கை ஆன் மோட்டிஷன் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது தனது காதலத் தெரிவித்தான். அவன் மோபித்து. 'நாகத்ததைத் தனிர வேறெந்த இடத்தில் இருக்கவும் போக்பெவைதவற்றாக' என்றான். 'ஆனால் ஒரே ஒரு இடம் இருக்கிறது. அதைச் சொல்லுப்டுமா?' என்றான். 'ஏதாவது பாதாசம் நிறைதானே?' என்றான் ஆன். 'உன்னுடைய பஞ்சகவனசை' என்று சீக்கரிட் தெரிவித்தான்."

"அப்படியா?" என்று கவனசம். சிஷயம் ரசக் குதவான வாத் சம்பந்தப் பட்டதானதாகப் கவனச மறுக்காமல் விவரமாகக் கூறுகிறான் என்று அவர் நினைத்தார்.

"கவனச பீதிக்கிப்பால் கடைசி வாக்விவததைச் சற்றுச் சீக்கரித்துக்கொண்டு விஷமத் தனமாகக் கூறினார். கவனசவன் என்னாகும் மேனையாக் கவனசம் துட்டிச் சீக்கரித்து தாக்கம்..."

"என்?"

"எனக்கு முன் வக்காவிக் ஒரு பெண் உட்கார்ந்திருந்தான். திகரென்று அவன் முன் பக்கம் சாய்த்து மேனைய மீது தன்னை முட்டிக்கொண்டான்."

"உதாரணம் பிற்தான் அவன் அப்படிச் செய்திருந்து வறக்கொண்டிருமா?"

"அதென்னமோ! புரொபஸர் என்னை மீது தப்பாசச் சந்தேகப்பட்டார். துக்கம் வாராவது ஒருவர்தான் நாதாசவிக் சீக்கரித்துக் கொடுத்து அதைக் கிணப்பிபிடுக்க வேண்டுமென்றார். எவ்வகைக்கு ஒன்றும் தெரிவாது என்று சத்தியம் செய்து கொள்கியும் அவர் ஒப்புக்கொண்டவிக்வின. வகுப்பு முழு குக்கும் தனக்கு ஒரு ரூபாய் அபாரதம் போட்டார். எனக்கும் பஞ்சததத்தக்கும் மட்டும் பத்தப் பத்து ரூபாய்."

"அபாரதம் கொடுத்தியாசிக்விட்டதா?"

"உடனே ஒரு துறு ரூபாய் போட்டை எடுத்துப் புரொபஸர் மேனையீது போட்டிடை. இரண்டு பெருக்கும் அபாரதப் பவந்ததை எடுத்துக்கொண்டேன் சொன்னேன்."

"பவன் தவாராகக் கொண்டுபோகிற தவாராகும். உனக்கு ஏது பவாசம்?"

"நீயென்தான் என் கவனசெய்க்காசவாதாச வாதம் துறு ரூபாய் கொடுக்கிறீர்களே..."

"அது மறந்து போக."

"அத்தப் பஞ்சததத்திச அவர் நிறை என்ன கொண்டு?"

"அவர் பீதிக்கு ஒன்றும் தெரியாதாம். தீதான் அத்தப் பென்னிக் நாதாசவிக் அழகிக் காண்கிட்டு அதைத் துக்கிக் கவித்தானாம்."

"சத்தப் பென். இவியென் வாராவது கொண்கதை தம்பிக்கொண்டு என்னை இப்படி

பெயர்மூலம் விசாரணை செய்வதற்குள் அப்பா!" என்று துரை போபலாகக் கூறிக் கொண்டே எழுந்திருந்தான். யாழ்ப்பாணத்தில் யெகமாக இருந்த சென்று விட்டான். கைவாசலில் மனத்தில் பலவிதமான எண்ணங்கள் குமிழியீட்டுக் கிளம்பிக் கொண்டிருந்தன. அவர் ஏதோ ஒரு தீர்மானத்துக்கு வந்தவர்போல் அவற்றையெல்லாம் மறந்துவிட்டு வெளியே கிளம்பினார்.

சீர்தாரணமாகக் கைவாசல் எப்போதும் ஒரு மலர்ச்சியுடன் இருப்பது வாய்க்கும். ஆனால் அன்று வண்டியில் சென்று கொண்டிருந்த அவர் முகத்தில் கவலை தோய்ந்திருந்தது. எதிரே சற்றுத் தூரத்தில் தமது மனைவியின் மொட்டைப் பண்ட வண்டி வந்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டு விட்டார். அது அவர் சம்பந்தம் அல்லவென்று வாங்கிக் கொடுத்திருந்த ஸ்பானிய காஷ்ட்டெனா வண்டி. அவருக்கு அவரை வேலை விடுத்ததாலும், துறை சம்பந்தமாக மன நிலையை சமீபினைததாலும் வண்டியை நடுவில் திறந்தி அவனோடு பேசி விட்டுப் போவதாக வேண்டிய அவசியத்தைத் தவிர்த்த விருப்பம்தான்.

அவர் இருந்த நிலைமை வண்டியும் அவர் மனைவியேனது கொண்டிருந்த கஷ்டமென வண்டியும் வெளிநாட்டு வண்டியும். இப்போது இந்தக்குறிச் செயல்படாதவை. அவை இரண்டையும் அவர் டிஸ்பைஸ் செய்துவிட்டு வந்த தமர். அவற்றை வாங்கக் கூடிய நிலைமை தமக்கு ஏற்பட்டதைத் தீர்ந்தவர் பார்ந்த போது அவருக்குத் தம்மைப் பற்றிய பழைய ஞாபகங்கள் வந்தன.

அவர் பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு ஒரு பங்குதாரர் காரியாவயத்தின் சாதாரணக் கமான்தலாவாகத்தான் இருந்தார். அப்போது மெனண்ட் ரோடிவிருந்து. மலிவாய்

யூலி உண்ட தமது விட்டுக்குச் செல்வதற்குச் சில சமயம் பஸ் டிக்கெட் வாங்கக் கூடச் சிவனற இயல்பாய் பஸ் டிஸ்கள் நடத்திச் செல்வார். கச்சாவிக்கவார் தேவந்தாளத்துக்குச் செலுத்தமான ஒரு பண்டம் உலக விட்டியுப் பத்துக் குடித்தனங்களோடு பதினொருவது குடித்தனமாக வசித்து வந்தார். அவர் மனைவியை ராஜிக்குப் பண்ட நடை என்றும் வண்டி என்று தென்பாது. பெரும் நயமணியை எப்படியோ சிறம்ப்பட்டு எஸ். எஸ். எஸ். எல். வளரவில் பழக்க வைத்தார். பிறகு தன் சகோதரியைக் கொடுக்கி உத்தரவு அவள் பிள்ளைக்குத் தன் பெண்ணைக் கப்பலாமை பண்ணிக் கொள்ளும் படி சொந்தார்.

பிறகு அவரது வாழ்க்கையில் ஒரு நிரப்பம் ஏற்பட்டது. அவர் வேலை பார்த்து வந்த கம்பெனியின் முதலாளிக்கு விபரோதியான ஒரு செல்வந்தர். அவருக்கு நேறிய பண உதவி செய்து கொடுத்ததில் ஒரு பங்குதாரர் உய் பெய்வை ஆரம்பிக்கச் செய்தார். கைவாசல் பங்கு கம்பந்தமான பேரங்கம் செய்வதில் துணை. அத்துடன் போக்கியமானவர்கட. அவர் கொடுத்ததில் விவரபாரம் ஆரம்பித்த போது பண்டம் கம்பெனியின் வாடிக்கைக் காரர்கள் பார் அல்லாத தேடி வந்தனர். தொழில் விரிது விதிகாப் பெருவி ஏழெழுதி வந்து காணத்தில் முதல்கர் அத்தனதை வாடத்து விட்டது.

கைவாசல் தமது மனைவியை மக்களைக் கா கொடுத்தில் ஆற்றத் விருப்பம்தான். மனைவியை வேலை செய்வதானும் வாங்கத் திறந்து ஒரு வயத்ததை கொண்டுவிட. ஒரு சூயித் தாண்டி பங்காளாவ விடக்கு வாங்கினார். குடிப்பத்தினம் உயிரோகத்துக்காக மூன்று மொட்டைப் பண்டங்கள் வைத்திருந்தார். அவர் தமது விவரபாரத்தை உத்தேசித்துப் இப்பாடிச் செய்தார். "அவர் தன்னை பண வசதி

வருங்கால வாகனம்

1963ம் வருஷத்தில் வாரும் தாம் இருபத்தியோராம் ஆற்றுவது உலகம் எப்படி யிருக்கும் என்பதைக் கற்பனை செய்து பார்க்குபது உடக் கடினம்தான். ஆனால் வாகனம் இரண்டாவதாகியுமே தாம் தாம் எப்படி இருக்கும் என்பதை 'இதில்லன் காப்போரேஷன்' என்னும் அமெரிக்கக் காப் உற்பத்தி ஸ்தாபனத் தினர் இப்போதே காண்பிக்க முன்வந்துள்ளனர். இன்னொருக் குறிப்பிட்ட ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே "ஆர்டர்ஸ்" பெயிச் செய்து தரப்படுத் திந்தக் காறிப் பிரயாணிகள் வெளியுமாகக் செட்க உண்ட பண்டம் வசதிக்கத் தமர் இங்கின் அமைப்பினையே புரட்டிகரமான மாறுதல் உண்டது. இதுகாலம் தாம் கார்களைப் பின்பு வந்துகொள் பொருத்தம்பட்டிருப்பதைவிட கண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆனால் படத்தில் நீங்கள் பார்க்குபது டர்ஸன் எஞ்சின்.

டர்ஸன் இஞ்சினிப் பெட்டிரோல் மட்டுமல்லாது வேறு பல எகிப்போருக் களையும் பயன்படுத்தலாம். இதைத் தமர் வேறு பல இத்த இஞ்சினிப் இன்னும் தாற்பது ஐய்பது வருஷங்களில் யிசுப் பிரபலமடைந்துவிடும் என்று தயாரிப்பாளர்கள் எதிர்பார்க்கின்றனர். அதற்கு இப்போது முதலே ஸ்வற்றிகளையும் தொடங்கி விட்டனர். எப்போது எந்த எத்தில் இத்த மொட்டைப் பண்டம் வசதிச் செய்து பண்டம் செய்து இருந்து நாடுகளில் காட்சிப் போரு னாக விளங்கி விருத்திதது! இப்படிப்பட்ட இத்த அபிசாயக் கார்களை விடும் என்ன என்று கேட்கிறீர் களா? வாங்கப் போகிறவர்களுக்குக்கனா அத்தக் கவலை, நமக்கு ஏன் வாய்ப?

புள்ளவர். அவர் பணம் கொடுக்க வேண்டி நேரிட்டால் கஷ்டமாக வலும் செய்து விடலாம்" என்று அவரிடம் விடாமாறுத் தொடர்பு உள்ளவர்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படுமல்லவா?

ஆனால், பணம் தம்முடைய மனைவி மகனின் குணத்தையும், வாழ்க்கைப் போக்கையும் அடிபோடு மாற்றி விடுவது அவர் கவனத்தில் நினைத்திருக்கவில்லை. ஏனோ உறவினர்களை உறவினர்கள் என்ற பொய்ச்சி கொள்ள வெட்கப்பட்டார்கள். பணமில்லாத பண்புறவால் தவறுபடுகிறார் பார்த்தால் நான்மே பின்பே பழக்கமில்லை தவிர்கமோடு பேசுவது போல் பேசுவார்கள். அவரது சொந்த சகோதரியையே வட்டிவாள் சொல்லவில்லை. அந்தப் பெயர் அம்மாளின் ஒரு சம்பவம் அத்திதிரும் தாங்க மாட்டாமல், "என்னமோ நான் ரூபாய் கரண்கள் நோட்டு போனே நடக்கிறாயோம் நடக்கிறோம்" என்று ராஜிவைக் கேட்டு விட்டான்.

நவமணியின் கைவாய் தம் மாமனார் விட்டிருப்பே இருந்து வந்தார். அவளை அந்த கத்திரிகள் ஒரு மனிதராகவே மதிப்பாக்கிய நவமணி எப்போது வேளியே போகிறார், எங்கே போகிறார், எப்போது திரும்பி வருவான் என்பதெல்லாம் அவள் கண்களுக்குள்ளும் தெரியாது. அவள் எது செய்வதற்கும் அவருடைய சம்பந்தத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளாதுபடுபவளாகி.

கையன் துரைசாமிபோ, வெட்டப்பட்ட மாதப் பரிட்சை பெண்புது தைக்கென்றே ஏற்பட்டது என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தான். என். எம். எம். சி., 19. பு. மீ. முதலிய எத்தர்ப் பரிட்சைகளையும் செப்டம்பர் மாதம் இரு மூன்று ஏழாறு தவறுவதில்லை. அவன் இப்போது தைத் திருவதாவது வயதில் 19. ஏ. வகுப்பில் முதல் வகுைப் படித்துக் கொண்டிருந்தான்.

பேசின, பெண் விஷயத்தில் தந்தை எப்போதாவது தலையிட்டுக் கண்டித்தால் ராஜிக்குப் பிரமாத கோபம் வந்து விடும். "முதல்தைகள் பிறந்ததிலிருந்து என் கையோ கஷ்டப்பட்டாவிட்டது. இப்போது இஷ்டப்படி இருக்கிறோம்?" என்பான், பரிட்சைகளைத் தவறும் போதெல்லாம், "படித்தவன் எல்லாம் என்னை வரிசைகொட்டி விடுகிறான்? நீயும் என்னை பெரிசாகப் படித்து விட்டாய்?" அவன் படித்து வேலை பார்த்துத்தான் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்பதில்லை" என்பான்.

கைவாசத்துக்கு காரியாலய வேலை அதிகம். அவர் மனைவிமனைவ குழுக்கிலும் பாதுகாப்பில் குடும்ப விஷயத்தில் அதிகம் தலையிடுவதில்லை. எப்படியாவது இருந்து விட்டுப் போகிறார்கள் என்றுதான் தீர்மானம். ஆனால் தானாக, ஆள் விட்டால் உள்ளவர்களில் காரியாலயம் விடும்படி தந்தை வந்திவசிக் கொடுத்திருக்கிறது அவருக்குத்தோன்றிற்று. தனது கன்னுரிலிய்தான் அபராதங்கள் கட்டுவதற்காக ஒரு நூறு ரூபாய் நோட்டைப் புரோபஸர் மென்து மீது விசி எதிர்பார்க்க சொன்னதைக் கேட்டதிலிருந்து அவர் மனைவி பெரிதும் கவலிப் போகிறாள். "பணத்திமீர் அல்லவா அவளை அப்படிச் சொல்வைத்துவிட்டது?" என்று அவர் தம் காமய விட்டே கூடச் சொன்னார்.

அப்போது வந்த 'கைவாசம் கம்பெனி' காரியாலயத்தின் மூல் வந்து நின்று. அவர் தம் மனைவிலிருந்ததை பெங்களூர் உதிர்த்துக் கீழே தள்ளி விடுவார் போவது தம் தம்பையர் பணமாக அட்டிக் கொண்டு விட்டு வந்துவிட விலும் திரும்பினார்.

தமது அன்றாடச் சொந்ததும், மாமனாரைக் கூப்பிட்டு அனுப்பினார்.

"பாவருகு இந்த அந்தக் கடிதம்" என்று கூறித் தரம் எடுத்து வந்த கடிதத்தை அவரிடம் கொடுத்தார்.

"ஏன் மாமா, என்னமோ போய் இருக்கிறீர்கள்? உடம்பு நலியால் துக்கமோ" என்று பாவருகு சொட்டார். மாமனாரை அவர் கைவாசத்தின் சகோதரியின் புத்திரன்; மாமர் பிள்ளையாகக் கூட. தவறாமலியின் கண்கள்தான்.

"எதற்காகப் பணம் சம்பாதித்தோம், சம்பாதிக்கிறோம் என்றிருக்கிறது" என்று அலுத்துக் கொண்டே கூறினார்.

"ஏன் அப்படிச் சொல்கிறீர்கள்?"

"ஏன்?" என்று கைவாசம் கேட்டுத் தனது கத்திரியில் நடத்து கொண்டுவந்து பத்திக் கூறினார்.

"இத்தானா? என்னமோ என்று பார்த்தேன். எல்லாம் தான்கையில் சரியாய்ப் போய் விடும்." என்று பாவருகு அவருக்குச் சமாதானம் கூறினார்.

"நீங்கள் மாமி சொல்பதை அட்டகாசத்திலும் அப்படியே சமாதானம் சொல்கிறீர். நவமணி அடிக்கிற கூத்துக்கும் அப்படித்தான் சொல்கிறார். விட்டுப் பிடிக்க வேண்டும் என்றிருக்கும். ஆனால் இவர்களை விட்டால் பிறகு பிடிக்க முடியாது. காங்குரு நான் பழக்க வழக்கங்கள் பேசுகின்றேன் நம் புகழ், புதரோ மாதிக் கொண்டு போகிறது.

"நாது தான்குழுவிலும் ராஜி என்ன சொன்னான் தெரியுமா? அன்று ஒரு பரதநாட்டியாக் கச்சேரிக்குப் போயிருந்தானாம். 19. எம்.மீ. படித்த ஒரு பெண் நடனமாடினாளாம், அதைப் பார்த்தபோது, 'என்ன அருமைவாசகம்! இதை நான் கற்றுக் கொண்டாமை விட்டு விட்டோமே' என்று மனக் கஷ்டப்பட்டதாம். அன்று நடனமாடிகள் செல்வ அம்மாளர், 'உங்களுக்கு எல்லா அம்சங்களும் பொருந்து விடுகின்றன. உடம்பை நடனமாடுவதற்கென்றே பகவான் கிருஷ்ணத்திருக்கிறார்' என்று துள்ளிப் புக்குத்தானாம். நடனம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று இப்போதே ஒத்தைக் கானின் தின்று கொண்டிருக்கிறேன்...."

"நிஜமாகவா? மாமியா?" என்ற வார்த்தைகள் மட்டுமே பாவருகுவின் வாய் வின்று கொண்டே.

"ஏன், நவமணியும் சொத்து ஆட ஆரம்பித்து விடுவான் என்று நினைக்கிறாயா? உனக்கு அந்தப் புகழ் வேண்டியதில்லை. அவன்தான் தன் கிறெதிலுமே சொத்து நடனங்கள் கற்றுக்கொண்டு வருகிறான். அந்தப் பெண்ணின் புகழ்பேசு சொன்னிக் கொடுக்கிறோம். அதுதான் பாதகமில்லாமல். இரண்டு டஜன் கையாணவர்க்கு ஆட்டர் கொடுத்திருக்கிறேன்."

"மாமா! என்னை என்ன செய்யச் சொல்கிறீர்கள்?"

"குது! என் மனைவிலிருந்ததை வரிசை மாத்து சொல்லாவிட்டால் வைத்தியம்

பிடித்துவிட்டுப்போகிறதது. அதனும் சொல்
னோன். இக்காலகட்டம் எந்த அப்பாவாவது
தன் பெண்ணைப் பற்றியே மாப்பிள்ளை
விளம்பம் வரை சொல்லுகா? உங்களை
கன் பிள்ளையாகப் பாவிப்பதான் சொல்லு
கிறேன். ஏதோ, நாசரிசம், முன்னேற்றம்
என்று சில பழக்க வழக்கங்களை ஏற்படுத்திக்
கொண்டிருக்கன். பணமும் தினையும் விளா
கிறது. அதனால் பற்றி நான் அதிகம் கவலைப்
படவில்லை. ஆனால் இதெல்லாம் பிறகு எப்
படி எப்படியும் போகும். எதெனில் கொண்டு
போய்விடுமோ என்று நினைத்தால்தான் பய
மாக இருக்கிறது. இந்த விஷயங்களில்
கொஞ்சம் எவ்வளவு மீறி விட்டால் அப்பறம்
என்னதான் நடக்குமென்று சொல்ல முடி
வாது. நாம் என்னடாவெனில் தினமும்
அரக்கத்துப் போகிறோம். இந்தப் பங்கில்
இத்தனை ஆயிரம் ரூபாய் காபம், அந்தப்
பங்கில் இத்தனை ரூபாய் காபம் என்று கணக்
கும் போட்டுத் திருப்பியடைந்து கொண்டு
வருகிறோம்."

"மாமா! இன்னும் கொஞ்ச நாளைக்கு
இதைப்பற்றி மறத்திருக்கன். பிறகு என்ன
செய்யலாம் என்பதைப்பற்றி யோசனை செய்து
கொண்டவாள்!" என்று மாலாக்கு கூறி, அனரை
அழைத்துக் கொண்டு காரிவாய்ப்பத்தை
விட்டுக் கிளப்பினாள்.

பிறகு விருப்பியைப்போல் கைவாசம்
தம் விட்டானைப் பற்றிக் கொஞ்ச காலம்
மறத்திருக்கும்படியாக அவர்கள் நடந்து
கொண்டனவிலும்.

அன்று இரவு கைவாசமும், பாலகருவுமும்
சாப்பிட்டுவிட்டு தூரிலே யோபாவில் உட்
கொடுத்திருந்தார்கள். ராஜியும் இருந்தான்.
அப்போது வெளியே சொந்திருந்த நவமணி
உள்ளே நுழைந்தாள். அவள் தலையில் நெரு
பட்டு 'மயிசர்' கட்டிக் கொண்டு வந்தாள்.

"ஏன், பணிப்பாக்குக்கிறதா?" என்று
கைவாசம் கேட்டு கைத்தாள்.

"இல்லை. நான் யோராக ஒன்று செய்து
கொண்டிருக்கிறேன். என்ன என்று சொல்ல
மாட்டேன். நீங்கள் கண்டுபிடிக்கன். பாரக்
கவாள்!" என்று நவமணி கொஞ்சிக் கொஞ்சிக்
கூறிக் கொண்டு, இப்படியும் அப்படியும்
நடந்து சென்றாள். அவள் தன் முதுகுப்
புறத்தை அவர்கள் பாரக்கும்படி காட்ட
வில்லை.

அவள் ஏதோ தமாஷ் செய்கிறாள் என்று
அவர்கள் நினைத்தார்கள். அவர்களால் ஒன்
தும் கனிகை முடியவில்லை. நவமணி தன்
தலையிலிருந்து கட்டை அணித்துத் தலையின்
பின்புறத்தைக் காட்டினாள்.

தலையின் 'பாப்' செய்யப்பட்டிருந்தது.
"எப்படி இருக்கிறது?" என்று நவமணி
கேட்டாள்.

கைவாசம் பெண்ணைக் கோபத்தோடு
பார்த்து ஏதோ சொல்ல வாயெடுத்தாள்.

"நான்தான் பண்ணிக்கொண்டேன் சொன்
னோன். அவளுக்கு தாது இடங்களுக்குப்
போக வேண்டியிருக்கிறது. கந்தாசம் செய்
தால் தலையிர் இவெனில் காயமாட்டேன்
என்றிது..." என்று ராஜி அவளுக்குமும்
பலித்துகொண்டு செலினாள்.

"தவிர டென்ஸிக் ஆரும்போது தொத்
தாவு கொடுக்கிறது!" என்னும் நவமணி.

"எனக்குத் தூக்கம் கருகிறது!" என்று
கூறிக் கைவாசம் எழுத்து மாடிக்குக் சென்று
விட்டாள். மேலும் ஒரு விழுது அங்கே தங்கி
யிருந்தால் தம்மால் பெரிய தகனை செய்
லாம் இவர்க்கு முடியாது என்று அவருக்குத்
தோன்றியது.

அன்று இரவு முதலும் அவருக்குத் தூக்
கமே பிடிக்கவில்லை. என்ன செய்வது, என்ன
செய்வது என்று தம்மைத் தாமே கேட்டுப்
புலம்பிக் கொண்டிருந்தார். அவர் நினைட்
தோறும் கண் மிழத்திருந்ததால் விடியத்
தாலை அவர்ந்து தூங்கி விட்டான்.

அழக்கமாக அதிகாலைமேலே எழுந்திருக்
கும் கைவாசம் அன்று எழுந்திருந்தபோது
மணி எட்டிருக்கும், பல தெய்த்துக் காப்பி
சாப்பிட்டுவிட்டுத் திசாரிப் பத்திரிகையை
எடுத்துக் கைத்துக் கொண்டு உட்கார்ந்த
போது தோட்டப் பக்கத்திலிருந்து 'டக்'
டக்' என்ற சத்தம் வந்தது. தோட்டத்துக்
க்குச் சென்றார். 'ஒளட், தோளக்' பக்கம்
போனார்.

கட்டிடத்தின் மாடியில் படிக்கின் மீதேறி
விட்டு, அப்போது 'கை...யா...கை...யா...'
என்ற சொற்களின் எப்பதும், அதற்கெற்ற
கோல் தட்டுச் சத்தமும் கேட்டான்.

ராஜி, "கை ... யா ... கை ... யா..."
என்று சொல்லிக் கொண்டு கால்களை நக்
குதல் தூக்கி கிடைத்துப் பின்னர் திசைநிர்
ததரைய உதைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

தன் கண்களில் பார்த்ததும் புன்னகை
புரித்து நல்லவையாட்டி வரவேற்றான். அவ
ளுக்கு அப்போது தான் அறிதயம் செய்வ
தாக வேறு எண்ணம். நட்குளாக்கம் செய்து
கொண்டிருந்த கிழிர் கைவாசத்துக்கு ஒரு
பெரிய கும்பிபூ போட்டான்.

"நீங்கள் நேற்றுப் படுத்துக்கொள்ளக்
சென்ற பிறகுதான் தனகோடி டெலிபோன்
செய்தான். இதைக்குத்தான் பரத நாட்டிய
யம் வற்றுக் கொள்ள மிஷும் நல்ல தான்
என்று சொன்னான். காரியின் கங்கலிடம்
சொல்லவாமென்று வந்தேன். நீங்கள் தூக்
கிக்கொண்டிருந்தீர்கள்..." என்று ராஜி
விவரம் தெரிவித்தான்.

"அதற்கென்ன, முன்னுடியேதான் என்
னிடம் சொல்லி விடுகிறேயோ!" என்னார்
கைவாசம். தமக்கு உணர்தல் போய்வி
எழுந்து கொண்டிருந்த கொப்பத்தை அடக்கிக்
கொண்டு கைவாது அடிவளவு நிதானமாகப்
பதிக் கொள்கிறோம் என்பது அவருக்கே
ஆசாரியமாக இருந்தது.

"அம்மாவாவுக்கு ரொம்ப தகவ வரது.
புகட்டு மரத்திலே அடங்கித்தம் செய்து
விட்டார்கள்!" என்றான் தாவினாடி.

"அப்படியா! ரொம்ப சத்தோஷம்!"

"சபாக்காரர்களின் போய்க் கெஞ்சிக்
கொண்டிருக்க வேண்டியுதினில். நம்ம
தோட்டத்திலேயே காட்டக்க, மேடை
போட்டு நடத்திவிடலாம்!" என்று ராஜி
உற்சாகத்துடன் கூறினான்.

"ஒரு கவலை கிட்டது!" என்ற கைவாசம்.
பிறகு "எனக்கு வேலை இருக்கிறது!" என்று

ராஜீவிடம் உதவிட்டு அந்த இடத்தை விட்டுக் கிளம்பிக் சென்றார்.

அன்று பிற்பகல் அவர் காரீவரைப்பதி விருத்தபோது தரை படிக்கும் கத்தாரிவீன் பிர்ச்சிபால் டெலிபோனில் அவரைக் கூப்பிட்டார்.

"தங்கடில் ஓர் அவசரமான விஷயத் தைப் பற்றிப் பேச வேண்டியிருக்கிறது. உடனே வரவிரக்கமா?" என்று கேட்டார். "கிளம்பிக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்று கூறிவிட்டுக் கைலாசம் கத்தாரிக்குப் புறப் பட்டுச் சென்றார். தம் பிச்சி பித்தா உதாவது நிறுவனமால் புதித்திருப்பதால், அதைப் பற்றித்தான் இருக்கும் எத்பதில் அவருக்குச் சந்தேகமே இல்லை.

அவர் பிர்ச்சிபால் வேதாத்தத்தில் அசைக்கும் சென்றபோது அவர் அங்கு மிகவும் வேகமாக நடந்து கொண்டிருந்தார். "ஓஹ், துரையாடிலின் தடையுரை தாங்கம்!" என்று கேட்டார்.

"ஆமாம்!" என்று கைலாசம்.

"அவன் தங்கன் பிச்சிதானே?"

"ஆமாம்! ஆமாம்!"

"தங்கன் பிச்சி பிச்சியும் அபொக்லிவன். இன்று மத்தியமான ஒரு மாணவி யுத்தடி யில் தனியே உட்கார்ந்து காப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தான். தங்கன் பிச்சி அவ னிடம் சென்று அவரிடம் தொத்தரவு செய் வதாய்வுடன், அப்போது தானே தற்செய லாக அந்தப் பக்கம் போனான். அவன் ஐப்பியால் விட்டான்."

கைலாசத்தில் கைலாசம் ஓரத்தில் இரண்டு கைலாசத் துணிகள் அரும்பின. அவர் உடல் குன்றிப் போயிருந்தார்.

"தான் அவன் புல்லிடம் செல்வதற்கு முன்னால் தங்கடில் ஒரு வார்த்தை சொல்லினி. வேண்டுமென்பது. தங்கடில் பிச்சியாகியது. ஆனால் தங்கடில் ஒரு கை லாசம் என்று சொல்லித் தெளிவிப்பதற்குக் கிணர். தங்கடில் அங்கு மனக் கஷ்டம் கொடுக்கத் தயங்குகிறேன். தங்கடில் அவ னைக் கவனிக்கித் துன்புப்பாய்க் படிப்பைய நிறுத்திவிட்டால் அது இரண்டு பேருக்கும் செளகரியமே பிடுக்கும்" என்றார்.

கைலாசம் தங்கையாட்டினார். வேதாத் தம் ஒரு கைலாசத்தை அவரிடம் தீட்டி "இதில் அவன் படிப்பை நிறுத்திவிட்டதான் என்று சொல்லுக" என்றார்.

கைலாசம் அப்படியே சென்றுவிட்டு. "தங்கடில் என் விஷயத்தில் இவ்வளவு பிரத்தன எடுத்துக் கொண்டதற்கு வந்ததன்" என்று கூறிவிட்டு எழுந்தார்.

வேதாத்தமும் எழுந்து நின்று. "யின் டர் கைலாசம், நான் புது விஷயத்தைப் பச்சையாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டி யிருக்கிறது. சென்ற தாவித்த வரவு கான மாக இந்தத் திட்டங்களில் பவனுல் பார் திமென்று செல்வதற்கான விருத்திகர்கள். அவர்களுக்குத் தங்கடில் புதுவிஷயம். மேலும், மேலும் பணம் சேர்ப்பதில் லும் லுறமே விருத்திகர்களை வன்றிப் பிச்சி. பெண்டிகை கவனிப்பதில்லை. அவர்களை இங் டப்படி பணம் செலவழிக்க விட்டு விடு

கொடுக்க. கட்டுப்பாடு என்பதே போல் விட்டது. பணத்தில் புரவ்வதாய் கையன் கன் ஆகியவர்களை மதிப்பிடு வியலை. எடுத்த தற்கொலையம் வேலை நிறுத்தம் செல்கிறார்கள். இப்படி காவலிகளை விட்டு விட்டால் தானகடில் எல்லாமே கெட்டு விடும்."

"தங்கடில் சொல்வது மூத்திரமும் உண்மையாகும்!" என்று பதிலளித்துவிட்டு விட்டுப் பிறகுக் கொண்டு புறப்பட்டார் கைலாசம்.

விசுவாசம் திருப்பி வருவதைப் பாவனா கு அவனுடனும். கவலையுடனும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

"தங்கடில் விருந்து புரவ்வதாய் வந்திருந்தது. பூதாவ்வையா கப்பிட்டார். அவசர காரிய மாம்" என்று தெரிவித்தார்.

கைலாசம் உடனே அவருக்கு புரவ்வதாய் "புக்" செய்தார். பூதாவ்வையா புல்லிடில் வந்துதான். அவருடல் கைலாசம் லுள்ள தங்கு நேரம் பேசினார். பிறகு. "சீவ கைலாசம் தங்கு கைலாசத்தில் பணம் செல்கிறது வந்த கொண்டிருந்தான்!" என்று கேளுவான் கரகிக் கூறினார்.

இதைக் கேட்டுப் பாவனா தினைத்துப் போய் உட்காந்திருந்தார். "புருஷன் கைலாசம் ஒரேயடியால் சந்தித்து விடும். மாரிக் கேட்டுப் படுத்துவிடும்" என்றார் கைலாசம்.

"அதைப் பற்றி நான் பாய்பட வேண் டுகிறேன். போன காரம்தானே ஒரு புதுக் கம்பெனியின் இரண்டு கைலாசம் லுறமே பிச்சியைச் சொத்ததற்கு காரணியும்."

"அது தங்குமாவனியை உட தாம் தங்கு தென்கித் தங்குப் போகுகியும். நீ வந்த திக் கைலாசம் பங்கடில் எப்படி காரியப் பாதிகையாகும் என்பதைப் பற்றி ஒரு விவர மான ரூபித் தவாரி செய்" என்றார். கைலாசம்.

இரவு பத்து மணி யிருக்கும். "உன் பிச்சி எங்கே? காப்பிடக் கூட வரவில்லை போகிறார்களே?" என்று கேட்டார் கைலாசம் தங்கு மகன்களிடம்.

"யன், 'என் பிச்சி, என் பிச்சி' என்று சொல்கிக் காட்டி அவனைக் கைலாசிகர்கள்? அவன் கைலாசிகத்தான்தானே வருவான்?" என்றார்.

"எந்த கைலாசம் போயிருக்கிறான்? என்ருத் தெரியாதே?" என்று ஆகாரியத் தன் கேட்டார்.

"மத்தியமான கைலாசிக்விருந்து வந்தான். விசுவாசுக்கு கைலாசம் பவனம் போகிற தற்கால ஒவ்வொரு காவலுதும் ஒவ்வொருத் தவாரி போருகிக் எடுத்திருக்கிறார்களாம். அடுமே இவனும் ஒருத்தரும். திமென்று இன்னொரு கைலாசம் எடுப்பாடு செல்கிறுக் கிறேன்! கைலாசம், கிமாவத்திப் போகிறார்களாம். ஏதாவது செல்லாமுமாம்."

"ஊப்" "எங்கெல் பணம் கேட்டான். கைலாசிக்விருந்து கைலாசம் கரவடி எடுத்துக் கொடுத்தேன்."

"எத்தனை?"

"லுறமே தங்குதற்கு என்ருமே இருத் தது. அதைத்தான் கொடுத்தேன். பங்கடில்

சிறு வயதிலேயே புகட்டுங்கள்...
 சிறந்த முறையில் புகட்டுங்கள்...
 காலைமீல் முதல் வேகையாக ஒரு முறை
 இறுதியாக இரவில் ஒரு முறை
 வாய்கொப்பளிக்க

லிஸ்டரின் !

—வாந்தான் முழுதும்
 அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு!

பழக்கம் படிவதற்கு வாய்க்காது இனதம்ப் பருவம்!
 லிஸ்டரின் உபயோகிக்கும் ஆரோகிய நத் பழக்கத்
 ததப் புகட்டுவதற்கு இதைவிட வாய்ப்பான சமயமும்
 உண்டோ! அனாடம் அறிவாய் ஒரு தடவை. இரவு
 ஒரு தடவை லிஸ்டரின் கொண்டு வாய் கொப்பளித்
 தால் திருவிளினினை நாம் குழுவும் காத்துக்கொள்ள
 காம். பட்ட மாதிரித்திரிய திருவிளிக் கொன்று
 லுத்திரே இனிமைய தவறா செவறு லிஸ்டரின் ஆக்க
 செப்பட்டிக் (நாடுகுதி மருந்து).

நிடமூடல் இனிமையாகவக கடைகொள்குங்கள்!
 நினம் இருமுத லிஸ்டரின் உபயோகிக்கும் ஆரோ
 கிய நத் பழக்கத்தை இப்போதே துவக்குங்கள்!

வாய்திறைத்த ககா தாநத் துய்யினாக்கு வழி:
 லிஸ்டரின்; இன்றும் என்னும் உங்கள் துணை!

வாக்கன் - லாம்பர்ட், பாக்மண்டிட் புகல் கம்பெனி
 (வாராயற்குப்பிட்ட பொதுப்புடல் பூ.கன்.ஏ.வித் இலாக்ஸ்பெற்றது).

வாங்கிக்கொண்டு வரப் போவதில்லை” என்று வகுத்தத்துடன் கூறினார் ராஜி.

மஹாசபை இந்தப் புதிய திருவிளையாடலைப் பற்றிக் கொண்டிப்பட்டபோது கைலாசம் கைதுரி சம்பவத்தைப் பற்றி மிகச்சிறிதும் தெரிவிக்க விரும்பவில்லை. சபையின் தாயர் கொடுத்த ரூபாய்கள் செலவாகும்வகை வெளியூர்களில் திரிந்து விட்டுப் பிரதிக்ஷித நித்யாகம், அங்கு தாயாருக்குத் திருட்டுத்தனமாகக் கடிதம் எழுதிய பணம் அனுப்பப் செய்வதால் என்று திணைத்தார்.

“என்ன யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்?” என்று ராஜி கேட்டான்.

“ஒன்றுமில்லை. விவரப்பரம் வர வர மோசமாகிக் கொண்டு வருகிறது. ஐந்தாவது மாதமாக அங்கங்கு தள்ளு நடக்கவில்லை. இப்போது சிறுக்காரன் பண்டவெடுத்து வருகிறான்.”

“வந்தால் தம்மில் சான்றவர்கள் சங்கடம் போடுகிறார்கள்.”

“அது சரிதான். ஆனால், முதலில் பங்குடன் விட தாறுமாறும் இதற்கிடும். தவிர யோசனை வாரிதான் சொத்தத்தில் இரண்டு வட்ட ரூபாய்களுக்குப் பங்குடன் வாங்கிவிடும். அது ஒன்றின் பங்கு சட்டி கேட் காவெத்தின் விட வட்டம் பெறுதல்.”

“அப்படியும்?”

“பார்க்கலாம். தானாகத் தானாகத் தானும் பாசனாகும் திருப்பதற்குப் போய்விட்டு வரப் போகிறோம்” என்று கைலாசம்.

“ஆனால் சம்பந்தமாக்கலாம்?”

“அதெல்லாம் அப்படித்தான். ஆனால் தேரடியாக இல்லை. திடீரென்று இந்த எதிர்பாராத இடி விழுந்து விட்டதென்றுதான் காரணம். திருப்பெருங்குளம் வேண்டிக் கொண்டு வரப் போகிறோம்” என்று தெரிவித்தார் கைலாசம்.

மீத நான் இரவு எட்டு மணி இருக்கும். தவணை தன் விட்டு திரைக்கலைகள் டென்ஸில் மட்டையுடன் உட்கார்ந்திருந்தான். அவன் அப்போதுதான் வெளிவிரித்து வந்திருந்தான். பஞ்சாபி கூதிர் மாதிரி உடை அணிந்திருந்தான்.

தாய் மனைகள் டென்ஸின் ஆட்ட அபிவிருத்தியைப் பற்றி விசாரித்தான். பெண் தன்னைப் பெற்றெடுத்த அம்மனின் தாட்டியாக் கை முன்னேற்றத்தைப் பற்றிக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

“அம்மா! உன் மாதிரி உடம்பு எவ்வளவுத் தாய் தான் முன்னுடைய டான்ஸ் கற்றுக் கொண்டிருப்பேன். உன்னைப் பார்க்கும் போது பொருளையாகக் கூட இருக்கிறது” என்று தவணை தன் தாசலப் புலித்தான்.

“உனக்குத் தெரிந்தது. அந்தப் புருஷர் அங்குத் தெரிவிக்கிறேன்” என்று ராஜி குறைப்பிட்டான்.

அப்போது வெளியே வண்டி வந்து நின்று சத்தம் கேட்டது. யாரோ இரண்டு பேர் இருப்பில் வேட்டையாகக் கிளையாக் கட்டிய வாகன், தன் மீதும். உடம்பு மீதும் வேட்டையப் போரிடத்திக் கொண்டு வந்தார்கள்.

உள்ளே வந்த பிறகுதான் அவர்கள் கைலாசம், பாசனாகும் என்று தெரிய வந்தது.

“ஏன் தவணைப் போரிடத்திக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள். பணி கொட்டுகிறதா?” என்று ராஜி கேட்டான்.

“இப்போது எது பணி?” என்று கூறிக் கொண்டு பாசனாகும் கைலாசம் வேட்டைய எடுத்து மேலே போட்டுக் கொண்டார்.

தாயும் மகனும் தன் தன் கைலாசம் பார்க்கத் திகைத்துப் போயிருந்தனர்.

“இதென்ன கூற்று?” என்றான் ராஜி.

“உத்தரவாதி தேவ் காரியத்தைப் பற்றி அப்படிச் சொல்வாதின. மகவியை பாசனாகும் மேலே திடீரென்று சாமி வந்து விட்டது. என்னை மூலத்தில் தாய் அளவு அளந்து ‘கொடுகொடு’ என்றுகத்தினான். ஆனால் பணம் வேண்டாம் என்று சொன்னான். அந்த நேரத்தில்தான் பணத்தைத் தவிர கொடுப்பது நிகழ்விரும்புதானா? அதைக் கொடுத்து விட்டு வந்தோம்.”

அந்த இரண்டு ஆண்டுகள் தவணை கைலாசம் விரிந்தது.

“கைலாசம்! சிக்கவில்லை” என்றான் தவணை.

“என் அப்படிச் சொல்கிறாய் மணி! தானும் உன்மேலே டென்ஸின் ஆட்கள் கற்றுக் கொண்டவாடென்றுக்கிறேன். அதற்கு இப்படி இருக்கிறது சோம்ப சோம்பக் கைலாசம் இருக்கும். இல்லையா?” என்று பாசனாகும் தன் மகனின் பிட்டுப் பங்கம் உற்றுப் பார்க்கக் கொண்டே கூறினார்.

“ராஜி! விவரப்பரத்தில் அரித நஷ்டம் ஏற்படாமல் உட்கார் உட்கார் கார்ப்பாற்று வார். கார்ப்பாற்றியாக வேண்டிய!” என்று கைலாசம் அளத்தம் திருத்தமாகக் கூறினார்.

பாசனாகும் எல்லாருக்கும் பிரதானம் எடுத்துக் கொடுத்தார். தங்களுக்கு அன்று ஒரு பொருள். ஆகவேதான் எப்போதும் போவ திசை என்று கைலாசம் கூறிவிட்டுப் பங்கம் உட்கார்.

அன்றைய ராஜி தன் கைலாசத் தாசலம் விடவில்லை. விவரப்பரத்தில் என்ன நஷ்டம் ஏற்படும்? எப்படி வந்து முடியும்? என்று கேட்டுத் தொத்தரவு செய்து கொண்டிருந்தான். தவணையின் தள்ளுதலில் இதை கைலாசத்தில் அடுப்புகூத்தான். பணம் தன்படமாகிடுமே என்ற கைலாசம் விடத் தாசலம் இப்போது போலவே படாடோபமாக வாய்க்காத தடத்த முடியாமல் போய் விடுமே என்ற கைலாசம் அவர்களைப் பிழைத்தின்றுகொண்டிருந்தது. எல்லாம் வந்த திகைமையைப் பொறுத்தது என்று புர அர்கள் ஒரு வார்த்தையில் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

மறுதான் கைலாசத்தில்கையில் சீரப்பவடை வேட்டுசபைப் பற்றிய விவரங்கள் வெளிவந்திருந்தன. சீரர்கள் மேலும் மேலும் முன்னேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று செய்தி வந்தது.

அதற்கடுத்த தான் கைலாச ராஜி பங்காளம் கைலாசம் மேலட்டார் கைலாசம் நின்று கொண்டிருக்கக் கண்டான். வெளி வராத தான் தாசலாவிக் கைலாசம் பங்க் உட்கார்ந்திருந்தார்கள்.

ராஜி ஒன்றும் புரியாமல் விழித்தான். அவளுக்குத் தெரிந்த ஒருவர் ஒரு பெரிய கும்பிக்கு போட்டுவிட்டு அவளுக்குள் வந்தார்.

"என்னை விடச் சொன்னாலும் தான் உன் ரிக்கோஸ்கிறேன். வேறு காரணமும் வித்து விடக் கூடாது" என்று இரண்டையரைக் கூறினார்.

"எனது" என்று கேட்டான் ராஜி.

"இந்தப் பங்காளியைத்தான்!"

"என்னது?"

அந்த மனிதர் தம் கையில் வைத்திருந்த பத்திரிகையில் அந்தப் பங்காளி விதவிதமாக எழுதிப் பற்றி வந்திருந்த விஷயங்களைக் காண்பித்தார்.

அப்போது அவராகிய ஜேரிஸ்கி வந்து விட்டார். அவர் வந்தபோது அங்குள்ளவர்கள் சிறிது நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். பிறகு "எல்லோரும் இன்னும் நேரங்கு வாரங்கள் கழித்து வாரங்கள். அப்போதுதான் நீங்கள் பாண விடச் சொல்ல முடியும்" என்று அவர்களை அழைப்பிட்டு மச்சியை நோக்கி, "நேற்று திடீரென்று ஓன்று கூடும் ரூபாய் தேவையாக விரும்புது. நாளைத் தள்ளுபார்களைக் கேட்டுப் பார்த்தேன். உன் வாரும் கையை விடுத்து விட்டார்கள். எனக்குக் கொடுக்க வந்தது. ஒரு பங்கு இவ்வளவு பணம் கேட்பதில்லை" என்று தீர்மானித்துத் தான் உடனடியே பங்கை ஆய்வுக்குக் கொண்டு போய் செய்து தந்தப் பங்காளி விதவிதம் பற்றி விஷயங்கள் போடச் செய்தேன். ஆனால் இராத்ரி தான் ஆய்வுக்குக் கொண்டு வந்தது எல்லாம் ஒரு சிறிதளவு கூட

கொடுத்த உதவியைத் தான். அதன் மீதுதான் இவர்களைப்பெயர் அப்பறம் வந்ததோன்றி அழைப்பிட்டுவிட்டேன்" என்றார்.

"விஷயம் இவ்வளவு மோசமாகப் போய் வருகிறதென்பதறி விஷயம் கொண்டுவிட்டு விடு" என்று ராஜி குறைப்பட்டான்.

"எனக்கும் இந்த இரண்டு நாளை எதிர்பார்ப்பதும் ஏற்பட்டதுதான்" என்றார் அவராகிய. பிறகு "ஒன்று சொல்ல வேண்டுமென்றிருந்த மறந்து விட்டேன். நீ கொஞ்ச நாளைக்கு வேண்டிய போய் வருகிறதற்கு 1. பத்திரிகை கொண்டு போ" என்று மிகவும் விதவிதமாகக் கூறினார்.

"ஏன்?"

"எனக்குப் பணம் கொடுத்தாரே அவரிடம் தம் கையிலிருந்து கொண்டு வரவேண்டுமென்று வந்திருக்கிறேன்."

இதைக் கேட்ட ராஜிக்குத் துக்கம் தொண்டையை அடைத்துக் கொண்டது. வாய் விட்டு அழவேண்டும் போலிருந்தது. என்னைத் துடைத்துக் கொண்டு அப்பாஸ் போய்விட்டான்.

தாமரை நேரம் கழித்தே எழுந்திருந்தார். விடு வாரங்களுக்காகப் பங்கு கட்டிவிட்டது அங்குக்குத் தெரியாது. அவள் வழக்கம் போல் மாடியில் விதான அறைவில் குளித்து விட்டு, பைஜாமாவும் ஓட்டும் தரித்துக் கொண்டு டென்ஸின் மட்டையுடன், கிழிதல் வித்தான்.

வராத்தாசின் நின்றுகொண்டு "புரவலர்! புரவலர்!" என்று இரைத்து கூப்பிட்டான்.

விஞ்ஞான விஞ்ஞானம்

போயிங்கின் சத்தம் போகப்போகிறது!

இருவரால் விவரிக்கப்படாத சில விஷயம் காரணமாகச் சென்னைக்குப் போயிங் வராமலே போய்விடுமோ என்றிருந்த நாட்களும் உண்டு. அப்போது மீதப்பாக்கம் வீமான நிலவத்துக்கு அருகில் இருக்கும் ஓர் அகிலாசி போயிங் போடும் சத்தத்தைத் தம்மால் சிலம் முடியாது என்பதால் சென்னைக்கு அதன் காரணமாகத் தாமதப்படுத்தத் தம்மால் இயன்றவையெல்லாம் செய்துக் கொண்டு ஒரு வதந்தி உண்டி வது. ஆதாரமெதுமற்ற செய்தி இது என்றாலும் அப்படி ஒருவர் உண்மையிலேயே நிலவத்திருந்தாலும் அதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. போயிங் போடும் சத்தம் அத்தனைவருக்கும்!

காரணம் வேலிடாக்கும் இந்தச் சத்தத்தைக் குறைக்க தாமதப்படுத்தி ஓர் இயந்திரம் தயாரித்து வருகிறார்கள். இது சம்பந்தமான ஆராய்ச்சிக்கும் பரிசோதிப்புகளுக்கும், இது வரை பதினாறு வடிக் குளியல் மார்க்குடன் கொண்டு வந்தன! இவ்வாறு 1921 வடிக் குளியல் செயலிற்று இரவு பகலாக விஞ்ஞானிகள் உணர்ந்து ஓர் இயந்திரத்தைக் கண்டுபிடித்த பின்னர் அதன் தம் நாட்டுக்கும் தருவித்துப் போயிங்கின் போருத்த மோசனத்தான் அதற்கும் மேற் குறிப்பிட்ட அந்த அகிலாசி இடைஞ்சல் செய்யார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஏனெனில் அவருக்கு அதற்குள்ளாகப் போயிங்கின் சத்தம் பறக்கவாடி விட்டிருக்கும். காரணத்துக்கு தானே உடனடி வரவது அதன் விதிப்டையும் உச்சமில் கேட்டாமல் அவருக்குத் துக்கம் பிடிக்கும் என்று!

அப்போது 'பட்டம்', 'பட்டம்' என்று உத்தமிட்டுக் கொண்டு "சூப் சூப்" என்று பீச்சிக்கொண்ட புதுகை அட்டிக்கொண்டே பழைய கால உக்கிரி வண்டி வந்து நின்றது. அது லாசப்பதற்கு "பீட்டம்" வண்டி மாநிலி இருந்தது.

தவமணி அந்த வேடிக்கை லாசத்துக் கொண்டிருந்தபோது புதுகை ஆனந்தி விழுந்த பாவசுரு, "வண்டியில் ஏதே கொள். நான் கொண்டு போய் விடுகிறேன். எங்கே போக வேண்டும்?" என்று கேட்டார்.

அவர்தான் அந்த வண்டியை ஒட்டிக் கொண்டு வந்திருந்தது.

"இதென்ன வண்டி வண்டி சூப்பை வண்டி மாநிலி இருக்கிறதே!" என்றான் தவமணி.

அப்போது அங்கே வந்த ராஜி, தன் பெண் வண்டி கைவலப் பிடித்துக் கராரென்று உண்டை துருத்துக்கொண்டு போய், நடந்த விஷயங்களைப் பற்றி விவரமாகக் கூறினான்.

அன்று மாலை ராஜி தனதுக்கு எப்பித்திப் பழக்கமான ஒரு தனவந்தரிக் மனைவிக் குடும்பியோடே சென்றான். "அம்மா இப்போதுதான் வெளியே போயிருக்காங்க!" என்று பதில் வந்தது. சற்றுக் குரலு மாத் திக்கொண்டு பேசியது அந்த அம்மாவே தான் என்பதை ராஜி கண்டுக்கொண்டான் வியப்பு. தவமணி டெய்லியில் ஆடப்போவதை நிறுத்தி விட்டான். கடம்பு சரியாகவில்லை என்று கூறித் தன்கொடியையும் ராஜி வரக் சொல்லவில்லை.

செய்ப்பாட்டையெடுப்ப நடத்து சில வாரங்க ளளவிட்டான். நெருக்கடியான தினமே தீர்த்த அமைதி ஏற்படத் தொடங்கி விருந்தது.

தாயும் பெண்ணும் இப்போது விட்டத துள்ளினேயே எப்போதுமிருந்து கொண்டிருந்த னர். கைவலாழைப் பாவசுருவும் அவர்களிடம் ஏற்பட்டு வந்த மாறுதல்க் கண்டு மயிழ்ச்சி வந்து வந்தனர். உண்ணவரிக் பங்கு எம் பெண் விஷயம் அவர்கள் பவந்தபடி மோசமானிப் போய்விட்டவர்க்கே.

"ஏம் மாமா! சேன் புத்தம் வந்ததும் எமயோகிதாளம் இப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற போசகம் உங்களுக்கு எப் படித் தொன்றியது?" என்று பாவசுரு தம் மாயகம் விசாரித்தார்.

"குறையில் திருப்பதி மோட்டை, அப்பதும் விரு விக்கை விளம்பரம், பிறகு பழைய மூட்டம் மோட்டை லார் அபாரம்! அபாரம்! போய்க்கள்!" என்று மேலும் புலுத்தார்.

"ஆனால் நாம் செத்ததெல்லாம் ஒரு விஷய பரிட்சை?" என்று கைவலம்.

"ஏன்?"

"தங்கு நட்குமேற்பட்டது. பங்கை, வண்டி எங்கும் விந்ருவிட்டதென்றால் பண லாசிக்கெட்டிக்கு தங்கு மதிப்பு இரா தல்வலா? ஆனால் தங்க வேக அப்படி ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. தவது வந்திக் தங்கமானவர்கள். நாம்நாம் அவர்க்கே குட்டிக்கவராக்கினோம். தவமணி டெய்லிக் அருகத்துமோ, ராஜி நடனமாடுவதுமோ ஒன்றும் தம் முயுமிப் போய்விட்டது. ஆனால் இதெல்லாம் தானகையில் விருப்

பத் தகாத காரியங்களில் தாருகமே கொண்டு போய் விட்டிருக்கும். அப்போது குடும்பத்துக்குக் கேட்ட பெண் ஏற்படு திறமையில் காணும் பணமெல்லாம் போய் விட்டது; இன்னாக்கெண்ட், என்ற பெர் ஏற்படுகிறதே மேல்" என்று கைவலம் தாம் செத்ததைப் பற்றி விவரமாகக் கூறினார். "ஆனால்நாம் இப்படித் குத்திக் செத்ததைப் பற்றிக் சொப்பனத்தில் கூட உதறிவிட்டோம்" என்று எச்சரித்தார்.

அன்று மாலை பாவசுருவும் லாசப்பிக்கையும் சீக்கிரமே திரும்பி விட்டனர்.

தவமணி பாவசுருவிடம் வந்து அவன் மோட்டையுக்கு மேல் மோட்டைக் கழற்றி லும், "விட்டுக்கு வந்திருது ஆபத்து. இனி மேல் எங்கே நீ வந்தித் வந்தி வந்து கொண்டு இருப்பாயோ?" என்று பாவசுரு.

"என்னது! இன்னொரு காய் கொல் துக்கங்கள்!" என்று பாவசுருத்திலுள்ள தவமணி. "ராஜி எங்கே?" என்று கைவலம் விசா ரித்தார்.

"அம்மா மாடியிலிருக்கிறான்" என்றான் தவமணி.

கைவலம் மேலே சென்றார், ராஜி ஒரு தாந்தாலியில் வண்டியே உருவெடுத்து வந்த வன்போல் உட்கார்ந்திருந்தான்.

"ஏன்! அந்தப் பாயில் பற்றிக் வண்டிப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறாயா?" என்று பரி சூடல் கேட்டார் கைவலம்.

"இல்லை. உங்களைப் பற்றித்தான். உங் களுக்கு இப்படியப் பணம் கெட்டம் வந்ததே; இந்தாருக்கள்!" என்று கூறி ராஜி தன் கைவ லுபாணங்களைக் கழற்றத் தொடங்கினான்.

"இந்தா! அதெல்லாம் ஒன்றும் வேண்டாம். நான் எம்மா சொல்வேன். பணம் கெட்டமெல்லாம் தீர்த்து விட்டது."

"மாமா!" என்று உப்பிட்டுக்கொண்டே பாவசுரு வந்தார். "தவமணிவிடமிருந்து வந்தும் வந்திருக்கிறேன்."

ராஜி கைவலத் தானே வாய்விட அதை உடைத்தார். கடித்ததைப் படிக்க ஆரம்பித்தபோது அவன் கைவலத் தருகினே. ஆனால் அவன் குறையில் திருப்பிக் குறிதோன்றிற்று. கடித்ததைத் தன் கைவலிக்குக் கொடுத்தான். அதை அவன் வாய்விட கரக்கப் படித்தார்.

அப்பாவுக்கு!

தவமணி எழுதிக்கொண்டது. தாம் டிக் கிட்டு வந்தேன். ஒரு தோட்டத்தில் தங்கி விருத்தபோது பணம் உய் திருட்டுப் போய்விட்டது. தங்க வேக. என் தன் பணம் பூதவகைத் தெரித்தேன். அவன் என் லுத் தன் விட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டு போய் உதவி செய்தான். அவன் இராணுவ வத்திம் ஒரு பெரிய உத்தியோகவந்தன். நானும் இராணுவத்திக்குச் செந்துவிட்டேன். நான் இப்போது பழைய தவது குடும்பம், அம்மாவையும் அக்கையுக்கும் அத்தாணுக்கு என் வணக்கங்கள். நமது இராணுவ வம் வெற்றி பெற ஆண்டவர்க் வேண்டிக்கொண்டிருக்கோம். தான் இதை நமது பகுதிவிடுக்கு எழுதுகிறேன்.....

கைவலத்திக்கு வண்டிவிருத்து ஆனந்த பாவசும் போழித்து கொண்டிருந்தது.

**ஐலதோஷம்,
ஜாரம் போன்ற
உணர்ச்சி
இவைகளிலிருந்து
துரிதமாகவும் பூர்ணமாகவும் நிவாரணம் பெற**

ஐஸ்ப்ரோவும் ஜாரம் ஆகியவைதான் முதல் ஆதித தி
தென்பட்ட எட்டுமே 'ஆஸ்ப்ரோ'வை உட்கொள்
னார்கள். தலைவலி, பல்வலி, முதுகுவலி, மாதவிடாய்,
தோஷங்கள், தெர்ன்னைப்பாணி, தாநிடிவலி. மற்றும் இதர
வலிகளும் தோஷங்களாகும். 'ஆஸ்ப்ரோ'வின் அபாயமற்ற
செயல்திறனால் நுண்மரணிகள்.

'ஆஸ்ப்ரோ'வினுள்ள தனிச் சத்துப்பொருள் மற்ற
வாஸ்ப்ரோவிட அபாய ரீதியாகவும் வலினைப் போக்கக்கூ
டாது என மருத்துவ உட்கூறு சிபார்சுத்துள்ளது.
ஒரு நாள் மருத்துவ உபாயம் உட்கூறுவதன்னை வலிக்
களைக்கொள் தெர்வலிக்குத் துரித நிவாரணமளித்த
வைத்திரவிகளாகத் திண்டுச்சி உபயோகிக்கப்படு
கிறது. 'ஆஸ்ப்ரோ'வின் தனித் துராயசதயானை மருத்து
களும் உவகிசுத்து. ஆகவே திண்டுச்சி உபயோகின் தி
உபயோகிக்கக்கூடியது. 'ஆஸ்ப்ரோ' வலிக்களைக்
கொள்வதன் உபயோகத்திலும் முழுப் பருத்து—உலகமெ
யே அதிசய விதப்படி மாறும் வலிவகாரணி.
வை எப்பொழுதும் வைவரம் வைத்திருங்கள்.

'ஆஸ்ப்ரோ'

'ஆஸ்ப்ரோ' வேலைசெய்யும் மூன்று விதங்கள்

<p>தொடக்க விதம்: 'ஆஸ்ப்ரோ' உட்கொள் கொள்வதன்மூலம் தலை வலி, பல்வலி, முதுகுவலி தொடக்க நிவாரணம் பெ றும். மேலும் மூலக்க செயல் திறன் உயரும்.</p>	<p>மருத்துவ: மருத்துவர்கள் தலை வலி, பல்வலி, முதுகுவலி தொடக்க நிவாரணம் பெ றும். மேலும் மூலக்க செயல் திறன் உயரும்.</p>	<p>தொடக்க: மூலக்க செயல் திறன் உயரும். 'ஆஸ்ப்ரோ' தொடக்க நிவாரணம் பெ றும். மேலும் மூலக்க செயல் திறன் உயரும்.</p>

'ஆஸ்ப்ரோ'

எவ்வகையிலும்

அபாயமற்றது — சிறந்தது

85 சிபார்சுவுள் தயாரிப்பு
தயாரிக்கும் தனித்தனம்
கொள்வதன்மூலம் உயரும்.

பக்தினிக் கோட்டம்

ஜெகதீந்திரன்

அத்தியாயம் இருபத்தொன்பது

நீரில் கோலம்

‘கீர் குளியிலிருந்து பெருவளம் தூக்கும்
பூப் போய், அங்கிருந்து திரும்புகுத்தில்
குன்றத்துக்கு வந்த மன்னன் மன்னர்,
இறுதியில் என்னைப் பார்க்காமலே புறம்
பட்டுப் போய் விட்டாரே, என்?’

அடுத்துப் போட்ட பாசிக் கோடி
போல் சுட்டிலில் துவண்டு சாய்ந்து
விடத்த உத்தமரீதியின் வெலும்பிய
மனத்தில் இந்த ஒரே கேள்வியே சிறும்
படத் திரும்பப் புனைந்துகொண்டிருந்தது.

‘என்னைப் பார்க்கத்தானே அவர்
இங்கு வந்தார்? அப்படி வந்தவர்
சமன் சங்கத் தலைவரமட்டும் பார்த்து
விட்டுப் போய் விட்டதன் காரணம்
என்ன? ஒருவர் தான் இவ்வுருக்கு வத்
திருக்கும் சேதி அவருக்குத் தெரியாதோ?
நிச்சயமாக அல்லாறு நீயைக் குடியாது.
ஏனென்றால், சேதியைக் கவனமாக நாத்
காவினாலே இந்த இவ்வத்தில் நானும்
சோழ இளவரசியும் வந்து தங்கியிருக்
கிறோம் என்ற விவரத்தைச் சமத்தபத்
திரர் அவரிடம் சொல்லியே விட்டாரா?
அவர் சொல்ல மறந்திருந்தாலும், என்
னுடைய பணியாளனான நாகோதரனைப்
பார்த்து நவம் விசாரித்த போதாவது
தான் இவ்வுருதான் இருக்கிறென் என்ற
பதை அவரால் உடனே கவனித்துக்
கொண்டிருக்க முடியுமா?’

அவன் சட்டிட்டு ஒரு மறந்து உட்
காந்தது பரபரப்புடன் கவனிக்கவே ஏத
இருப்பதில் பார்த்துக் கொண்டான்.

‘பல்லவ மன்னர் என்னை மறந்து
விட்டிருப்பாரோ? அவ்வது என்னைப்
பார்க்க வேண்டும் என்பது அத்தனை
அவசியமாக இப்போது அவருக்குப் பட
வில்லையோ? அதனால்தான் இந்தப்
பக்கமே திரும்பாமல் அவர் போய்
விட்டாரோ?’

உத்தமரீதியின் பூவுடன் அகிர்த்து
நடுங்கிவது, பொங்கி வந்த துரைத்த

அக்க மாட்டாமல் மூகத்தைப் பொத்
திக் கொண்டு விம்பிப் பொருமிய அவன்,
அடுத்த அறைக் கதவு திறக்கப்படும்
சத்தம் கேட்டு அவசரமாகத் தன் கண்
களைத் துடைத்துக் கொண்டான்.

‘என்ன பைத்தியக்கார எண்ணம்
இது? என் இதய மன்னராவது, என்னை

மறப்பதாவது! அவர் மறப்பார்
என்று தான் மறந்தும் நீயைக் க
ளையோ? மூன்றைப்போல் அவர்
நினைத்த இடத்தில் நினைத்த
தேரத்தில் வந்து என்னைச் சத்
தித்துவிட முடியுமா? சகல அதி

வாரங்களும் பெற்ற ஒரு மாபெரும்
தோத்து மன்னர்தான் என்னுடைய அவருக்
கும் எத்தனையோ கட்டுத் திட்டங்களும்
சம்பிரதாயங்களும் இருக்கும் அவ்வளவு?

அரசு பதவி என்பதில் பிறர் உரிமை
களைப் பாதுகாப்பதற்காகத் தவிரயொரு
மனிதன் தன்னுடைய உரிமைகளைப் பறி
கொடுப்பது என்பதுதானே? ஒரு

சாதாரண குடிமகனுக்கு மன்னன் விதித்
தும் சட்டத்திட்டங்களை அமுலிடுத்து நடக்க
வேண்டிய கடமையம் இருந்தாலும்

அவற்றை அவன் மீறிப் போகவும் அத
னும் ஏற்க வேண்டிய தண்டனைகளை
ஏற்றுக் கொள்ளவும் சுதந்திரம் இருக்
கிறது. ஆனால் நாட்டை ஆளும் ஒரு

மன்னனுக்கு அம்மாதிரியான சுதந்திரம்
உட இருப்பதில்லை. தண்டனை பெற
வாய்ப்பில்லாத அவன்தனக்குரிய கட்
திட்டங்களை மீறவும் வாய்ப்பற்றவ
னாகி விடுகிறான்.

இந்த நியதிக்குப்
பல்லவ மன்னர் மட்டும் விதிவிலக்காகி
விட முடியுமா? மேலும், தம்முடைய
நாட்டைத் தம் புதுமையத்தாலும் தமக்

குடைய காதலினையத் தமது மனம் பஸத்
தானும் வென்று தேடித் கொண்ட அவர்
னார் அரிய உலகம் அறிய விராபிடுகை
முடிவுக்குவிராவும் அமைத்த தொடர்ந்து

திருமண விழாவும் எடுப்பதில் நாட்டினம்
பொருட்டு எத்தனை எத்தனையோ ஏற்
பாடுகளைச் செய்ய வேண்டியவரால்

இருக்கார். அத்துடன் ஒரு மிகப் பெரிய
சாம்பாஜியத்தின் ஆட்சிப் பொறுப்
பைப் புதிதாக ஏற்றிப்பட்டதால் அது சம்

பத்தமான அவசர அவசியக் கட்டளைகளை
ஏன் பிரச்சிக்கின்றன அவைத்து ஆற்ற
வேண்டியும் இருக்கும். இவ்வளவுக்கு

பிணியை என்னைப் பற்றியும் நினைத்து
என்னுடைய அவன்களை அறிவதற்காக
இவ்வளவு தூரம் வந்து போய் இருக்
கிறோ, இது ஒன்றே அவர் என் மீது

வைத்திருக்கும் போன்புக்கு உறுதி
தான் என்று அல்லவா? என்னை
அவரோ, அவரை நானே இனி
நேசில் சத்தித்துக் கொள்ள வேண்டிய

அவசியம் என்ன? எங்களுக்குள் என்னத்

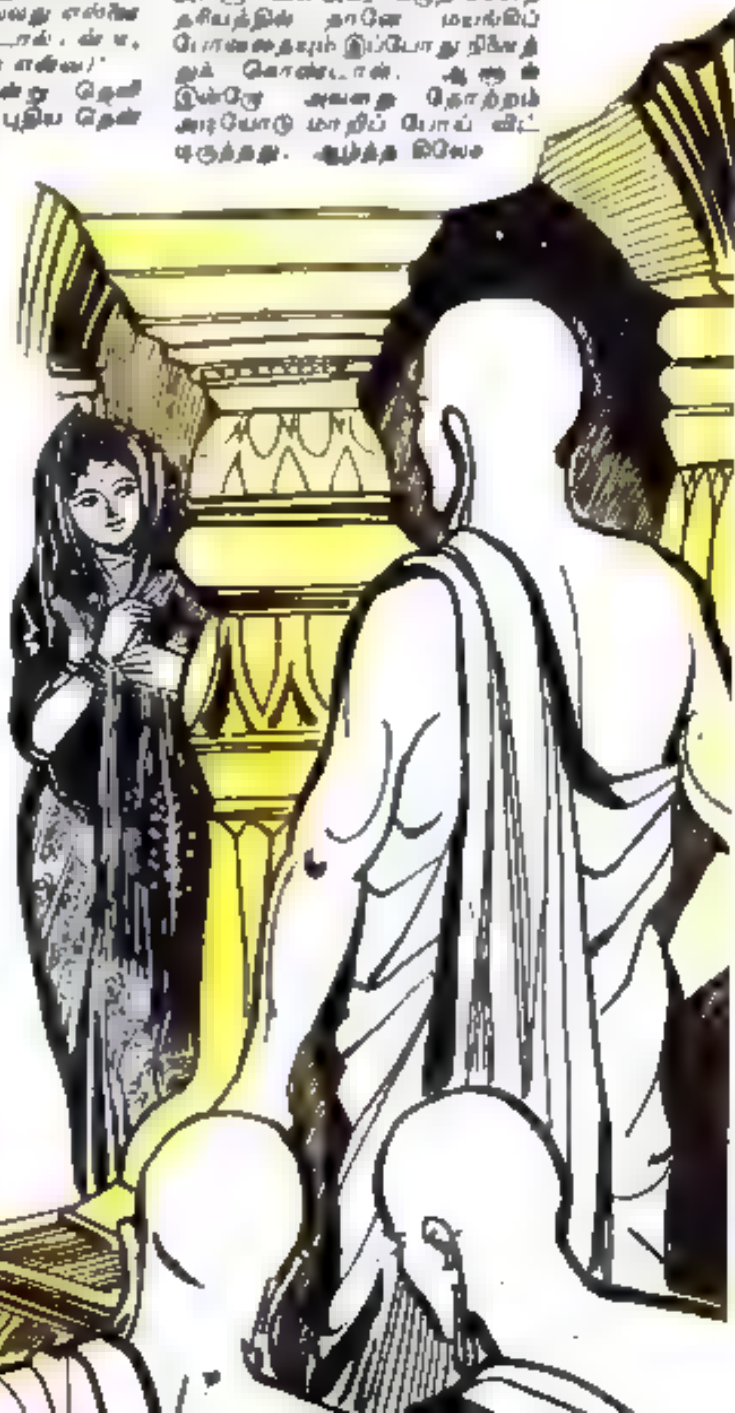
தன் இடைவெளியாவது இருந்தாக்
தானே அம்மாதிரி சந்திப்புச் சம்பிர
தாயத்தாகிய செயல்வாய் நூங்கன் எதிர்
பார்க்கலாம்? என்னில் அவரும், அவ
ரில் நானும் ஐக்கியப்பட்டு, தானே
அவராகவும், அவரே நானாகவும் ஒரு
யிற்று. ஒரு கோடி புகழாற்றிய
பிரிக்க முடியாத உறுது பூண்டுவீட்ட
பின், அவரை நானே அல்லது என்னை
அவரோ சந்தித்துக் கொண்டாக், உன்
சந்திக்காமல் போனதுதான் என்னை?

அவன் மனம் பவிச்சென்று தெளி
வாகி நின்றது. உன் கிழ் ஒரு புதிய தென்
புயிர் உன் தெருந் தது.
இவ்விய உன்னை உன்னை
எழுந்தவன்போல் இன்ன
களைத் தட்டி எழியார்ந்த
புன்னை பூத்தவாறு
எதிரே தன்னுடைய பார்
வையை நிமிர்த்தினான்.

கர ஆடை களைக்
களைந்து விட்டுப் புத்
தாடைபுனைந்துகொண்டு
அப்போதுதான் அவன்
வளையத்துள் பிரவேசித்த
சோழ இளவரசி இவன்
கோப்பிச்சி கியப்பின்
விழிகளை மவர்த்திக் உத
வருகியேயே தயங்கி தின்
னான். சற்றுமுன் தான்
முடியாத அதிர்ச்சியா
தும் துவர்த்தா தும்
மயக்கமுற்றவன் போல்
கட்டியில் சாய்ந்து
பிடந்த உத்தமசிவி இப்
போது உற்சாகமும்
மகிழ்ச்சியுமாக இருப்ப
தைக் கண்டே அவன்
அவ்வாறு விவந்து போய்
நின்றான்.

“சோழ இளவரசிக்கு
இப்போதுதான் என்
திரியவு வந்ததோ?”
என்று மெல்லச் சிரித்துக்
கொண்டு கொண்டே
அவளை நோக்கிச் சென்ற
உத்தமசிவி, குழம்பும்
குதூகலமுமாக அவன்
முகத்தைக் கூர்ந்து பார்த்
தான். அன்றோரு நான்
பெருவளையத்திலிருந்து
பல்லவபுரம் இவ்வந்தி
கைப் பள்ளிக்குப் பயண

மாகிப் போனபோது ஆலயமாகக்
அந்தமதியின் இவ்வந்திக்கு எதிரே
விளையாய் நிறுத்தி, இவர்கோப்பிச்சி
விடம் இவநீர் வாய்க்கிப் பருகிய அந்தப்
பழைய சிவாலயம் அவன் திரைவிக் வந்து
நின்றது. அன்று முதன் முத
லாக அவனைப் பார்த்தபோது
அவனுடைய அப்ராக்குத் செந்
திரியத்தில் தானே மயங்கிப்
போனதைதான் இப்போது நினைத்
துக் கொண்டான். ஆனால்
இன்றோ அவனது நோற்றம்
அடியோடு மாறிப் போய் விட்
தருந்தது. ஆழ்ந்த மனம்

லாம், ஓடாததித்தையும், உன்னார்த்தம் வரமுன், அவதம்பிக்கையுள், ஆராய்க்க லும் வேறுபட்டும், விரக்தியும் ஒரு திரை தரத் தன்னையுடன் அவனது முகத்தில் நிலையில் விடத்ததாலேயே அவன் அப்படி இளைத்து வேலுத்துப் போலிவிழந்து காணப்பட்டான். இன்று மட்டுமே இப்படிச் காட்சியளிக்கிறான்? இங்கு; அவ்வாறாகத்தெரிந்து வந்த என் முதல் இதே போன்ற நிலையில்தான் அவன் இருந்து வருகிறான். இதற்குக் காரணம் என்ன?....

"தான் கேட்ட வேண்டிய கேள்வியை நீங்கள் கேட்டு விட்டார்களே! தயவுசெய்துக்கொள்ளுங்கள்!" என்று வறண்ட சிரிப்புடன் சொன்ன இளங்கோப்பிச்சி, தன்னையே இமைக்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்த உத்தமராவியின் கருக்கலை மெல்லப் பதறினான்.

"ஓகோ!" என்று சொய்க் கோபத்துடன் தன்னையிடக் கொண்ட உத்தமராவியின், "ஆளாம்; இன்று காலை ஏன் வந்திருக்கிறீர் மாமனா! எல்லாம் சொல்லிக் கொள்ளுங்கள் கொள்ளாமல் தனியே திராடப் போனா?" என்று கேட்டான்.

"நீங்கள் அவர்த்த தூய்மைக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதனால்தான்..."

"சரி; அப்படியே இருக்கட்டும். ஆனால் ஆற்றில் திராடி வாய் போனவன் இல்லவனுமே தரம் கழித்து வந்திருக்கிறேன். அதற்குக் காரணம் என்னவாய்?"

"நீங்களும் திராடி வருவீர்கள் என்று என்னை உங்கள் வருவதைய எதிர்பார்த்து ஆரவாரத்தையேயே காத்திக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?"

உத்தமராவியின் இதற்குக் கேட்டுக் கவிதொன் சித்திதான். "சொல்! மூலம் போய்! இளங்கோப்பிச்சி! உன்னை விட நான் இரண்டு வயது முத்தவன். என்னை உன்னை ஏமாற்ற முடியாது?"

"ஓடித் கொள்கிறேன், இளவரசி! ஆனால் இத்தனை நாட்களாக என்னைப் பிரித்து ஒரு சண்டையும் தனியே இருக்க விரும்பாத நீங்கள். இன்று மட்டும் என் விசுவே இல்லாமல் இருந்து விட்டார்களே, ஏன்?"

"இங்கு; ஒவ்வொரு விதாயும் உன் வருவது எதிர்பார்த்து நான் தனித்த தனிப்! எவ்வகையவா தெரியும்?"

"எனதுமீது இது திணைமையாக என்னைத் தேடித் கொண்டே ஆற்றல் கரைக்கு ஒவ்வொருபுறமே!"

"வருவதற்குத்தான் திணைதேவம்.

ஆனால்.....

"பல்வய மன்னர் இவ்வுருக்கு விளையும் செய்திருக்கிறார் என்பதைக் கேள்விப்பட்டதும் என்னை அப்போது வந்தது விட்டாகக், இங்கிலா?"

உத்தமராவியின் இதற்குக் கேட்டு வெட்டித்துடன் தலை குனிந்தான்.

ஏதோ சித்திரையில் சிறு பொழுது மெனமாயிருந்த இளங்கோப்பிச்சி, "அது சரி, இளவரசி! இவ்வளவுதரம் வந்த பல்வய மன்னரை உங்களைப் பார்த்தாமலே போய்விட்டாரே, ஏன்?" என்று கேட்டான்.

நாகோதரனின் வாயிலாகத் தான் கேள்விப்பட்ட விவரங்களை அவனிடம் கருக்கலாகக் கூறிய உத்தமராவியின், "அவருக்கு இப்போது எவ்வளவோ அது வயதன் இருக்கும், என்னுடைய தலைக் கிடைத்திருக்கிற சமணத் தலைவர் சமந்த பத்திரசிரிஸ் விசாரித்துத் தெரிந்து கொண்டதோடு திருப்பதிப் பட்டுக் கொண்டு அவசரமாகப் போய் விட்டிருப்பார் என்று நினைக்கிறேன்." என்றுக் கிறையிலித்தையான பேசுமித்ததுடன்.

"ஓ.... அருக்கியத் தளபதியின் முடிவு அப்படியா ஆகிறது?" என்று எங்கோ பார்த்தவாறு மெல்லிய குரலில் மூன்றுமுதுத்த இளங்கோப்பிச்சி எட்டு என்று திகுப்பி, "என்ன சொன்னீர்கள், இளவரசி? பல்வய மன்னர் உங்களைப் பார்த்தாரோ போனதற்குக் காரணம் அவருடைய அவசர அலுவல் கந்தாய் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்?" என்று விசுவாச சிரிப்புடன் வினவினான்.

"ஆளாம், இளங்கோப்பிச்சி! தன் விசாரணை முடிவுக்கு விழாணையும், திருமண வைபவத்தையும் விவரத்தில் தந்தி முடிக்க வேண்டிய நேரம் கொண்டு அவருக்கு உன்! வயவா?"

இளங்கோப்பிச்சி அவனை அழித்த அதுதாபத்துடன் பார்த்துப் பெருமூச்செறித்து விட்டு, "அப்படியானால், பல்வய நாடு விடுதலைப் போரில் வெற்றி வடைத்து இரண்டு மாத காலமாகியும் அங்கு வெற்றி விழா வைப்பவர்கள் இதுவரை தடைபெறாமல் இருப்பதற்கு நீங்கள் என்ன காரணம் கூறித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், இளவரசி?" என்று கேட்டான்.

"அரசாங்கக் கணிகாரனும், அதிகாரிகளும் அந்த விழா வைப்பவர்களை நடத்துவதற்கான மங்கல நாட்களைச் சற்றுப் பின்தள்ளித்திரைவிட்டுப்பாரர்கள் என்று நினைக்கிறேன்! இதைத் தவிர வேறு என்ன காரணம் இருக்க முடியும்?"

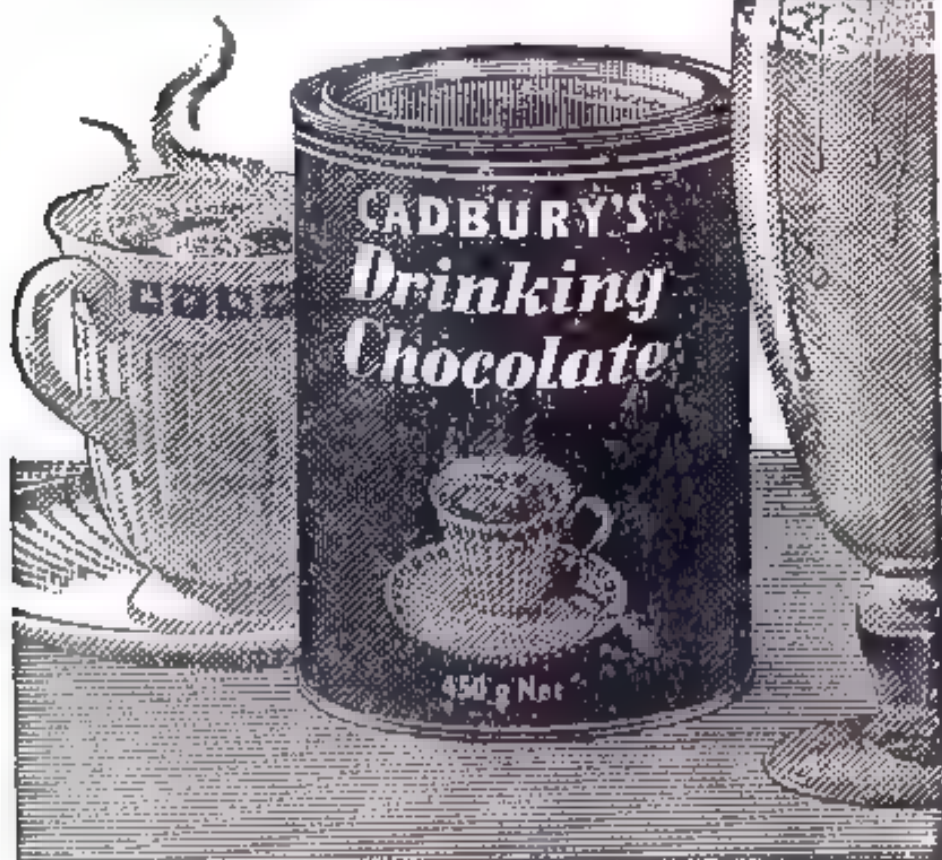
"அதாவது இன்னே நாளைவோ இன்னும் சில தினங்களிலோ பல்வய மன்னர் வரில் பரிவாரங்கள் வந்து உங்களைக் காஞ்சிக்கு அழைத்துச் செல்லப் போகின்றன என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், அப்படியுத்தானோ?"

"இவ்வென்ன உனக்குச் சந்தேகம்?"

காட்லர்ஸ்

டிரிங்கிங் சாக்கலேட்

சூடாகவோ, அரிந்து குளிச்சுத் தரவோ—
மிக ருசியானது
ஒரே நொடியில் தயார்.

Alpha CJ, 100 TAM A

மிக எளிது உங்கள் தேவை எல்லாம் **ரூ. 5/-**

நேஷனல் அண்டு கிரிண்ட் லேஸ்
பாங்கில் சேமிப்புக் கணக்கு ஒன்றை
ஆரம்பிக்க

இந்தப் பாங்கித் தொழிலை 100 ஆண்டுகள்

தன்மே அருகிறுதான் மிகை ஆரம்பித் திறையுங்கல் :

நேஷனல் அண்டு கிரிண்ட் லேஸ் பாங்க் லிமிடெட்
(இலாபகர்த்தம் நினைக்கப்பட்டது. அவதார்த்தனைகளை பொதுவு வகையறாகப்பட்டது.)

பாங்கு கட்டணம் கிடை
பாது. அதோடு ஆண்
தற்கு 3 சதவீதம் கட்டியும்
சம்பாதிக்கலாம்.

முகவர்கள்: சென்னை: 3. வர்த் ரீச் ரோடு, 378. கோஜி கபாஷ் சந்திரபோஸ்
ரோடு. (மாவட்டம் மிகை) 6. அரமங்கனாத் தெரு 158. மலையாட, ரோடு
தூத்துக்குடி: 44. ரீச் ரோடு அறுநாயன்: 493த் ரோடு

"பாவம்! ஆத்திர இளவரசியாருக்கு இந்தாட்டில் இப்போது என்ன நடக்கிற தென்றே தெரிவாது, போலும்! அது தெரிந்திருந்தால் இந்தனை இனிய கற்பனைகளில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்க மாட்டார்!"

உத்தமசீனி இதைக் கேட்டுப் பெரிதும் அதிர்ச்சியடைந்தவளாய் அவளைப் பரபரப்புடன் பார்த்து ஏதோ கேட்க வாயெடுத்தவள், வெளியே யாரோ வரும் காலடி ஒசை கேட்டுச் சாளரத்து வழியாக எட்டிப் பார்த்தான்.

அங்கே, திரிபிண சமண சங்கத் தலைவர் சமந்தபத்திரரும், அவருக்குப் பின்னால் வேறு இரு சமணத் துறவிகளும் வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

'என்னதெனும் இவ்வாக அதிசயமாக இன்று ஏன் இவர்கள் இங்கு வருகி

றார்கள்? ஒரு உயர் பங்கை மன்னர் எனக்கு ஏதேனும் சேதி அனுப்பிவிட்டுப் போயிருப்பாரோ? அதைத் தெரிவிக்கத் தான் இவர்கள் என் இல்லம் தாடி வருகிறார்களோ?"

தினக்கது நின்ற உத்தமசீனி, அந்தத் துறவிகளை வரவேற்பதற்காக வெளியே செல்வத் திரும்பியவள் சட்டென்று நின்று தன்னைவே ஒரு முறை ஏற இறங்கப் பார்த்துக் கொண்டாள். அவள் முகம் திடீரென்று வெளிறிச் சிறுத்தது. உடலில் ஒரு தடுக்கம் ஏற்பட்டுக் குன்றிக் குன்றுவது. அவசரமாக ஒப்புப் போய்க் கட்டினிள் தலை மாட்டிய கிடத்த கருநீல நிழல் பட்டுத் துரிதம் எடுத்துத் தன்னை நுழைகப் போர்த்துக் கொண்டு தயங்கித் தயங்கி வெளி மூற்றத்தை நோக்கி நடந்தாள்.

அந்நியாயப் பூப்பாது

சவ்வேகனை

ஆத்திர இளவரசியார் தலம் தானோ?" என்று அடையும் லைவுமாகக் கேட்டுக் கொண்டே முற்றத்துத் தாழ்வாரத்தில் வந்து நின்று மெனக்கெடுத்த தலைவர் சமந்தபத்திரர். அவருக்குப் பின்னால் அவ்விரு இளத்தறவிகளும் தலைகுனிந்தவாறு வந்துநின்றனர்.

"வணக்கம், அடிகளே! தங்கள் அன்பாசியால் நன்னைமமாகவே இருக்கிறேன்" என்று பணிவுடன் கூறித் தரம் குவித்த உத்தமசீனி ஒரு துணியின் ஓரமாகப் போய் ஒதுங்கி நின்றாள். சமணத் துறவிகள் பிறர் இல்லங்களில் அமர்த்துப் போ மாட்டார்கள் என்ற விவரம் தெரிந்தவனாதலால் அவரை இருக்கையில் அமரச் சொல்லி உபசரிக்கவில்லை.

"இளவரசியாரைப் பார்த்து ஒரு மாதத்துக்கு மேல் ஆகிறது. சங்கப் பள்ளியில் தடைபெறும் வாராத்திர ஞானேபிதேசக் கட்டங்களுக்குக்கூட அவர் ஏதோ வருவதில்லை" என்று புள் முறவலுடன் பேச்சை ஆரம்பித்தார் சமந்தபத்திரர்.

உத்தமசீனியின் மனம் 'திடீர் திடீர்' கென்று அடித்துக் கொண்டது. அவள் மெனக்கெடுத்த தலைகுனிந்து நின்றாள்.

"சற்று முன்னதாகவே தாங்கள் இங்கு வரப் புறப்பட்டோம். அந்தச் சமயம் வேறோர் அவசர அலுவலிக் களனிக் கொண்டே நேர்ந்து விட்டது" என்று அமைதியாகச் சொன்ன சமந்தபத்திரர் மேலும் கூறினார்: "நம் சேதியைக் கவனமுடன் பரவாநிமயமன் தமது இயல்பைத் திரிமாணித்து வரும் காரண காரம் கிராமத்தின் 'பரமேசுவர

தடாகம்' என்பதாக ஓர் ஏரி இருக்கிறது. அந்த ஏரிக்கு மேலண்டைப் புறம் ஓங்கல் சங்கத்துக்குச் சொந்தமான ஒரு சிறிய ஆறு சாலை உண்டு. சமணப் பெண் துறவிகளால் பெண்மக்களுக்கெனப் பிரத்தியேகமாக நடத்தப்பட்டு வரும் மருத்துவலிந்தி அது. தாமதி கௌத்தியார் என்பவர் அங்கிலிநிலின் தலைவர். அந்த அம்மை யாருக்கு வயது தொண்ணூற்றைந்து ஆகிறது. அவர் மூப்பின் காரணமாகத் தம் பொறுப்பை வேறோர் ஆரயாங்கனை யிடம் ஒப்படைத்து விட்டுத் தாம் கைவேகனை எனப்படும் உள்ளுநோள் யினை மேற்கொண்டு உயிர் காழ்வதைத் துறக்க முடியு செய்திருப்பதாக எனக்குச் சேதி வந்தது. அவருக்கு என் அநுமதியையும் இறுதி உபதேசங்களையும் ஒரு குரத்தியார் மூலம் வழங்கி அனுப்பி விட்டு நேரே இங்கு வருகிறேன்."

சமந்தபத்திரர் சொன்ன இந்த விவரங்களை வெகு கவனமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான் உத்தமசீனி.

உள்ளுறையின் சாளரத்து ஓரம் நின்று கொண்டிருந்த சோழ இளவரசி இளங்கோப்பிச்சி மெள்ள வெளியிலே வந்து சமந்தபத்திரரை வணங்கி விட்டுச் சற்றுத் தன்னிப் போய் நின்று கொண்டு, "அடிகளே! இரத்தின கரண்டக கிராவகாசாரம் என்னும் வடமொழி தூவின் வாயிலாகச் சவ்வேகனை வயல் பற்றி தான் சிறிதளவேனும் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். அந்த உயரிய நோன்பின் முழு விளக்கத்தை யும் தயவுசெய்து தெரிவிப்பீர்களா?"

என்று விளங்கினான். அவன் கை சம வத்தில் தீவிரப் பற்றுக் கொண்டவன் என்றாலும் சமண சமய தெரிமுறை களைத் தெரிந்து கொண்டுவதில் ஒரு தன் ஆர்வம் காட்டுவது வழக்கம்.

சிறு பொழுது சிந்தனையில் ஆழ்ந்து நின்று சமத்தபத்திரர் அவன் இதமாக ஏறிட்டுப் பார்த்துப் புன்முறுவதுடன் சொன்னார்: "சோழ இளவரசியைச் சங்கம் சமயக் கொள்கைகளை அறிந்து கொள்வதில் காட்டும் ஆர்வம் எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது. எந்தச் சமயத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் பிற சமயக் கொள்கைகளை ஓரளவாவது தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது அவ் சிவம், அப்படித் தெரிந்து கொள்வதால் தாம் சார்ந்த சமயத்தின் மீது மிகுந்த நம்பிக்கையும் பற்றுதலும் ஏற்படுவதிடா டல்வாயம். வினாள் சேத்தனமம் உணர்ச்சிகளும், ஏற்றத் தாழ்வு என் னங்களும் அகன்று, சமயப் பொறை காக்கும் சமீபுத் தன்மையும் சமரச மனப்பான்மையும் ஏற்பட ஏதுவாகும். சரி; சங்கவேதையைப் பற்றிச் சருக்க மாகச் சொல்கிறேன். வேதங்கள், இன் னாரி இடையும், ஒழிவிய நோய், ஸூப்பி இவை வந்ததால் கூட துறத்தல் செய்கோகை அதாவது தான் முடியாத மன வேதனைகள் கருகிற இடையும். திராச நோய், வயது ஸூப்பி முதலான உண்டானும் போது சங்கவேதையைச் சேர்ந்து உயிர் துறக்கலாம். பஞ்சத்தால் வாரும் போதும் இந்த உன்னுந்நோன்பை ஏற்று உயினை விடலாம். சங்கவேதையைச் சேர்ந்தவர் தரிசுபைப் புய்கின் மேல் லா நினை நோக்கி அமர்ந்து சாதிர வளாயில் உணவு கொள்ளலாம் இருக்க வேண்டும். அந்த நாட்களில் எதை யும் நினைக்காமலும், எதன் மேலும் கிருபியம் கொள்ளாமலும் இருத்தல் வேண்டும். மறு பிறவியில் அரணுகவோ தேவரானவோ பிறக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டக் கூடாது. தூய எண்ணத் துடன் வீடு போது ஒன்றையே நோக்க மாகக் கொள்ள வேண்டும். இவையே வடக்கிருத்தல் நோன்புகளான முக்கிய தெரிமுறைகள்."

"அடிக்களார் தந்த விளக்கத்துக்கு நன்றி. ஆவிலும் ஒரு சிறு சந்தேகம். நாமே வலிந்து சென்று உன்னு நோன்பை மேற்கொண்டு உயிர் துறப் பது தற்கொலைக்கு ஒப்பான செயல் அல்லவா? அதை எப்படி ஓர் அந் தெநியாகக் கொள்ள முடியும்?"

"சோழ இளவரசியார் தமிழ்க் கல்ப் பிலங்களை தனது பவின்றலர் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே நீச கேசியிலிருந்து ஒரு பாடலை அவருக்கு

திரைபுடுத்திவிட்டால் அவரது வினவுக் குச் சரியான விடை கிடைத்தாலும். அதாவது, 'அறிவுடைத் தந்தோடுப் பாடுகை' ஒழிவ் வேண்டுமென்- நெத் தகம் தாழ்ப்பாடி வழியல் காரும் வாய்குடைய உண்டைப் பறிவுக்கீடுகைத் தாழ்பா வேண்டியா?' என்பதே அந்தப் பாடல்."

திருப்பதியுடன் தலைவனைத்த இளங் கோப்பிச்சி ஒரு கிதாழக்குப் பின் "ஆமாம், அடிக்களே! சங்கவேதையைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத் தினை நோக்கி அவர வேண்டுமென்பதற்குக் காரணம் என்ன?" என்று கேட்டான்.

"சாணர்களுக்கு வட நினை ஒரு புலங்கிய திசையாகும். காரணம், எங்கள் புனிதத் தலைவர்களான தீர்த்தங் கரர்கள் அனைவரும் வடக்கே வீடு போது அடைத்தவர்கள். முதல் தீர்த்தங் கரரான ஆதிதாதி என்பவரும் ரிஷப தேவர் கவியாப மலையிலே கிருபிபுது அடைத்தார். தேயிநாத தீர்த்தங்கரர் வட பாரதத்தில் கிந்தார் என்றும் தகவிலே கிருபிபுது பெற்றார். எனவே தான் சங்கவேதையை நோன்புக்கு வடக்கு நோக்கி அடையும் வழக்கம் கைக்கொள் ளப்படுகிறது."

"வடக்கிருத்தல் நோன்பைச் சமணர் மட்டும்தான் மேற்கொள்ள வேண்டுமா?"

"இப்போது சங்க காலத் தமிழகத்தில் மத சமயத்தவரும் இந்த நோன்பை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள்! என்? உங்கள் மூதாதையரில் ஒருவரான கோப்பெருஞ் சோழர் வடக்கிருந்து வாழ்வை மூடித்துக் கொண்டவர்தான் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா இன் னவா? அந்த மன்னரின் ஒப்பற்ற கண் பரான புலவர் கிரொந்தையாரும் பொத்தியாரும் கூட வடக்கிருந்து உயிர் துறத்தவர்கள்தானே? வெண் ணிப் பறத்தவரின் கரிகரல் சோழப் பெருவளத்தானோடு போரிட்டு முதுகில் பண்பட்ட சேர மன்னன் பெருஞ்சேர லாதன் அந்த அவமானத்தைத் தாளா மல் வடக்கிருந்து உயிர் விட்டான் என் பதைவும் அறிந்திருப்பீர்களோ! பாரி மன்னன் இதத்த பிரகு அவன் பிரிவைத் தாளாத புலவர் கயிலும் பட்டினி நோன்பை ஏற்று துறத்தவர்தான்!"

"மிக்க தன்தி அடிக்களே!" என்ற வாரு மெய்மைப் பின்னால் தகர்ந்துகொண் டான் இளங்கோப்பிச்சி.

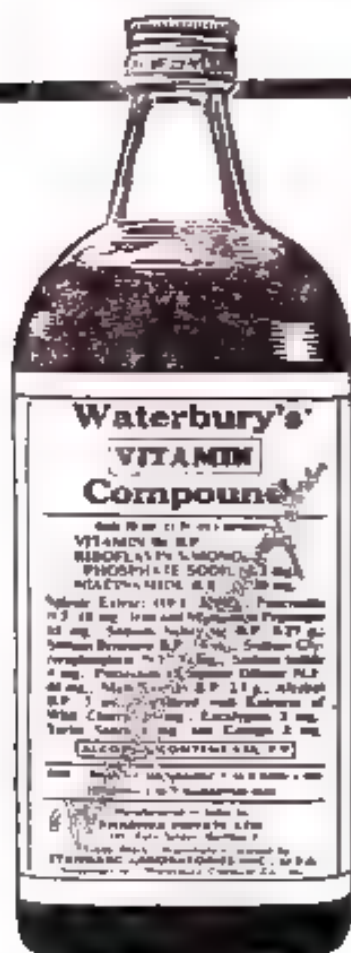
ஏதோ முக்கியமான சேதி சொல்வ வந்த சமத்தபத்திரரின் கவனம் வேறு திசையில் திரும்பி விட்டதே என்று உன்னத் துடிப்புடன் தவித்துக் கொண்டு நின்ற உத்தமசீனி அவரைப் பரபரப்போடு நோக்கினான். (தொடரும்)

வாட்டாப்பரீஸ்

ஸ்டேட்மின்

காம்பவுண்ட்

சாப்பிடவேண்டியது எப்பொழுது?

■ எந்த சீதவெப்ப நிலையிலும், எப்பருவத்
திலும் வயதுவந்தோர், சிறுவர் யாவ
ரும் கவைத்துப் பருகுவதற்கு உகந்த
பொது டிரானிக் வாட்டர்ஸ் லைட்ட
டமின் கம்பவுண்ட்.

நகராட்சியின் தி காம்பென்ஸ், மாசுப்
செய்தல்கள் மற்றும் உடல் கலம், தென்பு
ஆகியவற்றுக்கு அவசியமான பொருள்கள்
செலிக்கது ஊட்டப்பீஸ் அலட்டியின் கார்
பயன்ட். பரிசுத்தமானவனுடன், ஆரோ
க்கிய உணர்வை ஊட்டுகிறது அது.

வாழ்க்கைப் பரிசு

தெய்வமின்

காப்பவன்

சார்பு: - சார்புத் திரைப்படம் ஒன்றின் (காதுதொடர்ச்சி) தொடர்தல் அல்லது இடைவெளி.

W. Y.-B. TAM

பெ. ரீ. ரகுமணி வாசனிக் புத்தித் துறந்தித்
 கருவாய் ஆதி விட்டது. கோர்ட்டுக்குப்
 போன மருமகனின் இன்னும் வரவில்லை.
 அவன் மனைவி தெய்வாழையும், மகன் குந்தன்
 எவரும் அவன் கருவாய்க்காயப் பார்த்துப்
 பார்த்துக் கண்ணும் புத்துப் போலி விட்டது.
 அந்தக் தாமதத்திலிருந்தே தவயம் மகளும்
 கோர்ட்டுக்கு வரக்கூறு தயக்கம் பக்கம் நேரத்
 துப் போயிருக்க வேண்டும் என்று எண்ணித்
 கொண்டார்கள். ஆனால் இருவருக்குமே
 அந்த காரை விட்டுக் கொய்க்கி ஒருவருக்கொரு
 வர் தயக்கம் எண்ணக்கூறப் பரிமாறித்
 கொண்டிருப்பாயிற்று.

விவசாயம் எல்லாம் தாதும்தான் வேண்
 டும். மருமகனின் கூட்டு கோர்ட்டின் மாதகம்
 இல்லை என்று எண்ணினான் மருமக
 னன். ஆனால் எதிர்பார்த்தாது குன்றுத்
 து. தவ விவசாய அந்த கருவாய் மருமகனின்
 ஓர் தீர்மானிக்கில். கடை விட்டான் கண்ணின்
 தட்டுமேயானது அது விவசாயம் பாதித்து விட்
 டது. திசை நெளர் குன்று விவசாயக் கட்டு
 தித் துருவத்தான் துத்தகமையத் தன்மிகி
 கொடுத்தாரே கவிர்ப் போதுமானபடி தாட்
 திவ்வாள் ஓட்டி விட்டான். இத்தம் திசைமிகி
 ஏறிப்பட்ட கணக்கு வரக்கூறிக் மருமகனின்
 பங்கு முத்துறு என்று கணக்காக ஓட்டினான்
 மருமகன். இதை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை மரு
 மகனின். அப்பிரகாசம் போய் வந்திருந்தது.
 தாது போர் கடிப் புத்தகமாகவும் போனதும்
 தீர்வு காண முடியவில்லை. மருமகன் கோர்ட்டு
 ஏதிர்தான். என்ர் வரக்கூறாது மருமகனின்.
 வாய்தரவுக்கு மேல்வாய்தான். வந்தும் விட்டுக்கு
 தடைவாய் தடை. இன்னும் ஆண்டுக்
 கூட்டுப் பரிசுக் கணக்காக எழுதி வைத்தான்
 மருமகனின். கடைமிகித் துத்தன் பக்கம்
 சாதகமாகத் தீர்ப்பாயிற்று. மேல் கோர்ட்டு
 நிகு எடுத்தும் போக வேண்டிய வந்தது.

அந்த வம்புதான் தீவரம் பெற்று விட்டதால்
 வந்த மேலும் வேண்டி கொள்ளுர் வந்தேன்.
 மருமகனின் தீவரம் அந்தத் தீட்டுத்
 திருப்பினும்.

இதைச் சிவ விவசாயக் கிராமம் துக்
 வந்து. கமரர் இருந்தது திசைக் கட்டுக்கிளக்
 கொண்டது. அவ்வளவு குழும்புக்கூறும்
 விவசாயத்திலேயே பாதுகா. அவர்களுடைய
 தீருக்கும் செறிப்புத்தம் ஆதாரம் செவ்வூர்
 பெரிய ஏரி அந்த ஏரின் பரப்பைத் துக்
 தான் அவர்களை கண்டது. கவிர்ப் போன
 'மேலும் மேலும்' போய்க்கி எடுத்தது.
 'மேலும்' என்று மேலும் அங்குக்கு வந்தான்
 மகன் மகன் மேலும் துத்தகமையத். அதி
 திசை கருவாய் மருமகனின் மருமகன்
 மருமகனின். அவர்களுக்கே விவசாயம் தீர்
 குரு தீருக்கித் துத் தீர்வாய் மருமகன் மரும
 கன் எவ்வளவுதான் அந்த மருமகனின் கருவாய்
 அவர்களை வழிவாங்கு. திருவிழா, வேலாகமம்,
 கவிர்வாய் எவ்வளவு. ஓர் தீர்வாய் மருமகன்
 கோர்ட்டு விட்டது. மருமகன் மருமகன் பார்த்து
 விட்டது வந்தது வந்ததுத் துத் தெரிவித்தெவன்
 வாராய்வித்ததும் அது துக் து வந்தான்
 கோர்ட்டு இருவிழாவின் விசேஷ மரியாதைகள்.
 மருமகனின் து, பட்டுக்காரை மேலிடக் கருத்தி
 மருமகன் மேலிடக் கோர்ட்டின் மருமகனின்
 கோர்ட்டு வித்திருக்கக் கோர்ட்டு கொ
 க்குக்கித் கோர்ட்டு விவசாயத்து மருமகன்
 வந்தான். அந்தக் கிராமத்தில் குடிவாண்
 திருக்கும் சத்தாய்மார்
 அவர்கள் பெருமையின்
 ஏரின் வந்த ஏரி
 தீர்வாய் வந்த மருமகன்
 கடை. மருமகன் தன்
 மருமகன் து வந்த
 கோர்ட்டு கோர்ட்டு
 துத் வந்த துதிக்க.
 இத்த மருமகன் மருமகன்

இன்னும் சிறியவள்

வி.எஸ்.எஸ்

வாள் தீவிரத்தால் எட்டாத காளத்திலிருந்து நடக்கும் ஓர் கிழிச்சி. அங்கு உறங்கியாகக் கைப் பிடித்து வந்தவர்கள் செவ்வாயர் மகன்.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த கிழிச்சி வீடு. ஒரு திருவிழைக் கண்டாக்கிவிட்டான் முதலாம். அன்று போல மனது பெய்து செவ்வாயர் தது. மனது செவ்வாயர் விட்டதைக் காலாய் என்று இருந்த அக்கமாளமேதும் போனது தெரியாமல் தருகன் காலாந்து தோட்டத்துக்கு வந்தான் தன்கிவிட்டான். மனது வந்து வந்தது என்று வந்ததென்கை அருத்தது. எல்லா லாந்தாயும் செவ்வாயர் காலு. துடிக்கியோடுவைய மனதுகை மனதுகால் பிடித்துக் கொண்டு செவ்வாயர் நடக்க ஆரம்பித்தான்.

ஆனால் அவன் மனத்தில் வந்து பெய்த மனதுக்கோர் கிட்டாள். அவர் தோட்டில் செவ்வாயர் வந்த துடிக்கை மூடிற்று. எவ்வாறு, வந்தவர்க்கு வந்ததும் களைத் திருவிழைக்கு வந்தவரை வழி வாள் மனுதால் வந்ததும் மூடிற்று.

அக்கமே தீர் மனுதால் வந்ததென்கை வந்ததென்கை வந்ததென்கை

அவ்வாறு மனதுக்கென்கை வந்ததென்கை. மனது வந்ததென்கை வந்ததென்கை வந்ததென்கை

அக்கமே தீர் மனுதால் வந்ததென்கை வந்ததென்கை வந்ததென்கை

அக்கமே தீர் மனுதால் வந்ததென்கை வந்ததென்கை வந்ததென்கை

[illegible][illegible]

முத்தம்மாணியை மணந்து கொள்ளத்
தென்னாழி நிராபத்தியம் உள்ள அத்தியை
காரணமாகவும் கணவு கண்டார்கள். ஆனால்
முன்னாபத்தியம் கண்டு வாய் செல்லம் செய்து
தந்தோன் புகுத்த முத்தம் மாண் மருந்து
தூக்கு அப்பாடு தெருவிட ஏறும் சத்தம்
பழம் சதுக்கமும் விடைத்தது. அவன் அவ்
வாய் பொற் பை வழிகளிலுள் நுழைந்து,
தன் வண்ணத்தை அடைவி ம் எவ்வாறு
கொண்டது என்று அவன் கோபாது
சென்று கொண்டிருந்த பொழுது ஒரு நாள்
முத்தம்மா அவனைத் தேடி வந்தான், அப்
பொழுது அவன் தென்மங்குடி பாட்டு
ஒலிக்குத் தளக்குண்டு பாட்டு எவ்வாறு
தன் விட்டுக் கொள்ளுகிற இடத்தை பூவர
மான் ஒன்றில் ஏறித் தளக்கிக் கீழ் செட்
படி பொட்டிக் கொண்டு வந்தான்.

“கன்னடம் வளமிதோட்டு, கதிர் தங்கும்
பிள்ளை தந்தம் - உன்

கனம் அமைச்சர் அவர்கள் : கனம் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள். அதைச் சம்பந்தமாகக் கொண்டு, உறுப்பினர்களுக்குப் பதிலளிப்பதை விட வேண்டுகிறேன்.

அதற்கு ஸ்டாப்டுடன் போட்டும் முதல் தடவையாக ஓரே சிபிடிஎம் வந்தது. பின்னர் சிறுமத்தூடன் சிபிடிஎம் அடிக் கிட்டு கொண்டு வரலாம். மேலேயுள்ள தூக்கிற் செருகிற் கொண்டு ஊக்கியாகத் தூக்கியாக மெதுவாக மூல நிலை

எதிருடன், மேலே போய் அணித திருநெல்
செய்ய வேண்டுமென்று, மதுரைப் பள்ளி
பெரும்பெரிய அணித கலாநிதி.
முதலாம் வகை அணித பிள்ளை சென்று
தெருவின் அணித இரண்டு வகைகளையும்
பொத்திருந்து திரைந்து பார்த்து நடுநாள்
காலையில் இடது கையைத் தீண்டு விழுந்த
அணித பதம் பார்த்த விட்டது. 'ஓ
தெருவின் அணித விட்டது'.

பதவிப் பூத்தாங்கை மருதுமனின் வாயில்
இரத்தம் ஸுரவாதக் கண்டே. “அத்தான், இது
என்ன உன் வாயிலே?” என்று சொட்டான்.

“தமிழகம் இப்போது, 3 மணிக்கு முடிவடைந்திருக்கிறது. அங்குள்ள சர்க்கார் கொஞ்சம் IN-டு-ஓடு” என்று சொன்னதும் கொஞ்சம். முதல்தரம்மே தானாகவே தள்ளிவிட்டது. அதற்கும் உங்களுக்கு விட்டதில் அமைதியாக இருக்கிறீர்கள். அங்கு அங்கு இருக்கிறீர்கள்.

[illegible]

அ. ப. மு. சாலைகளிலிருந்து ஈழநாட்டைப் பாதுகாப்பதற்குப் பிறகு எவ்வகையில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதைப் பற்றித் தனது உரையில் மனாநாயகர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மனமூலக் கைவந்தோய் கொட்டிப் பாரத
மலை ஓடிப் போய் ஓடிப் கொட்டினாக் கொட்டி
அந்த எதிரொலக் கைவந்தோய் முது
கைவந்த கொட்டினாக் கொட்டிப் பாரத
இதற்குமுன்னு அகலக் கொட்டிப் போய்
"முத்தையா" என்ற காலக் கொட்டி
"கி"கென்று முத்தையாமைத். "கூ"கென்று
கொட்டி. "கென்று அகலக் கொட்டி. "கால
கை" என்ற இவ்வொட்டி கொட்டி.

*¹ தரவரிசை அட்டவணை

“‘மாதந்தரம்’ஐ? மருதம்ப அத்தாஐ? ஆமா, இது என்ன நிரூ.ம் மாதிரி இதைக் கவனம் கொண்டு அந்த ஓலைத்திரைக் கதை?”

"ஆ. டெய்லிஸ்! நீ 'திருடன்'னு சொல்
வீ! அதுதான் - நான் உன்னைத் தவிப்பாய்
கொள்கிறேன் என்று எல்லாவற்றையும் கொண்டு வந்த
பாடுக்குக் கிடக்கிறது தெரியுமா?"

ஸான்டலக்ஸ்

சென்னை ரெய்ன்ஸ் கிளப்
கிரிக்கட் மேலாக ஏற்பட்ட பணம்

காஷ்மீர்-குளம்

T. A. அப்பாவு ராஜம்

சேவல் மார்க்கு

காஷ்மீர்-குளம்

சென்னை ரெய்ன்ஸ் கிளப்
கிரிக்கட் மேலாக ஏற்பட்ட பணம்

நட்சைக்கு-பல்பொருள்

சேவல் மார்க்கு

சென்னை ரெய்ன்ஸ் கிளப்
கிரிக்கட் மேலாக ஏற்பட்ட பணம்

பயிற்சிக்கு 1 ஆயுதம் உடனடம், 2. ஒரேயேயோ 3 மகாமரத்திலும்
மாந்தரத்திலும், 1. தீயினி, 2. கலையாசனமெயும், 3. சோதிதாழிதம் 4 பூவுதும்-
(சுருட்டியினி உடனடம்) 5. பௌதெய் (சோதிதத்திலும்) பிறகு பௌதெய் 6-1-35
சோதிதத்திலும் பௌதெய் 7. கலையினி 8 பந்தம் தெரு, சென்னை-1 பந்தம் தெரு கலையினி-10

கோயாஸ் பல்பொடி

பல் வலி, பல் கறை, வாய் நாற்றம்
பல்லில் கிரத்தும் வடிதல், முதிய
பல் வியாதிகளை ஒண்ப்படுத்தி
பல்களுக்கு வெண்மையும்
பலத்தையும் தருகிறது.

கோயாஸ்கள் - எஸ்.பி. எஸ். ரெய்யம் அன் கோ,
25, கிழ நாப்பாளையத் தெரு..... மதுரை.

பாலுஸேரி பெனிபிட் சிட் பண்டு (பிரைடெட்) லிட்.,

(தெலிவூ)

"வினா விடைகள்", 17-A, அரங்கம் - மதுரை, எல்லை.

(மின். அலகில் ரெகிஸ்டர் செய்யப்பட்டது)

Post Bag No 5769

பம்பாய்-11

தலை: "GROWERICH"

பேசல் 471485

26

மா த ல் க ள்

குறுகிய கால எல்ல் சீட்டுகள்

2-வது குறித்தவர்களுக்கான ஏலங்கள்

1963 ஏப்ரல் மாத விடல்

26

அங்கத்தினர்கள்

சேரல் டைலரி தேதி 7-12-1963

...

முதல் எல்ல் தேதி 8-12-1963

வகுப்பு	மா த ல் க ள்	சீட்டுத் தொகை	வகுப்பு	மா த ல் க ள்	சீட்டுத் தொகை
A	ரூ. 200/-	ரூ. 5,000/-	F	ரூ. 25/-	ரூ. 625/-
B	ரூ. 100/-	ரூ. 2,500/-	G	ரூ. 20/-	ரூ. 500/-
C	ரூ. 50/-	ரூ. 1,250/-	J	ரூ. 10/-	ரூ. 250/-

தீண்டாமை எல்ல் சீட்டுகள்

சேரல் டைலரி தேதி 7-12-1963

...

முதல் எல்ல் தேதி 8-12-1963

50 மா த ல் க ள்

60 அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மா த ல் க ள்	சீட்டுத் தொகை	குறித்த தர்க்குப்பு
C	ரூ. 200/-	ரூ. 10,000/-	ரூ. 1,000/-
A	ரூ. 100/-	ரூ. 5,000/-	ரூ. 500/-
B	ரூ. 50/-	ரூ. 2,500/-	ரூ. 250/-
E	ரூ. 20/-	ரூ. 1,000/-	ரூ. 100/-

விவரம் தெளிவாக வழங்கி கேட்பவர்களுக்கு எல்ல் விதிகளை இலவசமாக அனுப்பப் படும். சீட்டில் அங்கத்தினர்களின் சேர்த்துக் கொள்ளும் உரிமை பரிசுடை சேர்த்தது.

வெளியிடப்படுகிறது (வரை விடுவதற்கு தயார்)

சேரல் தேரம் : வரை 6 முதல் 11 மணி வரை, வரை 4 முதல் இரவு 6 மணி வரை
(பேர்டர் உத்திரவுப்படி) எம். வி. கப்ரமணியம், மாணாஜர், மடபட்டி

தலைவரின் : மதுரை - 6

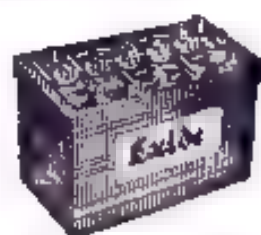
- இதில் விவரம்: 1 70, முதல் மாத, 6வது மெயில் சேரல், தலைவரின் மதுரை
எல்ல் தலை பேர்டர்-8
2 "காலைகள் குடிசை", 7/24, ஆஸ்ப் அசி சேரல், புது மெய்கி-1
3 4/73, இலவசம் மார்ட்டெட், W. E. A., கரேவம்மல், புது மெய்கி-5
4 188, முதல் மாத, சேரல் தலைவரின், புது மெய்கி-8
5 48, மெய் சேரல், கல்வந்தா-28

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத் தேவை

பெறுக மிகச்சிறந்ததை...
பெறுக ஒரு

ஸிஸ்வார் எக்ஸைஸ்ட் பாட்டரி

மற்றவை நீண்ட பிறகும்
இவை தொடர்ந்து
உபயோகிக்கின்றன

உங்கள் உரிமை எதற்கு :

தி ஜெனரல் எலக்ட்ரிக் கம்பெனி ஆப்
இந்தியா பிரைவேட் லிமிடெட், சென்னை
கிளைகள்: சென்னை, கோயமுத்தூர், சிகந்தரபாளையம்

சென்னை

இந்திய ஜூனியட் கட்டாய
பாங்குகளில் மிகப் பெரியதான

சேண்டர்ஸ் பாங்குடன் சேலா தேவி
செயல்பாட்டில்.

டிபார்ட்மென்ட் எண். 236 கோடிக்கு மேற்பட்டது

சேவிங்க்ஸ் பாங்கு கணக்கில்
சேமித்து வருவதற்கு

3%

வட்டி பெறுங்கள்

தி சேண்டர்ஸ் பாங்கு ஆப் இந்தியா லிமிடெட்

சென்னை நகரில் 11 ஆபீஸ்கள் உட்பட
இந்தியாவில் 300க்கு மேற்பட்ட கிளைகள் உள்ளன

“அத்தான்! உங்களைத் தவிர சந்திக்க
ஹுமனு நான் நினைச்சிருக்கேன். ஆனால்
உங்களைப் பார்க்கிறது அத்திப்புவா பிழக்கே!”

“நீ என்னைப் பார்க்க நினைச்சியா?”

“ஆமாம், உங்களைப் பார்க்கு உங்கப்பா
சொன்னது கொஞ்சம் கூட ஸ்ராமம் இல்லை
என்று சொய்வதுக்காகத்தான். இந்த
முத்துறு ரூபாய்க் காக்கைக் எங்க அப்
பாவை கொட்டு, கச்சேரி ஏறப்படி
பண்ணி, பொய்யான்கி, முத்துறு வட்டியு
மாகக் கூறத்து ஸ்ராமமாக்கிறதைக் கேட்
கிறதுக்காகத்தான். உங்களைக் கல்யாணம்
கட்டிக்கிறதுக்கு ஏன் ஸ்ராமமில்லே ஆவிரம்
ஆயிரமாய் பணத்தைக் கொட்டுவாங்க அப்
படியென்று ஒரு நாள் எங்க வசைத்துத் தோட்
டத்து முதியவியை சொல்லிக்கிட்டு இருத்
தியே. ஆவிரம் ஆவிரமாகக் கொட்டுகிற
வங்கதான் இந்த முத்துறு ரூபாய்க்கு இத்
தப் பாடு படுத்திவிடுவார்களா?”

“அடையப்பா! எவ்வளவு நீளமாய்
பேசியிருப்பே! பேசு பேசு, நல்லாய் பேசு!
இப்படிச் சொப்பா சொன்னோதுகூட உங்
குக்களை நான் முழுதும் பார்க்குக்கொண்டே
இருக்கலாம். ஆனால் இந்த இருட்டியை உங்
குக்கள் கொண்டுவாள் அதைப் பார்க்க
வேண்டியிருக்குது!”

“பொதும் பொதும், இப்படிவெல்லாம்
பேசிட்டா இந்த முத்தம்மை ஏமாத்துவிட்
மாட்டான், ஆமாம் நல்லா தெரிஞ்சுக்க.
அத்தான், நான் சொல்றபடி கேட்டியா?”

“பின்னே, எதுக்கு இப்படி இங்கே ஓடி
வந்திருக்கேன்?”

“உங்களை நான் கட்டிக்கிறதானால்—என்ன?
உங்க அப்பா இந்த முத்துறு ரூபாவை
எங்க அப்பாவிட்டு இருந்து எதிர்பார்க்கக்
கூடாது. எங்க அப்பா மனசு சமாதானம்
கூடியிருந்து அதுதான் வழி.”

“சரி முத்தம்மா!” — இப்படிச் கூறிப்
பிய்யா விடை பெற்றுக் கருத்தப்பன்.

“பின்னேவென்று” ஏசிக்கொடுகிறாமத்து
வாவிபாக்கள் கூடியிருந்தனர். பானைத் தோட்
டத்துக் குடவிய் இருந்து அங்கே ஒரு சிறு
கட்டம் கலகலவென்று இருப்பதைக் கண்
டான் முத்தம்மை. ஒரு வேளை அங்கே மரு
தப்பன் இருக்காது இருக்கலாம் என்று
எண்ணிச் சென்றான்.

“இங்கே என்ன கும்மாளம்?” என்று
தொழிலிடைப் கேட்டான் முத்தம்மை.

“ஐய் மண்டியிலிருந்து நீதி - ஏரி நடுவி
லிருக்கும் திட்டிலிருந்து பூப் பறித்து வந்து
அய்யனார் சாமிக்கு முதலிய வந்து யாராய்
மோட முடியும் என்று பேசிக் கொண்டிருக்
கிறார்கள்.” என்று ஒருத்தி விளக்கினாள்
முத்தம்மைக்கு.

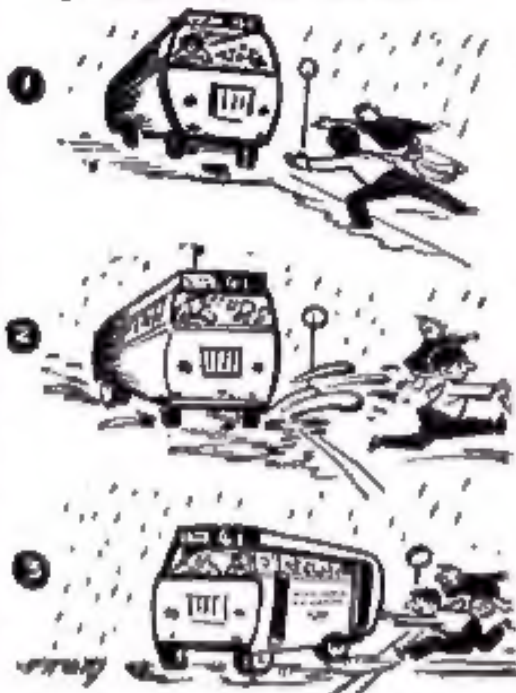
ஐய் மண்டியிலிருந்து ஏரி நடுவிலிருந்து
திட்டு ஏரக் குதைய அரைக் கல் தூரத்தி
லிருக்கும். அந்த மோட்டிக் தங்க அரளி
மரக்கல் கொல்லைவாசல் பூத்துக் கிடக்கும்.
அங்கு போவது சாத்தியமில்லை.

“ஏன் முடியாது? பொதுவாக நீச்சல்”
என்று முத்தம்மை.

“செட்டிவர்களா? என்ன பத்தயம்?”

“தொற்றவர்கள் ஒய்வொருவரும் ஒரு
தெள்ளை வாரகி அப்பனுரப்பனுக்கு

ஒட்டமும் - திண்டாட்டமும்!

கடைத்துவிட்டு ஒரு முயலைய ஜெயித்தவர்க
ளுக்குக் கொடுக்க வேணும். அய்யனாய்தான்”
என்றுக் பத்தயப் பேசை ஆரம்பித்தவன்.

“ஒத்து, இவண்டு, ஒன்று...”
என்பவரும் தொழுகென்று எட்டிக்
குதித்து நீதிஜூர்கள்.

ஒருவர் பத்தடி தூரத்துக்குப் போன
வுடனேயே திரும்பிவந்து விட்டான். அதற்கு
அடுத்தபடி இன்னொருவன் திரும்பினான்,
ஒன்று பேர் நீதிஜூர்கள். மருதப்பன்
தீச்சல் வேகமாக இருந்ததால் அவன் மற்ற
இருவரையும் விட எட்டடிப் போய்க் கொண்
டிருந்தான். ஒன்றாமவன் திட்டிக்குப் பாதி
தூரம் போனதும் திரும்பி விட்டான்.

இப்பொழுது பத்தயத்திக் நீத்துற
வர்கள் மருதப்பனும் முத்தம்மையும்தான்.
இதற்குள் திட்டியில் ஒருவர் ஏறித் தங்க
அரளிப் பூவை ஒடிவொடியப் பறிப்பதைக்
கண்டார்கள் என்றாயிற் தீவ்வார்கள்.

அது முத்தம்மைதான்!

தங்க அரளிப் பூக்களைப் பறித்து மடியில்
கட்டிக் கொண்டு திரும்பிப் பார்க்கான்
முத்தம்மை. அப்பொழுதான் திட்டைப்
பிடித்தான் மருதப்பன். அவன் சோர்ந்து
போனதற்கு ஆறிலுறியாகக் கணரவில் ஏற
முடியாமல் நிவலினான். முத்தம்மை ஓடி
அவனைப் பிடித்துத் திட்டியில் ஏறி உதவினான்.

“என்ன அத்தான்!...”

“என் வயது கை ஸ்டட்டிக் வலிக்கிறது.
கை கண்க்கிவிட்ட... மாதிரி தெரிகிறது”
என்று கூறிச் சாய்ந்தான் மருதப்பன்.

உன்னுடைய விடுதலையை மட்டும் தாடிப் போனும் நீ தரக்கூடுகிறதான் போவாய்! பிறகுடைய விடுதலையை வழி தெடுப்போதுதான் நீ பர தத்து வந்தைப் பெறுவாய்! உய முத்தியி லுயர்வு ஆரவந்ததைக் கொள். அதுவே சாதனைமையெல்லாம் பெரிய சாதனை.

—கம்பகதி விவேகானந்தர்

அவன் அருகில் மண்டியிட்டு உட்கார்ந்து ஒத்தாசையைப் பிழிந்து விட்டு அதைக் கொண்டு அவன் மூக்குத்தைத் துடைத்தான்.

"அத்தான் உங்களைத் திறமைச்; எனக்குப் பழகமாக இருக்கிறது."

"எனக்குக் கவிப்பாட வருகிறது. கொஞ்ச நேரம் இப்படி இருத்தால் கவிப்பாடு போய் விடும்." அவனுக்குப் பெருமூச்சு எடுத்தது.

காரணம் இருந்தவர்கள், அவர்கள் என் திரும்பி வராமல் அங்கேயே இருக்கிறார்கள் என்பது தெரியாமல் திணைத்தார்கள். மரு தப்பால் படுத்துக் கிடப்பவன் முத்தமினம் அவன் அருகில் உட்கார்த்திருப்பதும் தெரிந்த தது. அவனுக்கு மயக்கம் வந்து விட்டதோ என்று பார்த்தார்கள்.

"சரி, பாரிசுத் தெப்பன் கட்டியப் போய் அடில் அவனைக் கொண்டு வர வேண்டியது தான்" என்று பேசிக் கொண்டார்கள். இத்த லுள் கிராமத்துக்குச் செய்தி எட்டவே மருதப்ப லின் தாயும் தம்பையுமும் அவறிவாடித்துக் கொண்டே ஓடி வந்தார்கள்.

திட்டிய முத்தமினம் மிகவும் பார்த்து போய் விட்டான். "நான் ஒரு யோசனை சொல் கிறேன். கெக்கிரியா அத்தான், நான் உங்களை மருதப்பை கமர்த்து கொண்டு போவீட்டேன். காத்த கரையைப் பார்த்துத்தானே அடிக்கிறது?" என்று.

மீண்டும் போய்க்விட மருதப்பன், பின்னும் மேலாக்கை வரித்து கட்டியுள்ள முத்தமினம், அவனைத் தூக்கித் தண்ணீருக்குள் மெதுவாக இறக்கி அவனது வயது கைவால் தன் வயது நோய்க்கப் பற்றிக் கொள்ளச் செய்தான். முத்தமினம் அவனை வும் சேர்த்து இழுத்துக் கொண்டு வேகமாக நீதிநிலை. காத்து வராமல் அடித்ததால், நீச்சல் வசதியாக இருந்தது.

அவன் கரையைச் சேர்த்ததும் தாவித்துப்பேர் அவனையும் மருதப்பனையும் பிடித்துக் கரை பேற்றினார்கள். மருதப்பன் கரையில் சேர்ந்த பிறகுத் திட்டான். ஒரு கட்டியில் அவனைப் படுக்கச் செய்து கிராமத்துக்குத் தூக்கிக் கொண்டு ஓடி ழார்கள். முத்தமினமையைத் தெய்வானை மிகவும் கடிந்து கொண்டான்.

முத்தமினம் பறிய ஏதும் பேசவில்லை. தலைவாக கவிந்த கண்ணம் திண்டியில் உட்கார்த்திருந்தான்.

அன்று மாலை, முருகைகள் டவுனுக்குப் போய் வக்கீலிப் பார்த்துப் பேசியிருக்கு திரும்பி விடு வந்து சேர்த்தான். நடத்த நிலையைக் கேட்டுத் தன், மகனாக கண்டிப் பதா அல்லது பாராட்டுவதா என்று தெரி

வாமக் திட்டாடினார். "முத்தன் நன்றி கேட்டவன். அவன் இதைவேண்டாம் மத்தது விடுவான்" என்று சொன்னார் முருகையன்.

அப்படிச் சொல்கிக் கொண்டிருக்கும் போது, முத்தனும், அவன் மனைவியும் அவ்வு எதிர்பாராத விதமாய்த் தோன்றினார்கள். "நீ நினைப்பதைப் போல் நான் நன்றி கேட்டவன் இல்லை, முருகையா, நான் நன்றி உன்னைய எப்போதும் சொல்கிக் கொண்டேன் தான் வந்திருக்கிறேன். உங்கன் மகன் முத் தமினமையே இன்னமும் சிறிதவன் என்று தென்க்கக்கிடிக் குக்கல்படாது. அவன் ஓர் அநிசாய் பிறை, என் மகனாக் காப்பாற்றிக் கவர சேர்த்தான். அத்தவாக உனக்கு நான் என்மென்றும் கடைமப்பிட்டவன். நீ சொந்த படி கேட்கத் தீர்மானித்து விட்டேன்" என்றான்.

இயற்கையானவே இன்னிய மனசு படைத்த முருகையன் மேலும் விம்மு பிடிக்க விருப்பமா மல் தெய்வானையின் மூக்குத்தைப் பார்த்தான்.

"சரி, மத்தது இருக்கட்டும். நாம் போய் மருதப்பனிடப் பார்த்து வருவதில் தவறு இல்லையோ!" என்றான் தெய்வானை.

முத் த மி ன ம யும் தெய்வோர்களைடு போனான் முத்தன் விட்டுக்கு. அக்க விட்டு வாசப்படியை மிதிக்கும் போது அவனை அறிவாமல் உடம்பு புகுவரித்தது. அவனைக் கண்ட மருதப்பனின் கண்களில் நீர் ழுளித்தது.

"உன் மகனுக்குக் கண் பிடி விழுப் போகுது. கழித்துப்போடு" என்று தெய்வானை யிடம் ழுத்தி சொன்னான். தெய்வானைக்கு உங்களுக்குள் நன் மகனிடப் பற்றிச் சொல்ல முடியாத பெருமை ஏற்பட்டது.

இரண்டு குடும்பங்கள்க்குள்ளும் ழுதித்த உறவு கடிந்து, முருகையன் முத்தனை மன தாடி மன்னித்து விட்டான். முத்தன் வறக் கைப் பத்தியும் பணத்தைப் பத்தியும் இனிப் போய் போவதே விலகி என்று சொல்வி விட்டான்.

மருதப்பனுக்கும் முத்தமினமக்கும் விமரிசை வாக ழுன்றுதான் கவிவாயன் நடத்தது. மருதப்பனும் முத்தமினமையும் தவிமனமைய தாடிய வேண்டியேனே. "நான் உனக்குக் கொடுத்த வாக்கை நினைவேந்தி விட்டேன், கெக்கிரியா கொள்!" என்றான் மருதப்பன்.

"என்ன?"

"முத்தது ழுபாய்க்காகக் கொண்டுக்குப் போன என் அப்பா மனசை மாற்றி உங்களைக் கவ்வானம் சென்று கொள்கிறதா தான் சொல்லவேயோ? அதனும் நீச்சல் போட்டியில் தோற்றதாக நாடகம் ஆடி எங்கைத் தூக்கிக் கொண்டு நீக்கு வருப்படி உங்களைச் சென்று விட்டேன். இம்மாவிட்டான் என் கை அப்பாவை எப்படி வழிக்குக் கொண்டு வர முடியும்?"

"அதுதானே பார்த்தேன்! அத்தான், நீத்துகிறதுக்கு ழுன்றுதல் தேர்த்து கொண் டேன். நான் தெயித்தான் அவ்வாறு சாஸிக் ழுப் தான் போடுகிறேன்ழுது. இப்போது தெயித்தது நீக்கொ, இயிலை, காலு"

"எப்படியானதுதும் தெயித்தது நீதான். நீதான் ழுன்று போட்டனும், இடுவே போத்த வங்கதான் தெயித்ததாக ழாந்ததம்" என் ழுன் மருதப்பன் தெயித்திக் கவிவாடன்.

நம் ராசினியிடமிருந்து மலரும் இரகசியம்:

‘மேனி
பெயிலுக்கு
ஆதரவு
லக்ஸ்
சோப்!’

‘சிந்தைகளும்
வண்ணங்களும்
சொந்தங்களும்
சோப்பு!’
வெளித் தழைத்தல்
ராசினி.

விநாயக பூசைக்கான பூசை, வெளியில் அழகுதான் சோப்